

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Τμήμα Ι.Α.Κ.Α.
Τομέας Κοινωνικής Ανθρωπολογίας
Μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών

«Βίο- πολιτική και οπτικοποίηση σε απεργίες πείνας μέχρι θανάτου. Η περίπτωση τούρκικων αριστερών οργανώσεων»

Αθηνά Ξανθοπούλου
Μεταπτυχιακή διπλωματική εργασία
Α' Κύκλος Μεταπτυχιακών Σπουδών

Επιβλέπουσες καθηγήτριες: Παπαηλία Πηνελόπη
Ελευθερία Δέλτσου

Η έγκριση της μεταπτυχιακής εργασίας από το Τμήμα Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας δεν υποδηλώνει ότι το Τμήμα αποδέχεται αναγκαστικά τις γνώμες του συγγραφέα.

Περιεχόμενα

1. Εντοπίζοντας το θέμα: Ποιοι, Που, Τι	5
Αντί Προλόγου	5
Γνωρίζοντας τον Άλλον:.....	8
Η Ιστορία της “Εξουσίας” VS η Ιστορία της “Αντίστασης”	8
Ζητήματα ανάλυσης:.....	15
Μέθοδος, προβληματισμοί και σχέσεις εξουσίας.....	15
2. Απεργία πείνας μέχρι θανάτου: Μια εναλλακτική άσκηση εξουσίας	23
Θεωρητική προσέγγιση του “όπλου”	23
Προσεγγίζοντας το κυνηγητό του θανάτου	25
Εξουσία υπό διαπραγμάτευση	30
Ορατότητα του σώματος, εντός του πλέγματος εξουσίας.....	34
Κυνηγώντας το θάνατο.....	41
Η “γενική αντίσταση” ξεκινάει:.....	45
τα σώματα- όπλα μπαίνουν στη μάχη	45
Η αντίσταση ως ενσώματη πρακτική και η δραματοποίηση αυτής	50
3. Η εργαλειοποίηση του Διαδικτύου	55
Ψηλαφώντας την θεωρία	55
Παντρεύοντας τη θεωρεία με την πράξη	57
Οπτικοποιώντας το “ κυνηγητό του θανάτου”:	65
η εικονοποίηση της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου	65
Εν κατακλείδι.....	75
Βιβλιογραφία:.....	78
Παράθεμα.....	81

Ευχαριστίες

Ευχαριστώ θερμά το σύζυγο μου Βασίλη και τους γονείς μου, καθώς χωρίς την υποστήριξη και συμπαράσταση τους δεν θα ήταν δυνατό να ολοκληρωθεί η παρούσα εργασία. Επίσης ευχαριστώ θερμά τις επιβλέπουσες καθηγήτριες κ. Παπαηλία Π. και Δέλτσου Ε., οι οποίες έπαιξαν κομβικό ρόλο στην καθοδήγηση, διάρθρωση και εν τέλει εκπόνηση της παρούσας μελέτης. Οι παρατηρήσεις τους αποτέλεσαν μια ανεξάντλητη πηγή προβληματισμού, εμβάθυνσης και επανεξέτασης πραγμάτων που κακώς τα θεωρούσα «γνωστά», «δεδομένα» και «δευτερεύουσας σημασίας». Τέλος θέλω να τις ευχαριστήσω για την υποστήριξή τους, καθώς χωρίς τις δικές τους ενέργειες, δεν θα ήταν δυνατό να ολοκληρωθεί η παρούσα εργασία εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος. Ακόμα θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τους πληροφορητές μου, οι οποίοι με “βομβάρδισαν” με πληθώρα εθνογραφικού υλικού. Συγκεκριμένα, με προμήθευσαν με το αυτοαναφορικό υλικό που χρησιμοποιούν ως εξώστρεφη παρέμβαση (περιοδικά, βιβλία, οπτικοακουστικό υλικό) το οποίο και μου μετέφρασαν καθώς μέρος του ήταν στα Τούρκικα. Μου διέθεσαν επίσης, πολυάριθμες ώρες για ελεύθερες συζητήσεις και ημί- δομημένες συνεντεύξεις. Το ελάχιστο που μπορώ να κάνω για τους πληροφορητές μου είναι, σύμφωνα με την δεοντολογία, να διατηρήσω την ανωνυμία τους για λόγους δικής τους ασφάλειας.

1.Εντοπίζοντας το θέμα: Ποιοί, Πού, Τί

Αντί Προλόγου

Η καθημερινότητα αποτελεί μια αδιάκοπη πρόσληψη ερεθισμάτων, τα περισσότερα από τα οποία μπορούν να αποτελέσουν έναυσμα για μια ανθρωπολογική έρευνα. Το πρώτο σκίρτημα για την συγγραφή της παρούσας εργασίας, δεν ήρθε από κάποιο βιβλίο ή από κάποια ανάρτηση στο διαδίκτυο. Ήρθε μια συνηθισμένη ημέρα όταν απλά έδωσα ραντεβού σε ένα μαγαζί. Γνώριζα ότι άνηκε σε πολιτικούς πρόσφυγες από την Τουρκία, όμως δεν μπορούσα να φανταστώ μέχρι τότε ότι θα μπορούσε αυτή η πρώτη συνάντηση μαζί τους, να μου προξενήσει τόσο μεγάλο ενδιαφέρον, ώστε να αποφασίσω να ασχοληθώ με τις “υποθέσεις” τους στην διπλωματική εργασία του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών. Ακόμα θυμάμαι ότι το πρώτο ερώτημα της έρευνας διατυπώθηκε ενώ απομακρυνόμασταν από το μαγαζί τους “μα γιατί και πώς κάποιος αποφασίζει, όντας φυλακισμένος, να πεθάνει από απεργία πείνας;”. Αυτό αποτέλεσε το αρχικό ενδιαφέρον.

Το βασικό ερώτημα ήταν “πώς και γιατί επιλέγει κάποιος το θάνατο;”. Ένα τόσο ακραίο μέσο, που υπερβαίνει τα ανθρώπινα ένστικτα και την ανθρώπινη φύση. Μια μη ανθρωπολογική απάντηση μου έδωσαν οι ίδιοι οι πολιτικοί πρόσφυγες στην επόμενη συνάντησή μας.

«αγαπάμε τόσο πολύ την ελεύθερη και αξιοπρεπή ζωή, ώστε να πεθάνουμε για αυτήν»¹.

Όταν κατάφερα να ξεπεράσω το πρώτο σοκ, προσπάθησα να ερμηνεύσω το αρχικό αυθόρμητο ερώτημα, με τα μεθοδολογικά και θεωρητικά εργαλεία που είχα αποκομίσει από τις προπτυχιακές και μεταπτυχιακές σπουδές μου στο τμήμα Ιστορίας, Αρχαιολογίας και Κοινωνικής Ανθρωπολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Οι ερμηνείες και η έρευνα γύρω από το σώμα αποτέλεσαν μια πρώτη αρχή για να ξεκινήσει να ξετυλίγεται το κουβάρι των απεργιών πείνας, των στόχων που υπηρετούν καθώς και της δυναμικής τους. Συγκεκριμένα, στο μυαλό μου ήρθαν τα αναλυτικά εργαλεία που χρησιμοποιεί ο Foucault για τη βιο-πολιτική και ο

¹ Η συγκεκριμένη δήλωση, αποτελεί κατά λέξη μεταφορά των λεγομένων του Τ. Ο Τ. είναι πολιτικός πρόσφυγας που συνάντησα και συνομίλησα στο μαγαζί και αργότερα θα αποτελούσε τον βασικό μου πληροφορητή.

Agamben για τη θανατο- πολιτική. Οι απεργοί πείνας επιλέγοντας την πρακτική της απεργίας πείνας, δηλαδή το θάνατο, ως μέσο του αγώνα τους, αντιστέκονται μέσω της διαχείρισης των σωμάτων τους. Όμως τι σκοπό μπορεί να έχει μια απεργία πείνας, χωρίς αυτή να κοινοποιείται, δηλαδή χωρίς να αποκτά ένα ακροατήριο που την παρακολουθεί; Με αυτόν τον τρόπο τέθηκε το θέμα των μέσων που χρησιμοποιεί μια οργάνωση για να μπορέσει να κάνει δημόσιο ζήτημα μια απεργία πείνας

Στην παρούσα μελέτη θα επιχειρηθεί η εννοιολόγηση της πρακτικής της απεργίας πείνας ως ενσώματη στρατηγική αντίστασης και άσκησης εξουσίας· εξουσία, η οποία επιτυγχάνεται μέσω δυο τρόπων: κατά πρώτον μέσα από την ίδια την πράξη της απεργίας πείνας και την πολιτική διαχείριση των σωμάτων των απεργών, κατά δεύτερον μέσα από την εργαλειοποίηση του διαδικτύου και την στρατηγική της οπτικοποίησης και των σκληρών εικόνων, που οδηγεί στην κινητοποίηση του κόσμου και την ενεργοποίηση της κοινωνικής και πολιτικής ατζέντας. Εθνογραφικό παράδειγμα για την προκείμενη έρευνα αποτέλεσε η περίπτωση της απεργίας πείνας (2000- 2007) Τούρκων πολιτικών κρατουμένων του Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος – Μετώπου (DHKP – C) η οποία οδήγησε σε 122 «μάρτυρες- αθάνατους»², δηλαδή νεκρούς, στις φυλακές ενάντια στα λευκά κελιά (τύπου F) και την απομόνωση³.

Συλλέγοντας το υλικό για την παρούσα εργασία, τα προπαγανδιστικά περιοδικά και βιβλία στα οποία γινόταν αναλυτική παρουσίαση των απεργιών πείνας αποτέλεσαν μια πρώτης τάξης πηγή πληροφοριών. Όμως ένα περιοδικό δεν έχει την απήχηση και διάχυση που έχει το internet. Για αυτόν τον λόγο πήρα την απόφαση να ψάξω στο YouTube αν θα μπορούσα να βρω βίντεο για τις απεργίες πείνας. Η απόφαση αναδείχτηκε πραγματικά κατατοπιστική, καθώς βρέθηκαν πολλά βίντεο τα οποία δημιουργούσαν ένα πολιτικό- κοινωνικό- ιδεολογικό- ιστορικό πλέγμα το οποίο επέλεγε η οργάνωση να προβάλλει προς τα έξω.

² Η ορολογία περί μάρτυρα- αθάνατου, που θα χρησιμοποιηθεί εκτεταμένα στην παρούσα μελέτη, αποτελεί ορολογία της ομάδας υπό μελέτη. Συγκεκριμένα αποτελεί ορολογία του αυτοαναφορικού υλικού των δρώντων υποκειμένων, καθώς με αυτό τον τρόπο αναφέρονται στους νεκρούς συντρόφους τους.

³ Στα Λευκά Κελιά της απομόνωσης, οι κρατούμενοι δεν μπορούν να έχουν καμία κοινωνικοποίηση. Οι φυλακές χωρίζονται σε 109 κελιά των τριών ατόμων και 59 ατομικά. Σε αυτού του τύπου τα κελιά δεν υπάρχει παράθυρο, είναι υπερβολικά μικρά και μετά βίας χωρούν τα εντελώς αναγκαία έπιπλα, δηλαδή ένα κρεβάτι, ένα ντουζ, μια τουαλέτα (Anderson.: 2004: pp 823- 824).

Η δομή βάσει της οποίας θα επιχειρηθεί, η ανάπτυξη, σκιαγράφηση και η προσέγγιση της «βιο-πολιτικής και οπτικοποίησης σε απεργίες πείνας μέχρι θανάτου: η περίπτωση τούρκικων αριστερών οργανώσεων» αποτελείται από τρία κεφάλαια. Στο πρώτο κεφάλαιο, την εισαγωγή της έρευνας, επιχειρείται μια πρώτη διερεύνηση των βασικών θεωρητικών εργαλείων και της υπόθεσης εργασίας και του τρόπου με τον οποίο θα προσεγγιστεί. Επίσης προσεγγίζεται η ομάδα υπό μελέτη, σκιαγραφείται η ιστορική συγκυρία που οδήγησε στην δημιουργία της, η πορεία της μέσα στο χρόνο καθώς και πολιτικοκοινωνική και εθνοτική φυσιογνωμία της. Τέλος, εντάσσονται σε ένα πλαίσιο προβληματισμού μεθοδολογικά και ερευνητικά ζητήματα που ανακύπτουν συνεχώς κατά την παρούσα μελέτη.

Το δεύτερο κεφάλαιο, το οποίο αποτελεί το πρώτο σκέλος της υπόθεσης εργασίας, προσεγγίζει την πρακτική της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου ως την στρατηγική ενσώματης άσκησης εξουσίας. Ειδικότερα επιδιώκει την εννοιολόγηση της άσκησης εξουσίας διαμέσου του σώματος αφενός μέσα από την επιτελεστικότητα της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου, αφετέρου διαμέσου της αναπαράστασης και της παραστασιακότητας (performativity) της ίδιας της πράξης. Επίσης, το σώμα σημασιολογείται ως μέσο και τόπος άσκησης εξουσίας και αντίστασης και διερευνώνται οι τρόποι διαχείρισης των σωμάτων ως φορέων αντίστασης. Αναδεικνύονται, διερευνώνται και προβληματοποιούνται θεωρητικά εργαλεία, καθώς και εθνογραφικό υλικό, που καθιστούν την απεργία πείνας μέχρι θανάτου μια πολιτική, κοινωνική και επικοινωνιακή πρακτική. Συγκεκριμένα, το εθνογραφικό υλικό “παντρεύεται” με ερευνητικά εργαλεία όπως αυτά της «θανατο- πολιτικής», της «βιο-εξουσίας», της «νεκρο-πολιτικής», του «σώματος όπλου» καθώς και της «ηγεμονίας» και της «εξουσίας»- «αντίστασης».

Τέλος, το τρίτο κεφάλαιο αφορά στο δεύτερο σκέλος της υπόθεσης εργασίας και προσεγγίζει την στρατηγική της οπτικοποίησης ως στρατηγική άσκησης εξουσίας. Συγκεκριμένα, η χρήση του διαδικτύου και της οπτικοποίησης γίνεται ορατή ως μια στρατηγική η οποία λειτουργεί ως “όπλο”, καθώς κάνει ορατή την έννοια της θυματοποίησης (victimhood), του τραύματος και εν τέλει της αντίστασης διαμέσου του “σκελετωμένου” σώματος και των σκληρών εικόνων. Πρόκειται για θεωρητικές έννοιες, οι οποίες αναδεικνύονται παράλληλα με το εθνογραφικό –οπτικοακουστικό υλικό της ομάδας υπό μελέτη- ώστε να αναδειχθεί η δόμηση και η (ανα) παραγωγή

ενός ιδιότυπου και νέου είδους πολέμου της πληροφόρησης (infowar). Ο όρος «πόλεμος της πληροφόρησης» νοείται ως μιας πολεμική κατάσταση, η οποία αρθρώνεται διαμέσου αντίπαλων εναλλακτικών αφηγημάτων, δημόσιας πολιτικής (public policy) και αυτενέργειας (agency). Επίσης ακολουθεί μια ενότητα η οποία επιδιώκει το “πάντρεμα” των συμπερασμάτων, που εν τέλει θα επαληθεύσει ή θα αποδομήσει την υπόθεση εργασίας. Τέλος υπάρχει συνημμένο και ένα παράθεμα το οποίο θα σκιαγραφεί και θα “αφηγηματοποιεί” τις σκληρές εικόνες του οπτικοακουστικού υλικού που μελετήθηκε, ώστε να είναι ορατές οι πολλαπλές πτυχές του θέματος και οι τρόποι διαχείρισης του.

Γνωρίζοντας τον Άλλον:

Η Ιστορία της “Εξουσίας” VS η Ιστορία της “Αντίστασης”

Θα ήταν μεγάλο λάθος να γίνει η προσπάθεια να περιγραφεί με έναν ενιαίο τρόπο η πολιτικοκοινωνική κατάσταση στην Τουρκία. Τόσο ιστορικά, όσο πολιτισμικά και οικονομικά, υπάρχουν τεράστιες αντιθέσεις εντός του ίδιου κράτους. Οι αντιθέσεις δεν βρίσκονται γενικά εντός των συνόρων, αλλά και εντός των ίδιων πόλεων. Για παράδειγμα, ενώ η Κωνσταντινούπολη θεωρείται μια Ευρωπαϊκή Μητρόπολη, ταυτόχρονα υπάρχουν τεράστιες περιοχές με εμφανή τα προ- νεωτερικά στοιχεία. Γίνεται εμφανές ότι οι κοινωνικές και πολιτισμικές διαφορές πολλές φορές βγαίνουν στο προσκήνιο, με αποτέλεσμα να υπάρχουν περιφερειακές ή κεντρικές συγκρούσεις. Η πιο γνωστή σύγκρουση είναι μεταξύ κράτους και κούρδων. Ως επίκεντρο αυτής της σύγκρουσης πρέπει να θεωρηθεί η κεμαλική αντίληψη για το ένα έθνος, μια γλώσσα, ένα κράτος.

Όπως παρατηρεί και ο Λυγερός (Λυγερός: 2013: σ. 20), στην Τουρκία δεν έγινε ποτέ μια δημοκρατική επανάσταση. Το κεμαλικό και μετα-κεμαλικό κράτος δομήθηκε πάνω στον εθνικισμό, τον κρατισμό και τον κοσμικό χαρακτήρα του κράτους υπό την έννοια ότι η θρησκεία βρίσκεται στον έλεγχο του κράτους. Οι Δυτικής έμπνευσης μεταρρυθμίσεις ήταν αποτέλεσμα επιβολής, στο όνομα της στροφής προς την Δύση. Παρόλα αυτά, η πολιτική αντίληψη που επικρατεί σε κεντρικό επίπεδο στην Τουρκία, δίνεται από τον επί σειρά ετών πρωθυπουργό και Πρόεδρο της Τούρκικης Δημοκρατίας, Σουλειμάν Ντεμιρέλ ο οποίος είχε δηλώσει

«εάν εφαρμόσουμε την δημοκρατία, όπως μας ζητάει η Ευρώπη, θα διαλυθούμε ως κράτος, κι αυτό δεν θα το αφήσουμε να συμβεί» (Τζουμχουριέτ, 3/6/1995). Σε αυτήν την «ξένη», ως προς τα Δυτικά πρότυπα, δημοκρατία, σημαίνουσα θέση είχε και συνεχίζει να έχει ο στρατός, ο οποίος αποτελεί έναν αυτόνομο, συμπαγή, και αποτελεσματικό μηχανισμό εξουσίας (Λυγερός: 2013: σ. 21).

Η παρέμβαση του στρατού υπήρξε καθοριστική κάθε φορά που τα πολιτικά κόμματα φαινόταν να ξεπερνούν τα όρια. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην μεταπολεμική Τουρκία έχουν γίνει τρία πραξικοπήματα (1960, 1971, 1980) και η πτώση μιας κυβέρνησης το 1997, κάτω από την πίεση του στρατού. Στο επίκεντρο των πραξικοπημάτων βρισκόταν όλα τα πολιτικά κόμματα, καθώς τα περισσότερα από αυτά διαλύονταν και δημιουργούνταν καινούρια, κάτω από την εποπτεία και ενίσχυση του στρατού. Στο επίκεντρο της καταστολής των συνταγματαρχών βρισκόταν οι οργανώσεις της αριστεράς. Οι συνεχόμενες επιθέσεις του κράτους, στην αριστερά και τα συνδικάτα, ήταν ο παράγοντας που οδήγησε πολλές οργανώσεις στην ανάπτυξη ενός παράνομου μηχανισμού, όπως θα δούμε και παρακάτω. Οι οργανώσεις της αριστεράς, δεν είχαν να αντιμετωπίσουν μόνο την κρατική καταστολή, αλλά και το λεγόμενο «βαθύ κράτος» δηλαδή ένα συνονθύλευμα κρατικών και παρακρατικών ομάδων που φέρουν ως ιδεολογική ταυτότητα τον εθνικισμό.

Στις εκλογές της Τουρκίας το όριο για την είσοδο ενός κόμματος στην Βουλή είναι το 10% το οποίο πρέπει να λάβει στο σύνολο της επικράτειας. Γίνεται εύκολα κατανοητό ότι είναι πολύ δύσκολο για ένα κόμμα να μπορέσει να εκλεγεί. Παρ' όλα αυτά ένα φιλοκουρδικό κόμμα το HDP (Κόμμα Δημοκρατίας των Λαών) κατάφερε στις εκλογές του 2015 να ξεπεράσει το όριο του 10%. Το κράτος και το παρακράτος ανέλαβαν δράση ώστε στις επαναληπτικές εκλογές, διαμέσου της καταστολής, να μειωθούν τα ποσοστά του κόμματος. Επιθέσεις σε βουλευτές, βομβιστικές επιθέσεις σε συγκεντρώσεις κομμάτων της αριστεράς και συνδικάτων ήταν το σκηνικό με το οποίο πορεύτηκε η Τουρκία στις εκλογές 1/11/2015. Για τον Τ. Ερντογάν, η αναφορά, πόσο μάλλον υποστήριξη των Κούρδων αποτελεί μια μη αποδεκτή συμπεριφορά καθώς «Είναι αδύνατον για εμάς να συνεχίσουμε την ειρηνευτική διαδικασία με εκείνους που απειλούν την εθνική μας ενότητα και αδελφοσύνη»⁴.

⁴ <http://www.tovima.gr/world/article/?aid=725875> στις 10/2/2016

Η υποστήριξη παύσης των εχθροπραξιών μεταξύ κράτους και Κούρδων, αποτελεί για την κρατική εξουσία μια φιλοτρομοκρατική τοποθέτηση η οποία πρέπει και να διωχθεί. Με αυτόν τον τρόπο κατηγορήθηκαν και οι πάνω από 1200 πανεπιστημιακοί που με την υπογραφή «Ακαδημαϊκοί για την Ειρήνη» ζητούσαν την παύση των εχθροπραξιών και του στρατιωτικού νόμου στις Νότιο- Ανατολικές περιοχές της Τουρκίας. Η καθηγήτρια κοινωνιολογίας Λατιφέ Ακιούζ, λόγω της υπογραφής της στο κείμενο, «έχασε» την έδρα της. Ο πρόεδρος Ερντογάν έχει ξεκάθαρη θέση για τους πανεπιστημιακούς που υπέγραψαν «Δεν είστε διανοούμενοι. Είστε πέμπτη φάλαγγα στην υπηρεσία ξένων δυνάμεων, που επιθυμούν την ταπείνωση της Τουρκίας»⁵. Αντιστοίχως, ο πρωθυπουργός Νταβούτογλου χαρακτήρισε τους υπογράφοντες ως τρομοκράτες. Οι 1200 καθηγητές παραπέμφθηκαν σε δίκη με τις κατηγορίες «τρομοκρατικής προπαγάνδας», «εξώθησης στη βία και την ανομία» και «προσβολής των τουρκικών θεσμών και της τουρκικής δημοκρατίας». Όπως γίνεται αντιληπτό, ο χαρακτηρισμός «τρομοκράτης», είναι μια διαδεδομένη κατηγορία στην πολιτική ζωή της Τουρκίας.

Το κυβερνών κόμμα ΑΚΡ, αν και σήμερα υιοθετεί τις πρακτικές του κεμαλικού κράτους, απέναντι στους κούρδους και την αριστερά, προέρχεται από ένα πολιτικό ρεύμα, που και το ίδιο έχει εμπειρίες από το «βαθύ κράτος». Ο Οζάλ, ως πρόεδρος, έκανε κάποιες κινήσεις ώστε να βρεθεί πολιτική λύση στο Κουρδικό. Αυτές οι κινήσεις είχαν ως αποτέλεσμα μια απόπειρα δολοφονίας το 1988, καθώς επίσης και τον θάνατό του μάλλον από δηλητηρίαση (Λυγερός: 2013: σ. 247). Ακόμα και ίδιος ο Ερντογάν είχε καταδικαστεί για τις Ισλαμιστικές του θέσεις, κατηγορία που είχε ως αποτέλεσμα να καθυστερήσει ένα χρόνο η ανάληψη της πρωθυπουργίας από τον ίδιο. Αρχικά ο Ερντογάν ακολούθησε μια συμφιλιοτική στάση απέναντι στους Κούρδους. Αυτή του η στάση, καθώς και η στάση των προκατόχων ηγετών του πολιτικού Ισλάμ, έκαναν το συγκεκριμένο πολιτικό ρεύμα περισσότερο προσιτό στους Κούρδους απ' ό,τι αυτό των κεμαλιστών. Παρ' όλα αυτά το ΑΚΡ δεν άργησε να υιοθετήσει τον εθνικισμό και την απόδοση του χαρακτηρισμού «τρομοκράτης», σε όσους απορρίπτουν το κυρίαρχο εθνικό αφήγημα.

⁵ <http://www.kathimerini.gr/845798/article/epikairothta/kosmos/syllhyh-toyrkwn-panepisthmiakwn-poy-zhtoun-paysh-vias> στις 9/2/2016

Η αριστερά υπήρξε πάντοτε στο στόχαστρο του κεμαλικού κράτους. Η ιστορία της ίδιας της Τούρκικης αριστεράς ακολουθεί την ιστορία της Τουρίας Για αυτόν τον λόγο είναι διαφωτιστικό και αναγκαίο να παρουσιαστεί ένα σύντομο ιστορικό της Τούρκικης αριστεράς ώστε να γίνει μια πρώτη γνωριμία με την ομάδα υπό μελέτη και να παρουσιαστεί η ιστορική και πολιτισμική κληρονομιά την οποία φέρουν τα δρώντα υποκείμενα. Σε αυτήν την υποενότητα θα επιχειρηθεί να περιγραφεί ένα σύντομο ιστορικό πλαίσιο για τη δημιουργία του DHKP – C καθώς και να παρουσιαστεί η αντίληψή περί της εθνικής- εθνοτικής ταυτότητας του Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος – Μετώπου (DHKP – C). Τα στοιχεία που θα χρησιμοποιήσω, κατά κύριο λόγο, καθώς και η συγκεκριμένη ορολογία αποτελούν το λόγο που αρθρώνεται από την οργάνωση και προέρχονται από ένθετο της, το οποίο αναφέρεται στην ίδρυση διαφόρων οργανώσεων- ομοσπονδιών που με το πέρασμα του χρόνου οδήγησαν στο Επαναστατικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Κόμμα – Μέτωπο (DHKP – C)⁶.

Η εθνοτική- εθνική ταυτότητα της ομάδας υπό μελέτη, αποτελεί ένα πολύ σημαντικό στοιχείο ώστε να γίνουν κατανοητές οι κοινωνικοπολιτικές συνθήκες που οδήγησαν στην δημιουργία της. Παρ' ότι η κυρίαρχη αντίληψη, για τέτοιου είδους οργανώσεις και κόμματα στην Τουρκία είναι ότι είναι Κουρδικά, στην προκειμένη περίπτωση δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Συγκεκριμένα, αν και το DHKP- C αποτελείται από πολλούς Κούρδους δεν αυτοπροσδιορίζεται βάσει αυτού του γνωρίσματος, καθώς όντας επαναστατικό, ριζοσπαστικό, μαρξιστικό- λενινιστικό κόμμα δεν διεκδικεί την "κυριαρχία" της εθνικής ταυτότητας. Επίσης, δεν αναγνωρίζει την θεωρία του ενός Τούρκικου έθνους ώστε να εμφανίζεται ως ο προστάτης- υπερασπιστής και διεκδικητής αυτού. Αυτή είναι μια πρώτη αντίθεση με το επίσημο εθνικό αφήγημα το οποίο προβάλλει και επιβάλλει το ένα Έθνος, ένα Κράτος. Στα έντυπα υλικά του κόμματος- μετώπου ο λόγος που αρθρώνεται είναι περί των «λαών της Τουρκίας» (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 31). Τέλος, όπως προκύπτει από τις ελεύθερες συζητήσεις με

⁶ Σε αυτό το σημείο χρήζει αναφοράς, ότι για την ιστορία της προκείμενης οργάνωσης απουσιάζουν σχεδόν ολοκληρωτικά βιβλιογραφικές αναφορές. Ελάχιστες είναι οι εξαιρέσεις, όπως Σαμίμ Α., 1983, Η τραγωδία της τούρκικης αριστεράς, εκδόσεις Στοχαστής, Αθήνα το οποίο είναι αρκετά παλιό. Για το λόγο αυτό, και το μεγαλύτερο μέρος των πληροφοριών που παρατίθεται στην παρούσα ενότητα, προέρχεται είτε από αυτοαναφορικό έντυπο υλικό και το εγχειρίδιο του Σαμίμ Α, είτε από ελεύθερες συζητήσεις

τους πληροφορητές, το DHKP-C υπερασπίζεται την ταξική ταυτότητα μάχεται γι' αυτήν και έχει ως

«στρατηγικό στόχο την αντιιμπεριαλιστική και αντιολιγαρχική επανάσταση»⁷.

Όπως παρουσιάστηκε και προηγουμένως, η πολιτική κατάσταση στην Τουρκία, έχει αναδειχθεί ως ένας ιδιαίτερα πολύπλοκος “τόπος”. Αποτελεί μια πολιτική πραγματικότητα, που δομήθηκε διαμέσου πολλών και πολύπλοκων αλλαγών, κομματικών διαδοχών, συνταγματικών και στρατιωτικών πραξικοπημάτων. Είναι απολύτως λογικό η ιστορία της Τούρκικης αριστεράς να ακολουθεί τόσο τις συνθήκες εντός συνόρων, όσο και τις γενικότερες γεωπολιτικές συνθήκες.

Στην “ανανεωμένη” και “δημοκρατικότερη” Τουρκία του Κεμαλικού καθεστώτος, πριν το μεγίστης σημασίας στρατιωτικό πραξικόπημα το Μάρτιο του 1971, ουσιαστικά συναντώνται τρεις αναδυόμενες τάσεις στο φάσμα της αριστεράς. Η πρώτη τάση και ευρύτερη είναι ο «Επαναστατικός Δρόμος», ακολουθούν οι μαοϊκοί και σε κάποια εργοστάσια και συνδικάτα το Τούρκικο Κομμουνιστικό Κόμμα (TKK) (Σαμίμ: 1983 : σ. 10). Παρ' ότι η σοσιαλιστική και αριστερή δράση θεωρείται παράνομη μέχρι το 1960, το 1920 πρωτοεμφανίζεται μια μικρή ομάδα που αποτελεί το Τούρκικο Κομμουνιστικό Κόμμα (TKK) το οποίο ιδρύεται στην Σοβιετική Ένωση υπό την ηγεσία του Μουσταφά Σουφί (Σαμίμ: 1983 : σ. 15). Αυτή η στιγμή, αποτελεί την ιστορική αφετηρία “γέννησης” μιας πρώιμης σοσιαλιστικής δράσης που θα οδηγήσει στην δόμηση μιας πολυπαθούς, τραγικής και γεμάτης διασπάσεις αριστεράς.

Το 1921 μέλη του Τούρκικου Κομμουνιστικού Κόμματος (TKK) μαζί με τον Μουσταφά Σουφί, παρασυρμένο από τον υποτιθέμενο ανανεωτικό και ριζοσπαστικό χαρακτήρα των κεμαλιστών, πηγαίνει στην Τουρκία όπου και θανατώνονται σε πολύ άμεσο χρονικό διάστημα (Σαμίμ: 1983 : σ. 16-17). Αυτό το γεγονός οδήγησε στην ολοκληρωτική απουσία της τούρκικης αριστεράς από το προσκήνιο έως και το 1950 οπότε και το Δημοκρατικό Κόμμα, το οποίο έχει κερδίσει τις εκλογές, αρχίζει μια εκ νέου σφοδρότατη επίθεση στο TKK. Η επίσημη νομιμοποίηση της σοσιαλιστικής δράσης έρχεται το 1960. Το έτος αυτό θα αποτελέσει την εναρκτήριο στιγμή για την ιστορία της τουρκικής αριστεράς (Σαμίμ: 1983: σ. 20). Παράλληλα όμως με τη

⁷ Κατά λέξη μεταφορά των λεγομένων του πληροφορητή

νομιμοποίηση της σοσιαλιστικής δράσης, συνέβη και το στρατιωτικό πραξικόπημα, στις 27 Μαΐου του 1960, το οποίο οδήγησε σε ένα νέο Σύνταγμα· αυτό επιτρέπει για πρώτη φορά την ίδρυση σοσιαλιστικού κόμματος. Κατ' ακολουθία, το 1961 ιδρύεται το Τουρκικό Εργατικό Κόμμα (TEK) το οποίο αρχικά έχει αυστηρά εργατική κατεύθυνση.

Το 1965, σε μια χρονική συγκυρία όπου το Δημοκρατικό Λαϊκό Κόμμα με αρχηγό το Ντεμιρέλ έχει πάρει την εκλογική πλειοψηφία, έχουν ωριμάσει οι συνθήκες στην Τουρκία λόγω της κοινωνικό- οικονομικής κατάστασης ώστε οι αριστερές δυνάμεις να συσπειρωθούν και να ιδρύσουν την Ομοσπονδία Λεσχών Ιδεών (FKF) η οποία πραγματοποιεί πολλές «αγωνιστικές, αντιιμπεριαλιστικές δράσεις». Η φοιτητική νεολαία και οι σπουδαστές αποτελούν το ριζοσπαστικότερο και πιο ανανεωτικό κομμάτι της τούρκικης κοινωνίας, με αποτέλεσμα η Ομοσπονδία Λεσχών Ιδεών (FKF) να μετασχηματιστεί και μετονομαστεί το 1969, σε Ομοσπονδία Επαναστατικής Νεολαίας Τουρκίας (DEV –GENC). Η νέα οργάνωση διακηρύττει τον «ανυποχώρητο αγώνα που στηρίζεται στην επαναστατική πάλη» και πραγματοποιεί δράσεις στο εργατικό κίνημα. Η μεγαλειώδης πορεία του συνδικάτου (DISK), στις 16 Ιουνίου το 1970, είναι η στιγμή όπου το DEV –GENC “διασπάται” και δημιουργούνται δυο πόλοι. Ο Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός (THKO) και το μεγαλύτερο Λαϊκό Απελευθερωτικό Μέτωπο (THKP- C) με επικεφαλής τον Μαχίρ Τσαγιάν (Σαμίμ: 1983 : σ. 37-38).

Η δολοφονία δύο ηγετικών στελεχών του THKP – C από την αστυνομία το 1972, αποτελεί την αφορμή ώστε ο Μαχίρ Τσαγιάν να επαναπροσδιορίσει την κοινωνικοπολιτική του δράση. Αυτή η αλλαγή, φέρνει μια καινούρια διάσπαση στην Τούρκικη αριστερά: ένα ρεύμα αποτελούν αυτοί που είναι αντίθετοι προς τον «αυτοχειριακό τυχοδιωκτισμό των πράξεων του Τσαγιάν» καθώς και ένα άλλο, αυτό των νεώτερων αγωνιστών, που είναι υπέρμαχοι της δράσης του και τον «θεωρούν είδωλο». Πρωτοπόρο ρόλο στους συνεχιστές του Τσαγιάν έχει ο Ντουρσούν Καρατάς η ομάδα του οποίου συμμετείχε σε μια νέα οργάνωση, τον Επαναστατικό Δρόμο (DEVIRIMCI YOL). Έχοντας όμως διαφωνίες για τον στρατηγικό και πολιτικό στόχο αποχώρησαν το 1978 και ίδρυσαν την Επαναστατική Αριστερά (DEVIRIMCI SOL). Η Επαναστατική Αριστερά (DEVIRIMCI SOL), η οποία συνέχισε τους «μακροχρόνιους αγώνες» με ηγέτη τον Ντουρσούν Καρατάς, στις 30 Μαρτίου του

1994 πραγματοποίησε το ιδρυτικό συνέδριο του Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος – Μετώπου DHKP – C (DHKP-C 1: 4, 6, 7), (DHKP-C 2: 5, 8-9) ⁸.

Κάθε κόμμα, και ιδιαίτερα τα κόμματα τη αριστεράς, είναι πολύ περισσότερα πράγματα από το ίδιο το κόμμα αυτό καθαυτό. Μπορούμε να φανταστούμε τον «γαλαξία» των κομμάτων της αριστεράς, ως ένας ήλιος που τριγύρω του κινούνται μια σειρά άλλων συσπειρώσεων- πλανητών. Η κάθε συσπείρωση έχει έναν ρόλο στην ενημέρωση και κινητοποίηση του κόσμου. Άλλες συσπειρώσεις έχουν συνδικαλιστική κατεύθυνση, άλλες έχουν πολιτιστική κατεύθυνση ενώ άλλες, σαν αυτή που μελετάται στη παρούσα εργασία, έχουν ως στόχο την δημόσια προβολή μιας κατάστασης. Η Επιτροπή Αλληλεγγύης για τους Πολιτικούς Κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν, είναι μια τέτοια μονοθεματική συσπείρωση η οποία πρώτα απ' όλα παλεύει για την διεθνιστική αλληλεγγύη στους αγωνιστές της Τουρκίας. Μέσω εκδηλώσεων, δημόσιων παρεμβάσεων, οικονομικών εξορμήσεων για την ενίσχυση των φυλακισμένων και των συγγενών τους και την λειτουργία πολιτιστικών χώρων, προσπαθεί να ενημερώσει για την κατάσταση στην Τουρκία, τις διώξεις που δέχονται Τούρκοι πολιτικοί πρόσφυγες σε χώρες της ΕΕ, καθώς και την αποτροπή της έκδοσης πολιτικών προσφύγων πίσω στην Τουρκία.

Τα τελευταία τρία χρόνια υπάρχει μια συστηματική προσπάθεια ώστε να διευρυνθεί το ελληνικό κοινό στο οποίο απευθύνονται. Μέχρι τότε η παρέμβασή τους περιοριζόταν στην μετάφραση και διάθεση του περιοδικού Αγώνας, μεταφρασμένο στα ελληνικά. Όπως όλα τα υλικά του είδους, το κοινό ήταν περιορισμένο και ως επί των πλείστον, ήδη πολιτικοποιημένο. Πλέον η Επιτροπή Αλληλεγγύης για τους Πολιτικούς Κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν, διαθέτει σελίδα

⁸ Σε αυτό το σημείο χρήζει επεξήγησης η βιβλιογραφία. Οι παραπομπές είναι έτσι γραμμένες, γιατί οι πληροφορίες για το ιστορικό πλαίσιο του DHKP –C Επαναστατικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Κόμμα-Μέτωπο, προέρχονται από οπτικό και έντυπο υλικό του κόμματος το οποίο όμως δεν αναγράφει ημερομηνία έκδοσης. Τα νούμερα 1 και 2 που φαίνονται δίπλα στο DHKP –C, τα έχω τοποθετήσει εγώ έτσι ώστε να μπορεί να γίνει διαχωρισμός του υλικού. Ως DHKP –C 1, ορίζεται το DHKP –C, Η ιστορία της Επανάστασης στην Τουρκία- Ιδρύεται το Λαϊκό Απελευθερωτικό Κόμμα Τουρκίας Μέτωπο THKP-C, εκδ Λαϊκό Μέτωπο. Αντίστοιχα ως DHKP –C 2, ορίζεται το DHKP –C, Ο Ντουρσούν Καρατάς είναι ένας ηγέτης που επί 38 χρόνια σηματοδότησε την επαναστατική ιστορία της Τουρκίας, εκδ. Λαϊκό Μέτωπο.

στο facebook⁹, blog του περιοδικού Αγώνας¹⁰, καθώς και ξεχωριστό blog της Επιτροπής Αλληλεγγύης¹¹.

Ζητήματα ανάλυσης:

Μέθοδος, προβληματισμοί και σχέσεις εξουσίας

Η προκείμενη έρευνα αποτελεί ένα μεθοδολογικό κράμα ανθρωπολογικής προσέγγισης, σχέσεων εξουσίας και συναισθηματικής φόρτισης αλλά και κατανόησης τόσο διαφορετικών πολιτισμικών πλαισίων. Αφενός η φύση της υπόθεσης εργασίας, δηλαδή η διερεύνηση της ενσώματης άσκησης εξουσίας διαμέσου της χρήσης των νέων τεχνολογιών, εμπλέκει διάφορα επιστημονικά πεδία. Αφετέρου, η φύση του εθνογραφικού υλικού η μελέτη του οποίου γίνεται ‘‘έκ των έξω’’ και διαμέσου των νέων τεχνολογιών προβληματοποιεί μια πληθώρα μεθοδολογικών και ερευνητικών διαδικασιών. Χρήζει επομένως συζήτησης, η μεθοδολογική προσέγγιση που ακολουθήθηκε καθώς και οι ιδιαιτερότητες οι οποίες δυσκόλεψαν την έρευνα.

Ειδικότερα, το εθνογραφικό υλικό της προκείμενης μελέτης αποτελείται από ημι- δομημένες συνεντεύξεις και ελεύθερες συζητήσεις με δρώντα υποκείμενα. Οι συνεντεύξεις διεξήχθησαν τη χρονική περίοδο μεταξύ 2014-2015 στην ταβέρνα-στέκι που διατηρούν στην Θεσσαλονίκη. Κατά κύριο λόγο προτιμήθηκαν οι απογευματινές ώρες καθώς δεν υπήρχε κόσμος στο μαγαζί εκείνη την ώρα. Η επιλογή του συγκεκριμένου χώρου και χρόνου ήταν αναγκαία, καθώς αποτελεί έναν «προστατευμένο» χώρο τον οποίο οι πληροφορητές ένοιωθαν οικεία. Πρέπει να σημειωθεί ότι τόσο οι ημι- δομημένες συνεντεύξεις όσο και οι ελεύθερες συζητήσεις πραγματοποιήθηκαν χωρίς την ύπαρξη συσκευής μαγνητοφώνησης.

Αντί για την χρήση μαγνητοφώνου, προτιμήθηκε να κρατηθούν σημειώσεις με κωδικοποιημένο τρόπο, ώστε να προστατευτούμε τόσο οι πληροφορητές, όσο και η ίδια. Η επιλογή αυτή έγινε από τη μια λόγω της ιδιαίτερης φύσης του θέματος και από την άλλη λόγω της κοινωνικό- πολιτικής συγκυρίας, που εκπονήθηκε η έρευνα. Ειδικότερα, πρόκειται για μια χρονική συγκυρία όπου η Ελλάδα θέτει στο στόχαστρο

⁹ <https://www.facebook.com/epitropi.allileggvis?fref=ts> , στις 15/2/2016

¹⁰ <http://oagonas.blogspot.gr> , στις 19/12/2016

¹¹ <https://allileggu.wordpress.com/> , στις 10/2/2016

και υπό αμφισβήτηση της «περιπτώσεις» πολιτικών προσφύγων γενικότερα και των Τούρκων πιο συγκεκριμένα. Ταυτόχρονα, βρίσκονται εν εξελίξει μια σειρά δικαστικών ενεργειών που ως αποτέλεσμα έχουν και τη διεξαγωγή μιας σειράς απεργιών πείνας σε Τουρκία, Ελλάδα και άλλες Ευρωπαϊκές χώρες.

Επίσης συλλέχθηκε και μελετήθηκε αυτοαναφορικό υλικό της ομάδας υπό μελέτη. Συγκεκριμένα συλλέχθηκαν περιοδικά και βιβλία το περιεχόμενο των οποίων ποικίλει καθώς είτε αναφέρονται αμιγώς στις απεργίες πείνας, είτε έχουν ιστορικό και πολιτικό περιεχόμενο. Κατά κύριο λόγο τα έντυπα υλικά τους έχουν χαρακτήρα ενημερωτικό, καθώς δεν έχουν ως στόχο να «στρατολογήσουν» νέα μέλη, αλλά να συστηθούν στον ελληνικό λαό. Το συγκεκριμένο υλικό χρησιμοποιείται κατά τις δημόσιες παρεμβάσεις τους ως προπαγανδιστικό υλικό. Το οπτικοακουστικό υλικό χωρίζεται σε δύο κατηγορίες. Η πρώτη αποτελείται από βιντεοκασέτες και CD και κατά κύριο λόγο είναι στην τούρκικη γλώσσα. Κατά βάση η θεματολογία τους είναι ιστορική. Εξαίρεση αποτελεί μια βιντεοκασέτα η οποία αναφέρεται αμιγώς στις απεργίες πείνας και την επίθεση της τούρκικης αστυνομίας στις φυλακές στις 19/12/2000. Το υλικό αυτής της κατηγορίας είναι παραγωγή του ίδιου του κόμματος¹² και δεν κοινοποιείται ευρέως.

Αντίθετα, το οπτικοακουστικό υλικό (βίντεο) που περιλαμβάνει η δεύτερη κατηγορία είναι ευρέως κοινοποιημένο στο διαδίκτυο και τα κοινωνικά μέσα δικτύωσης (social networks), καθώς αποτελεί μέρος της εξώστρεφης παρέμβασης τους. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, ένα αριστερό κόμμα είναι περισσότερα από αυτό καθαυτό. Το DHKP-C δεν έχει κανάλι το οποίο να φέρεται ως όργανο της Κεντρικής του Επιτροπής, αλλά χρησιμοποιεί το Halkin Sesi TV¹³, το οποίο αποτελεί το «κανάλι του αγώνα»¹⁴. Ιδιαίτερα ενδιαφέρον είναι το γεγονός ότι η σελίδα του καναλιού είναι μεταφρασμένη μόνο στα γερμανικά., ενώ τα τηλέφωνα επικοινωνίας που δίνονται είναι στην Ελλάδα και την Βουλγαρία. Τόσο οι γλώσσες επιλογής, όσο και τα τηλέφωνα επικοινωνίας που δεν είναι μέσα στην Τουρκία, δεν πρέπει να φαίνονται άκυρες επιλογές. Για την περίπτωση επιλογής της Γερμανικής γλώσσας ως δεύτερης, πρέπει να συμπεριλάβουμε στην σκέψη μας ότι στην Γερμανία υπάρχει μεγάλη Τούρκικη κοινότητα, ενώ ως προς τα τηλέφωνα επικοινωνίας, η Βουλγαρία

¹² Χρησιμοποιώντας τον όρο «παραγωγή του ίδιου του κόμματος», εννοώ ότι είναι με την καθοδήγηση του κόμματος και φέρει την υπογραφή του.

¹³ <http://www.halkinsesi.tv/>

¹⁴ Είναι η ακριβής φράση που χρησιμοποιήθηκε από τον πληροφορητή.

και η Ελλάδα είναι οι χώρες που η Τουρκία έχει τα Ευρωπαϊκά της σύνορα. Γίνεται κατανοητό, ότι ένας πολιτικός πρόσφυγας, κυνηγημένος από τις τούρκικες αρχές, θα είχε ως ανάγκη την επαφή με κάποιους σε αυτές τις χώρες.

Πέρα από τα βίντεο που “ανεβαίνουν” στο κανάλι, υπάρχουν και άλλα τα οποία είναι αναρτημένα από “ανεξάρτητους” χρήστες. Πολλοί από αυτούς τους χρήστες χρησιμοποιούν ονόματα τα οποία παραπέμπουν έμμεσα ή άμεσα στο κόμμα.¹⁵ Κατά κύριο λόγο, και στις δυο κατηγορίες οπτικοακουστικού υλικού τα σχόλια είναι απενεργοποιημένα. Ως επί το πλείστον, αυτή η επιλογή συναντάται σε βίντεο που σχετίζονται με “ευαίσθητα θέματα” όπως η απεργία πείνας, οι τελετές έναρξης, η επίθεση στις φυλακές και σε αυτά που σχετίζονται με τον ιστορικό ηγέτη του κόμματος Dursun Karatas. Όσον αφορά τη γλώσσα όλα τα βίντεο είναι στα τούρκικα, γεγονός που καθιστά ορατό τον προσανατολισμό της παρέμβασης του στον τούρκικο λαό. Τέλος, αν και η αναζήτηση των βίντεο αποτελούσε μια πολύ απλή διαδικασία, ο επανεντοπισμός τους δεν ήταν το ίδιο εύκολος. Ο χαρακτηρισμός τους ως τρομοκρατική οργάνωση από το Τούρκικο κράτος και την Ιντερπόλ, είναι ένας από τους λόγους που διαρκώς τα περισσότερα βίντεό τους αναφέρονται ως ακατάλληλα, με αποτέλεσμα να κατεβαίνουν από το YouTube. Η αντίδραση από πλευράς του DHKP-C είναι σχεδόν άμεση καθώς αναρτάται το ίδιο βίντεο εκ νέου από τον ίδιο χρήστη με παραποιημένο τον τίτλο¹⁶.

Κατά τη διάρκεια της έρευνας και της πραγμάτωσης της παρούσας μελέτης μια πληθώρα ερωτημάτων ανέκυπτε διαρκώς. Η υπόθεση εργασίας σκιαγραφεί την υφιστάμενη πραγματικότητα; Ο ερευνητής διαμέσου της αναλυτικής περιγραφής έχει την δυνατότητα να αναπαράγει την πραγματικότητα των δρώντων υποκειμένων; “Εκ των έξω” μπορώ να αρθρώσω λόγο για τα δρώντα υποκείμενα; Τηρούνται οι αναγκαίες αλλά και ρευστές αποστάσεις μεταξύ της επιστημονικής παρατήρησης και της προσωπικής συναισθηματικής φόρτισης; Το εθνογραφικό υλικό –το οποίο είναι αναρτημένο στο διαδίκτυο- είναι ποτέ αρκετό και αντιπροσωπευτικό; Ερωτήματα τα οποία φέρουν διαφορετικές σημαίνουσες, παρ’ όλα αυτά καθορίζουν, ετεροκαθορίζονται και ταυτόχρονα προβληματοποιούν τη θεμελιώδη σχέση ερευνητή-δρώντων υποκειμένων υπό μελέτη. Αποτέλεσμα αυτού του πλαισίου

¹⁵ Bektas19devrim που παραπέμπει στο devrimci που σημαίνει επανάσταση και στο (DEV- SOL).

¹⁶ Δημιουργείται ένα είδος “infowar”. Στο όνομα του πολέμου κατά της τρομοκρατίας, αναρτημένα βίντεο κατεβαίνουν με το πρόσχημα της παρακίνησης σε τρομοκρατία (Mantel: 2009: pp. 132).

προβληματισμού, ήταν να χρήζει συζήτησης μια αναστοχαστική προσέγγιση του θέματος. Μια προσέγγιση, δηλαδή που θα κάνει ορατό τόσο τον προβληματισμό που ανέκυπτε κατά την διάρκεια της έρευνας όσο και τους τρόπους διαχείρισής του.

Μια σημαντική παράμετρος την οποία έπρεπε να διαχειριστώ, ήταν η προσωπική μου πολιτική στράτευση στην αριστερά, καθώς και οι διαπροσωπικές σχέσεις οι οποίες αναπτύχθηκαν κατά την διάρκεια της έρευνας.. Από την μια δεν μου ήταν ούτε δυνατό, ούτε θεμιτό να αποκηρύξω τις ιδέες μου και την οπτική μου σε κάποια ζητήματα υπό το πρόσχημα της προβολής μίας ψευδο- αντικειμενικής αλήθειας. Από την άλλη έπρεπε να διαχειριστώ τις πολιτικές μου διαφωνίες με την ίδια την ομάδα. Ιδεολογικά έπρεπε να περάσω από συμπληγάδες πέτρες. Στην μια όχθη ήταν το ηγεμονικό αφήγημα που χαρακτηρίζει την συγκεκριμένη ομάδα ως τρομοκρατική οργάνωση, ενώ στην άλλη πλευρά ήταν η αντίθεσή μου απέναντι στην ένοπλη πάλη.

Ένα δεύτερο πολύ σημαντικό πρόβλημα το οποίο αντιμετώπισα, ήταν η διαχείριση των διαπροσωπικών σχέσεων οι οποίες αναπτύχθηκαν. Λόγω των συχνών μας συναντήσεων, αναπτύχθηκαν σχέσεις εμπιστοσύνης. Σημαντικός παράγοντας για την ανάπτυξη αυτών των σχέσεων ήταν και η κοινή μας πολιτική ταυτότητα, γεγονός που θεωρώ ότι αν δεν υπήρχε δεν θα ήταν δυνατή η πραγματοποίηση της παρούσας εργασίας. Οι διώξεις που αντιμετώπισαν κάποιοι από τους πληροφορητές μου κατά την διάρκεια της έρευνας, καθώς και η έμπρακτη στήριξή μου για την απελευθέρωσή τους, είχε ως αποτέλεσμα οι σχέσεις πληροφορητή και ερευνητή να φτάσουν οριακά στο σημείο της κατάρρευσής τους. Αυτό το δεοντολογικό πρόβλημα ανέκυπτε συνεχώς και έκανε ορατή την ανάγκη διασφάλισης της σχέσης ερευνητή - πληροφορητή. Ήταν αναγκαίο επιστημονικά, και το επεδίωξα, να αποστασιοποιηθώ από την ομάδα υπό μελέτη ώστε να μπορέσω να προσεγγίσω, μελετήσω και αναλύσω την υπόθεση εργασίας και το εθνογραφικό υλικό με επιστημονικούς όρους και όχι με ανθρωπιστικούς (Irhofen : 2015: pp. 56-59).

Η πρώτη παράμετρος που προβληματοποιείται είναι, αυτό που ορίζεται από τον Eriksen ως «πρόβλημα της μετάφρασης». Ως τέτοιο πρόβλημα, ορίζεται η αδυναμία πλήρους κατανόησης της κοινωνίας υπό μελέτη, δηλαδή μιας άλλης, ξένης κοινωνίας, λόγω της εμποτίσης του μελετητή με τα βιώματα και τα νοήματα-

κοινωνικά συμφραζόμενα της δικής του κοινωνίας. Συγκεκριμένα, το ζήτημα που προβληματοποιείται είναι η αδυναμία, αρκετές φορές, μεταφοράς- «μετάφρασης» των πολιτισμικών κωδίκων της υπό μελέτη κοινωνίας σε αυτούς της κοινωνίας προς ανάγνωση της μελέτης ή του ίδιου του ερευνητή (Eriksen.: 2007: σ. 73).

Το προαναφερθέν ζήτημα ανέκυπτε συνεχώς και αποτέλεσε την βασική δυσκολία της παρούσας μελέτης. Ειδικότερα μια μελέτη γύρω από τις πρακτικές διαχείρισης των σωμάτων από Τούρκους πολιτικούς κρατούμενους στις φυλακές της Τουρκίας, οι οποίοι είναι μέλη του Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος – Μετώπου DHKP – C δηλαδή ενός επαναστατικού ριζοσπαστικού αριστερού κόμματος, έρχεται συνεχώς αντιμέτωπη με την “σύγκρουση” διαφορετικών κοινωνικών και πολιτισμικών πλαισίων. Αυτή η σύγκρουση είναι αποτέλεσμα διαφορετικών βιωμάτων, εμπειριών του κόσμου, αξιών, συμβολικών σημαινόμενων, νοηματοδοτήσεων, ηγεμονικών λογικών αλλά και υφιστάμενης πολιτικής πραγματικότητας. Μια τέτοια διαφορετική κοινωνική και πολιτισμική θεώρηση γεννά το μεθοδολογικό ερώτημα, πως μπορώ εγώ να μιλήσω για αυτούς;

Σε αυτό το σημείο, χρήζουν αναλυτικότερης αναφοράς, κάποιες από τις διαστάσεις του προβλήματος της μετάφρασης στην προκείμενη εργασία. Σε πρώτο επίπεδο, η δυσκολία έγκειται στο κατά πόσο υπάρχει η δυνατότητα σε μια μελέτη αυτής της έκτασης, να περιγραφεί, αναλυθεί και κατανοηθεί η πολιτική πραγματικότητα της Τουρκίας. Όπως έχει ήδη αναφερθεί, το εθνογραφικό παράδειγμα είναι πολιτικοί κρατούμενοι απεργοί πείνας μέχρι θανάτου που συμμετέχουν σε ένα επαναστατικό, ριζοσπαστικό, μαρξιστικό- λενινιστικό κόμμα, το οποίο δρα στην Τουρκία. Σύμφωνα και με όσα είχαν αναφερθεί και εισαγωγικά, γίνεται κατανοητό ότι αναφερόμαστε σε μία χώρα με έναν “ισχυρό κρατικό και εξουσιαστικό μηχανισμό”, και ενεργό και ιδιαίτερα ισχυρό το εθνικιστικό, ακροδεξιό κομμάτι των Γκρίζων Λύκων. Τέλος αναφερόμαστε, σε μια χώρα στην οποία η ιστορία της αριστεράς είναι συνδεδεμένη με την καταστολή από το κράτος. Πολύ σημαντική διάσταση αποτελεί η μη δυνατότητα κατανόησης, της λήψης τέτοιου είδους “ακραίων”, επώδυνων και “δύσκολων” αποφάσεων η επιτέλεση των οποίων χρειάζεται πολύ δύναμη και πίστη στην ιδεολογία του δρώντος υποκειμένου, χωρίς να έχουμε βιωμένη εμπειρία των υφιστάμενων συνθηκών που οι ίδιοι ζούνε τόσο πρακτικά όσο και πολιτικά.

Η δεύτερη διάσταση του προβλήματος είναι το ζήτημα της γλώσσας. Παρά το γεγονός ότι μάζεψα πλούσιο εθνογραφικό υλικό χάρη στην Επιτροπή Αλληλεγγύης τόσο έντυπο όσο και οπτικοακουστικό, βιντεοσκοπημένες ομιλίες απεργών πείνας που είναι ευρέως κοινοποιημένες καθώς βρίσκονται στον ιστότοπο, ήταν στα τούρκικα. Επίσης, η άλλη διάσταση της γλώσσας είναι ότι ενδεχομένως σε κάποια σημεία θα γίνει χρήση της ορολογίας του κόμματος, επισημασμένη, καθώς και ότι οι πρακτικές που ακολουθούνται είναι ανάλογες και σε εξάρτηση της ιδεολογίας τους και της ανάλυσης των συγκυριών που κάνουνε. Τέλος, ως προς τη γλώσσα ένα άλλο ζήτημα που τίθεται είναι η παράθεση και εννοιολόγηση των σημανόμενων μεταξύ τούρκικης και ελληνικής γλώσσας, που ενδεχομένως λανθάνει μεταξύ των πληροφορητών και εμού.

Η επόμενη διάσταση που προβληματοποιείται, είναι ότι αν και το υλικό είναι πλούσιο σε πληροφορίες, ως ένα βαθμό αποτελεί διαμεσολαβημένη γνώση. Αποτελείται από έντυπα του κόμματος DHKP- C, στα οποία αρθρώνεται ο επίσημος λόγος του κόμματος, από προσωπικές ελεύθερες συζητήσεις με τον συνομιλητή μου- πληροφορητή και από αυτοαναφορικά κείμενα – ημερολόγια των απεργών πείνας μέχρι θανάτου. Πάρα πολλές πληροφορίες λοιπόν, προέρχονται από ημερολόγια που αφενός έχουν γραφτεί από τα ίδια τα δρώντα υποκείμενα αφετέρου έχουν γραφτεί για να κοινοποιήσουν τις βιωμένες εμπειρίες τους. Αποτέλεσμα αυτού είναι, να μην έχω τη δυνατότητα πλήρους κατανόησης και μεταφοράς αυτών των πολιτισμικών δεδομένων και εμπειριών ζωής.

Άλλη μια παράμετρος, αναφορικά με το εθνογραφικό υλικό, που χρήζει επισήμανσης είναι αφενός η κοινοποίηση του στο χώρο του διαδικτύου και αφετέρου, οι τρόποι διαχείρισής του όπως και η “αξιολόγηση” και επιλογή μέρους αυτού. Όπως έχει ήδη αναφερθεί η πλειοψηφία του έντυπου αλλά και προφορικού λόγου που έχει συλλεχθεί αποτελεί διαμεσολαβημένη γνώση. Αποτελείται από έντυπα του κόμματος DHKP- C στα οποία αρθρώνεται ο επίσημος λόγος, από προσωπικές ελεύθερες συζητήσεις με τον συνομιλητή μου- πληροφορητή και από αυτοαναφορικά κείμενα – ημερολόγια των απεργών πείνας μέχρι θανάτου. Αυτό το γεγονός είχε ως αποτέλεσμα ότι πάρα πολλές αναγκαίες για την ανάλυση πληροφορίες, προήρθαν από τα ημερολόγια που έχουν γραφτεί από τα ίδια τα δρώντα υποκείμενα κατά την διάρκεια απεργιών πείνας.

Αυτό το γεγονός από μόνο του κάνει την γραφή να αντανάκλα την βιωμένη εμπειρία τους. Παρ' όλα αυτά, τα ημερολόγια έχουν και έναν άλλο στόχο να κινητοποιήσουν και ευαισθητοποιήσουν τους μελλοντικούς αναγνώστες τους. Όμως ο κυριότερος στόχος αυτών των ημερολογίων είναι να αρθρωθεί ένας εναλλακτικός τρόπος αφήγησης για τα όσα συνέβησαν τις ημέρες που προηγήθηκαν και ακολούθησαν από την ημέρα που μπήκε σε εφαρμογή το σχέδιο της Τούρκικης κυβέρνησης ‘Επιστροφή στην ζωή’. Αντιστοίχως, θα μελετηθεί το οπτικοακουστικό υλικό, το οποίο έχει δομηθεί, επιλεγεί και κοινοποιηθεί από τα δρώντα υποκείμενα και αποσκοπεί, με την σειρά του, στην δημοσιοποίηση του εναλλακτικού αφηγήματος, έχοντας μια ξεκάθαρη πολιτική αντίληψη¹⁷.

Το επόμενο μεθοδολογικό ζήτημα, είναι οι τρόποι ‘αξιολόγησης’, επιλογής, διαχείρισης και ανάλυσης του κοινοποιημένου οπτικοακουστικού υλικού. Πραγματοποιώντας μια έρευνα στο χώρο του διαδικτύου, έγινε αρκετά σαφές ότι υπάρχουν εκατοντάδες αναρτήσεις οπτικοακουστικού υλικού του DHKP-C και μάλιστα από πάρα πολλούς χρήστες. Ετίθετο, επομένως, αφενός το ζήτημα παρακολούθησης όλων αυτών των βίντεο αφετέρου το ζήτημα των κριτηρίων επιλογής των βίντεο που θα αποτελέσουν εν τέλει το εθνογραφικό υλικό. Βάσει της μεθοδολογίας που ακολουθήθηκε, παρακολουθήθηκαν περίπου 200 βίντεο τα οποία ήταν αναρτημένα από ποικίλους χρήστες. Από αυτά, δομήθηκε ένας κατάλογος με τα βασικά χαρακτηριστικά των βίντεο, τις θεματικές που αναπαριστούσαν καθώς και ένα υποτυπώδες προφίλ των χρηστών βασισμένο στις αναρτήσεις τους¹⁸. Εν τέλει, ως εθνογραφικό υλικό επιλέχθηκαν τα βίντεο που εστιάζουν στην απεργία πείνας μέχρι θανάτου, καθώς αυτά αναδεικνύουν την πρακτική της οπτικοποίησης ως όπλο άσκησης εξουσίας διαμέσου των σκληρών εικόνων που ενεργοποιούν την κοινωνική ατζέντα. Ειδικότερα επιλέχθηκαν αυτά που κοινοποιούν χρήστες το ενδιαφέρον των οποίων είναι ιδιαίτερο περί του θέματος.

¹⁷ Σε αυτό το σημείο χρειάζεται να επισημανθεί, ότι αφενός η προκείμενη μελέτη δεν παίρνει θέση αναφορικά με την πολιτικό γίνεσθαι των εν λόγω χωρών. Αφετέρου, δεν υιοθετεί κάποια πλευρά. Παρ' όλα αυτά διατρέχεται στο σύνολο της από πολιτική ορολογία και πολιτικά αφηγήματα, καθώς αυτά αποτελούν δομικά στοιχεία τόσο του εθνογραφικού υλικού όσο και των δρώντων υποκειμένων υπό μελέτη.

¹⁸ Ο κατάλογος αυτός θα παρατίθεται στο σύνολο του στο παράθεμα ως κομμάτι του εθνογραφικού υλικού, ώστε η πρόσβαση σε αυτό να στοιχειοθετεί μια συνολικότερη εικόνα επί του θέματος.

Μια επιπλέον διάσταση που χρήζει αναφοράς, είναι η επιλογή απουσίας συσκευής ηχογράφησης. Παρ' ότι οι πολύωρες συζητήσεις πραγματώθηκαν με μέλη της Επιτροπής Αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν, κρίθηκε ασφαλέστερο –λόγω της φύσης του θέματος- να μην χρησιμοποιηθεί συσκευή ηχογράφησης (μαγνητόφωνο). Τόσο η επιλογή της έλλειψης μαγνητόφωνου όσο και η επιλογή της τήρησης της ανωνυμίας των πληροφορητών, βρίσκεται σε άμεση συσχέτιση με το γεγονός ότι τα μέλη της Επιτροπής Αλληλεγγύης, φέρουν την ιδιότητα της ετερότητας. Αποτελούν και ενσαρκώνουν την αστική αντίληψη περί του κοινωνικά, πολιτισμικά και ενδεχομένως πολιτικά Άλλου καθώς βρίσκονται στην νεωτερική Ελλάδα ως μετανάστες και ειδικότερα ως πολιτικοί πρόσφυγες αιτούντες ασύλου. Οι συζητήσεις, επομένως, ήταν ημιδομημένες, και ελεύθερες. Από τις συζητήσεις κρατήθηκαν σημειώσεις και οι συναντήσεις πραγματοποιήθηκαν σε ουδέτερα φορτισμένο χώρο, επιλογή η οποία προβληματίζεται, καθώς όπου μεταφέρονται λεγόμενα υπάρχει ο κίνδυνος να μην είναι αυτολεξεί οι δηλώσεις του συνομιλητή εφόσον αποτελούν προϊόν μετέπειτα καταγραφής.

Τέλος, χρήζει εκτίμησης η χρονική συγκυρία που έλαβε χώρα τόσο η έρευνα όσο και η εκπόνηση της παρούσας εργασίας. Ειδικότερα, η ύπαρξη πολιτικοκοινωνικών και οικονομικών εξελίξεων τόσο στην Τουρκία όσο και στην Ελλάδα, παράλληλα με την ενίσχυση των διπλωματικών σχέσεων μεταξύ αυτών, έθεσαν στο προσκήνιο την ανάγκη επανά- προσδιορισμού και επανεξέτασης εννοιών όπως πολιτικός πρόσφυγας, πολιτικό άσυλο και μετανάστης. Αυτή η κατάσταση δεν άφησε ανεπηρέαστους τους πληροφορητές της παρούσας μελέτης και γενικότερα τα μέλη της Επιτροπής Αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν. Η κλιμακούμενης έντασης κρατική καταστολή οδήγησε στην άσκηση διώξεων και δικαστικών εντολών προς μια πληθώρα προσφύγων που αιτούνταν πολιτικού ασύλου. Αυτή η κατάσταση επιδεινώθηκε από διεθνή εντάλματα σύλληψης και διακρατικές συμφωνίες. Ο Erdoğan Çakır¹⁹, η Harika Kızılkaya²⁰, Duzgun Yuksel²¹, είναι κάποιες από τις περιπτώσεις τούρκων πολιτικών προσφύγων που ζητήθηκε να εκδοθούν είτε στην Τουρκία, είτε σε χώρες της Ευρωπαϊκής

¹⁹ <http://oagonas.blogspot.gr/2015/09/blog-post.html> , στις 13/2/2016

²⁰ <http://oagonas.blogspot.gr/2014/10/arika-kzilkaya.html> στις 13/2/2016

²¹ <http://oagonas.blogspot.gr/2013/11/ahmet-duzgun-yuksel.html> στις 13/2/2016

Ένωσης. Παρ' όλα αυτά η πιο χαρακτηριστική περίπτωση διακρατικών συμπράξεων για την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο όνομα του πολέμου κατά της τρομοκρατίας, είναι η περίπτωση του Bulut Yayla²² ο οποίος μέσα από μια σκοτεινή κατάσταση βρέθηκε από το κέντρο της Αθήνας σε αστυνομικό τμήμα της Κωνσταντινούπολης, σε μια οργανωμένη επιχείρηση μυστικών υπηρεσιών. Η προαναφερθείσα συγκυρία καθιστούσε αναγκαία από μέρους μου την παρακολούθηση των εξελίξεων και την αναμονή και παρατήρηση της διεξαγωγής των δικών, ώστε να υπάρχει μια σφαιρική ανάγνωση και προσέγγιση της υπόθεσης εργασίας.

2. Απεργία πείνας μέχρι θανάτου: Μια εναλλακτική άσκηση εξουσίας

Θεωρητική προσέγγιση του “όπλου”

Η αντίσταση του ατόμου απέναντι στις αποφάσεις της εκάστοτε εξουσίας, είναι ίσως ταυτόχρονη με την εγκαθίδρυση της ίδιας της εξουσίας στις οργανωμένες ανθρώπινες κοινωνίες. Αυτοί οι προβληματισμοί θα μπορούσαν να εντοπιστούν πίσω από τους μύθους που έπλασε ο άνθρωπος, με στόχο να ερμηνεύσει το φυσικό και το ανθρωπογενές περιβάλλον του. Ο μύθος του Προμηθέα²³ και η τιμωρία από τους θεούς, είναι μια ιστορία που περιστρέφεται γύρω από το ζήτημα της σχέσης της θέλησης του ατόμου για το κοινό καλό, και αν αυτή ταυτίζεται με την οπτική του νόμου. Αντιθέτως ο νόμος στηρίζεται και υπηρετεί τις δυνάμεις που βρίσκονται σε θέση να τιμωρήσουν παραδειγματικά τον «παραβάτη». Οι θεοί δεν ανέλαβαν μόνοι τους την τιμωρία του ταραξία. Για αυτήν την δουλειά απευθύνθηκαν στον Ήφαιστο και στους δούλους του, την Βία και το Κράτος. Η τιμωρία σε κάποιες περιπτώσεις δεν είναι στιγμιαία, αλλά συνεχόμενη, βασανιστική μέχρι εξαντλήσεως του ατόμου με στόχο να απαρνηθεί ο παραβάτης την ιδεολογία του, τα πιστεύω του, το παρελθόν του.

Με ανάλογο τρόπο μια άλλη τραγική ηρωίδα αντιμετώπισε τις επιπτώσεις του νόμου, καθώς η «ιδεολογία» της ήρθε σε ευθεία σύγκρουση με την εξουσία. Η Αντιγόνη, γνωρίζοντας τις επιπτώσεις για όποιον θάψει τον χαρακτηρισμένο από την

²² <http://oagonas.blogspot.gr/2013/06/bulut-yayla-bulut-yayla.html> ,στις 12/2/2016

²³ Εγκυκλοπαίδεια Νέα Δομή Τόμος 29 Σελ 86-87 Εκδοτικός Οργανισμός Τεγόπουλου – Μανιατέα 1996

πολιτεία ως προδότη της πόλης Πολυνείκη, αποφασίζει να παραβεί τον νόμο. Το κάθε βήμα προς το νεκρό σώμα του αδερφού της, κάθε βήμα προς την ταφή του νεκρού, είναι και ένα συνειδητό βήμα προς τον θάνατο της ίδιας. Γνώριζε τις συνέπειες, όμως ο ηθικός κώδικάς και η κοσμοθεωρία της δεν της επέτρεπε να συμμορφωθεί στους νόμους. Γεννούνται επομένως τα ακόλουθα ερωτήματα: η απόφαση της Αντιγόνης να οδηγηθεί στον θάνατό της μπορεί να χαρακτηριστεί ως αυτοκτονία; Η ασταμάτητη τιμωρία του Προμηθέα και η αντίσταση αυτού στις απαιτήσεις της εξουσίας, μπορεί να θεωρηθεί ως θυματοποίηση του ήρωα;

Σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί η Αντιγόνη ως αυτόχειρας και σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ο Προμηθέας ως κάποιος που επεδίωξε μέσω της θυματοποίησης να αναγνωριστεί ως ήρωας. Οι δύο μύθοι, δείχνουν με έναν διαχρονικό τρόπο, ότι η άσκηση εξουσίας και η αντίσταση είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Οι επιπτώσεις για τον «παραβάτη» δεν είναι αποτέλεσμα της πράξης του ατόμου, αλλά απόφαση της ίδιας της εξουσίας, ώστε να τιμωρήσει τόσο τον ίδιο τον παραβάτη όσο και να συνετίσει όσους θα ήθελαν να ακολουθήσουν το παράδειγμά τους. Παρά τις εκδικητικές, καταδικαστικές και βασανιστικές αποφάσεις της εξουσίας, οι αντιστάσεις ποτέ δεν σταμάτησαν στις ανθρώπινες κοινωνίες.

Όμως τι περιθώρια αντίστασης έχει κάποιος όταν η ελευθερία του έχει όριο τον εξωτερικό τοίχο μιας φυλακής ή τους τέσσερις τοίχους ενός λευκού κελιού (τύπου F); Εκ των πραγμάτων, η αντίσταση σε αυτές τις περιπτώσεις είναι περιορισμένη. Η απάντηση μπορεί να βρεθεί με τον πιο σύντομο και έκδηλο τρόπο στον τίτλο ενός γράμματος του καταδικασμένου μέλους της RAF Holge Meins. Στο γράμμα, που έγραψε έξι μήνες πριν πεθάνει κατά την διάρκεια απεργίας πείνας, έδωσε τον τίτλο “Die Waffe Mensch” δηλαδή ο άνθρωπος ως όπλο. Στην συγκεκριμένη επιστολή γράφει « [...] είμαστε φυλακισμένοι, αλλά δεν είμαστε αφοπλισμένοι [...] Έχουμε δύο ισχυρά όπλα: το μυαλό μας και την ζωή μας, την συνείδησή μας και την ύπαρξή μας²⁴ (Horvat: 2016: pp 72). Γίνεται ξεκάθαρο, επομένως, πως κάτω από τέτοιου είδους συνθήκες εγκλεισμού και απομόνωσης, το μόνο όπλο που έχει ο φυλακισμένος για να αντισταθεί ώστε να βελτιώσει την ζωή του

²⁴ *We are imprisoned, but we are not disarmed (...) We have two powerful weapons: our brains and our life, our consciousness and our being.*

είναι να χρησιμοποιήσει ως όπλο του αγώνα το ίδιο του το σώμα με οδηγό τις πεποιθήσεις του.

Η απεργία πείνας δεν είναι ένας τρόπος αντίστασης, ο οποίος πρωτοεμφανίστηκε και αναπτύχθηκε στην νεωτερικότητα, αλλά μια κίνηση της οποίας οι ρίζες εντοπίζονται στην προχριστιανική Ιρλανδία και στις αρχαίες πρακτικές της Ινδίας (Horvat: 2016: pp 65). Επίσης αποτέλεσε μέσο αγώνα για τις «σουφραζέτες». Όμως το νέο στοιχείο που εμφανίστηκε στον 20^ο αιώνα, ήταν η απεργία πείνας, ως όπλο των εγκλειστών στις φυλακές, με κύρια αιτήματα σχεδόν πάντα την βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και την κατάργηση των σωματικών και πνευματικών βασανιστηρίων. Μέλη του IRA στην Ιρλανδία από την δεκαετία του 1920 χρησιμοποίησαν αυτό το μέσο, πρακτική που την επανέλαβαν και το 1940 και το 1970 (Horvat: 2016: pp 72). Επίσης αξιοσημείωτες είναι οι απεργίες των φυλακισμένων μελών της RAF ενάντια στα Λευκά κελιά. Το κείμενο της Μάινχοφ²⁵ περιγράφει γλαφυρά τον ψυχισμό των εγκλειστών σε αυτές τις φυλακές. Γίνεται κατανοητό ότι η απεργία πείνας είναι το έσχατο μέσο κάποιου, όταν θεωρεί ότι η αδικία έχει φτάσει στο απροχώρητο και ότι έχουν εξαντληθεί όλοι οι δυνατοί τρόποι δικαίωσης «Είναι μια μη-βίαη τακτική έσχατης λύσης που υποδηλώνει τη σφοδρότητα της αδικίας που καταγγέλλεται, και σε πολλές περιπτώσεις την έλλειψη άλλων διαθέσιμων μέσων. Υιοθετώντας αυτή την τακτική ενδυναμώνονται οι αδύναμοι να αμφισβητήσουν τους δυνατούς και να εκμεταλλευτούν στο έπακρο τις όποιες ελάχιστες ευκαιρίες μπορεί να έχουν για να επιφέρουν κοινωνική αλλαγή» (Scanlan et al, 2008: 277).

Προσεγγίζοντας το κυνηγητό του θανάτου

Η πρακτική της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου ως ενσώματη μορφή αντίστασης και ταυτόχρονα ως άσκηση εξουσίας την συναντάμε να επι-τελείται και στις φυλακές της Τουρκίας. Ειδικότερα, η απεργία πείνας που πραγματοποιήθηκε το 1984 στις Τούρκικες φυλακές, δηλαδή εν μέσω της στρατιωτικής χούντας, από μέλη αριστερών επαναστατικών οργανώσεων, πρέπει να θεωρηθεί ως το ορόσημο για την χρήση και προτίμηση του συγκεκριμένου μέσου, ως μέσο αντίστασης στην εξουσία

²⁵ Ulrike Meinhof, "Ulrike Meinhof on the Dead Wing," in J. Smith & A. Montcourt (eds), Red Army Faction, Volume 1: Projectiles for the People, PM Press, Oakland, CA, 2011, pp. 271–2.

«[...] Όπου βρισκόταν ο σύντροφος μας μετατρεπόταν σε εστία αντίστασης. Έτσι, και κατά τη διάρκεια της κράτησης του στις φυλακές, έγινε κινητήρια δύναμη, οργάνωσε και συμμετείχε επί 75 μέρες στην αντίσταση της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου το 1984, που είχε ιστορική σημασία για τους επερχόμενους αγώνες.[...]

» (DHKP-C 2: 16)²⁶ . Αντίστοιχη εικόνα, από διαφορετική οπτική και σκοπό, εμφανίζεται και στην έκθεση της Επιτροπής για την Ασφάλεια και την Συνεργασία στην Ευρώπη του 1988 προς το Κονγκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών με θέμα «Το καθεστώς των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Τουρκία», αναφέρει ότι η Τούρκικη Κυβέρνηση υπολόγιζε του πολιτικούς κρατούμενους στους 18.184 ενώ σύμφωνα με την Διεθνή Αμνηστία, αυτός ο αριθμός εκτοξευόταν στους 60.000. Στο ίδιο κείμενο υπάρχει και εκτενής αναφορά για τις καταγγελίες βασανισμών στις Τούρκικες φυλακές.

Ακολουθώντας το παράδειγμα της αντίστασης, οι σύντροφοι του Ντουρσούν Καρατάς και μέλη του μετέπειτα συσταθέντος Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος – Μέτωπου (DHKP – C), διενήργησαν πληθώρα απεργιών πείνας μέχρι θανάτου μέσα στην πάροδο των χρόνων, με κύρια αιτήματα τις συνθήκες κράτησης των πολιτικών κρατούμενων. Παρ’ όλα αυτά, εθνογραφικό παράδειγμα του παρόντος κειμένου αποτελεί η περίπτωση της απεργίας πείνας (2000-2007) Τούρκων γυναικών πολιτικών κρατουμένων του Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος – Μετώπου (DHKP – C) η οποία οδήγησε σε 122 «μάρτυρες- αθάνατους,» νεκρούς δηλαδή, στις φυλακές ενάντια στα λευκά κελιά και την απομόνωση. Το εθνογραφικό παράδειγμα βάσει του οποίου θα επιχειρηθεί μια ανάλυση της αντίληψης περί άσκησης ελέγχου και εξουσίας μέσα από την διαχείριση του σώματος τόσο από το νεωτερικό κράτος όσο και από τα ίδια τα δρώντα υποκείμενα καθώς και το κατά πόσο η εξουσία μπορεί να γίνει ενσώματη διαμέσου των πρακτικών.

²⁶ Σε αυτό το σημείο χρήζει επεξήγησης η βιβλιογραφία. Οι παραπομπές είναι έτσι γραμμένες, γιατί οι πληροφορίες για το ιστορικό πλαίσιο του DHKP –C Επαναστατικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Κόμμα-Μέτωπο, προέρχονται από οπτικό και έντυπο υλικό του κόμματος το οποίο όμως δεν αναγράφει ημερομηνία έκδοσης. Τα νούμερα 1 και 2 που φαίνονται δίπλα στο DHKP –C, τα έχω τοποθετήσει εγώ έτσι ώστε να μπορεί να γίνει διαχωρισμός του υλικού. Ως DHKP –C 1, ορίζεται το DHKP –C, *Η ιστορία της Επανάστασης στην Τουρκία- Ιδρύεται το Λαϊκό Απελευθερωτικό Κόμμα Τουρκίας Μέτωπο THKP-C*, εκδ Λαϊκό Μέτωπο. Αντίστοιχα ως DHKP –C 2, ορίζεται το DHKP –C, *Ο Ντουρσούν Καρατάς είναι ένας ηγέτης που επί 38 χρόνια σηματοδότησε την επαναστατική ιστορία της Τουρκίας*, εκδ. Λαϊκό Μέτωπο

Όλες οι απεργίες πείνας μέχρι θανάτου, που έχουν λάβει χώρα στις Τούρκικες φυλακές μέσα στο χρόνο, είναι εξίσου σημαντικές και βρίθουν από ομοιότητες τόσο σε συμβολικό, αγωνιστικό, πολιτικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο διάρκειας, έντασης, αντοχής, αντίστασης και αφοσίωσης. Η ιδιαιτερότητα της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου μεταξύ του 2000- 2007, είναι αφενός η ιδιαίτερος μεγάλη διάρκεια της. Τα δύο πρώτα χρόνια, δηλαδή μέχρι το 2003, έλαβαν μέρος γύρω στα 2000 άτομα και έγιναν μάρτυρες «αθανάτου» τα 107 ενώ αντίστοιχα έληξε με 122 μάρτυρες αθανάτους (Anderson: 2004: pp 816). Αφετέρου, ιδιαίτερο στοιχείο είναι το γεγονός ότι πήρε διαστάσεις και έξω από τα όρια που θέτουν τα τείχη των φυλακών. Συγκεκριμένα, στην προκείμενη απεργία πείνας μέχρι θανάτου εξίσου σημαντικό ρόλο διαδραμάτισε και η απεργία πείνας αλληλεγγύης η οποία εξελίσσονταν σε σπίτια και αγωνιστικές γειτονιές σε παράλληλο χρόνο (Anderson: 2004: pp 819).

Σε αυτό το σημείο χρήζει διερεύνησης η απεργία πείνας αλληλεγγύης, καθώς αποτελεί βασικό ορόσημο του αγώνα. Σύντροφοι του Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος – Μετώπου (DHKP – C), απλοί πολίτες- αγωνιστές του Τούρκικου λαού, ακτιβιστές αλλά και ολόκληρες γειτονιές συμπαρατάσσονται και συντάσσονται στον αγώνα των πολιτικών κρατουμένων ενάντια στην κοινωνική και πολιτική απομόνωση. Η σημαντικότητα της απεργίας πείνας αλληλεγγύης, κρίνεται αφενός στην κατάργηση κάθε ατομικής κουλτούρας στην κοινωνία, καθώς οι ακτιβιστές που συντάσσονται σε αυτόν τον αγώνα υπερβαίνουν την ατομικότητα τους. Θέτουν υπό αμφισβήτηση την ατομική τους ύπαρξη και εννοιολογούν το σώμα τους ως όπλο σε έναν κοινωνικό και πολιτικό αγώνα για το γενικότερο καλό.

Αφετέρου, η σημαντικότητα της απεργίας πείνας αλληλεγγύης, κρίνεται στο ότι επανα-συμβολίζει την έννοια του ορίου. Βάσει της θεώρησης του Anderson, τα όρια που χτίζονται από τα τείχη της φυλακής, καταρρέουν από τη δύναμη της αλληλεγγύης, καθώς δεν καταφέρνουν να λειτουργήσουν απομονωτικά. Αντιθέτως, λειτουργούν ως κατασκευαστής πολιτικής συμπίεσης και συμμαχίας αποδομώντας κατ' αυτόν τον τρόπο και την ίδια τη λογική των λευκών κελιών, που αποσκοπεί στην πλήρη απομόνωση των πολιτικών κρατούμενων. Επίσης, η ταυτόχρονη απεργία πείνας μέσα και έξω από τις φυλακές δημιουργεί, παράγει και αναπαράγει ένα «συνασπισμό» αντίστασης ο οποίος και αποτελεί τον φορέα της πολιτικής πράξης. Το γεγονός της δημιουργίας ακριβώς αυτών των συνασπισμών αντίστασης είναι εν τέλει

αυτό το χαρακτηριστικό στοιχείο που αποτελεί την ιδιαιτερότητα της προκείμενης απεργίας, καθώς σημασία έχει το σύνολο των δρώντων υποκειμένων και όχι το άτομο (Anderson: 2004: pp 820).

Η προκείμενη απεργία πείνας μέχρι θανάτου Τούρκων πολιτικών κρατουμένων του Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος – Μετώπου (DHKP – C), ανακοινώθηκε στον τύπο στις 18 Οκτωβρίου 2000 ενάντια στις συνθήκες κράτησης των φυλακών και ειδικότερα στη δημιουργία των λευκών κελιών (τύπου F) και της απομόνωσης. Όπως προκύπτει από το έντυπο υλικό του DHKP-C, συγκεκριμένα τα αυτοαναφορικά κείμενα που έχουν γράψει οι απεργοί πείνας μέχρι θανάτου, γίνεται σαφής μια συλλογική αντίληψη η οποία αντιστέκεται στη κυρίαρχη λογική του ατομισμού.

Χαρακτηριστικά αναφέρουν ότι η απεργία πείνας μέχρι θανάτου επιτελείται με στόχο να ζήσουν καλύτερα και με αξιοπρέπεια οι επόμενες γενιές «[...] είναι έτοιμες να δώσουν την ζωή τους, ώστε οι υπόλοιποι που θα μείνουν να ζήσουν καλύτερα [...] Αντιστεκόμαστε για να μην μπορέσουν να μετατρέψουν την χώρα σε μια μεγάλη φυλακή [...] μας ‘ξεπέρασε’ όλες θυσιάζοντας τον εαυτό της για το λαό και την νίκη μας...» (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 87, 135, 169). Αντίστοιχα στην πρακτική έκφανση της αντίστασης στην ηγεμονία, η απεργία πείνας μέχρι θανάτου (ενάντια στα Λευκά Κελιά 2000- 2007) γίνεται αντιληπτή από τους πολιτικούς κρατούμενους του DHKP-C ως «γενική αντίσταση», ενσώματη πράξη αντίστασης ενάντια αφενός συνολικά στο πολιτικό καθεστώς (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 40). Αφετέρου στα Λευκά Κελιά που μόνο στόχο έχουν την πνευματική και πολιτική απομόνωση «[...]αποσκοπεί στο να μας απομονώσουν διαρρηγνύοντας κάθε μορφή συλλογικότητας, να μας κάμψουν το ηθικό και να μας αποσπάσουν από την πολιτική μας δραστηριότητα» (Κουρνάζ Σ.,: 2006: σ. 205).

Παραδοσιακά, οι φυλακές της Τουρκίας ήταν χτισμένες βάσει των κελιών-θαλάμων, στα οποία “χωρούσαν” μέχρι και 100 κρατούμενοι, οι οποίοι μπορούσαν να επικοινωνήσουν μεταξύ τους. Προανλίζονταν επίσης σε κοινό αύλειο χώρο και είχαν κάποια δικαιώματα αναφορικά με την επικοινωνία τους με τον έξω κόσμο. Επιχειρώντας όμως η Τουρκία να συνταχθεί με τα πρότυπα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιδίωξε να “ αναβαθμίσει” το ποινικό της σύστημα, δημιουργώντας τα Λευκά

Κελιά (τύπου F). Στα Λευκά Κελιά της απομόνωσης, οι κρατούμενοι δεν μπορούν να έχουν καμία κοινωνικοποίηση. Οι φυλακές χωρίζονται σε 109 κελιά των τριών ατόμων και 59 ατομικά. Σε αυτού του τύπου τα κελιά δεν υπάρχει παράθυρο, είναι υπερβολικά μικρά και μετά βίας χωρούν τα εντελώς αναγκαία έπιπλα, δηλαδή ένα κρεβάτι, ένα ντουζ, μια τουαλέτα (Anderson: 2004: pp 823- 824).

Οι συνθήκες κράτησης στα λευκά κελιά παραπέμπουν αφενός σε σύγχρονα βασανιστήρια. Αφετέρου, σε “ευρηματικούς” τρόπους παντελούς αποδόμησης της συλλογικής κουλτούρας, της ιδεολογίας και της αυτενέργειας (agency) των δρώντων υποκειμένων. Ειδικότερα, η οργάνωση του χώρου της φυλακής μπορεί να περιγραφεί πλήρως από την ανάλυση του Foucault Μ για το πώς επιτυγχάνεται η πειθάρχηση και η παραγωγή πειθήνιων σωμάτων, «Η πειθαρχία είναι μια πολιτική ανατομία της λεπτομέρειας» (Foucault: 1976: 186). Η προαναφερθείσα φράση περιγράφει χαρακτηριστικά τον χώρο των φυλακών στην Τουρκία, όπως αυτός προκύπτει από το εθνογραφικό υλικό. Βάσει των αναλύσεων του Φουκώ, η πειθαρχία στηρίζεται αποκλειστικά στην λεπτομέρεια, στην κατανομή των ανθρώπων στο χώρο, στην κατανομή του χώρου ώστε να υφίσταται (ή τουλάχιστον να νομίζουν οι κρατούμενοι ότι υφίσταται) συνεχής επιτήρηση, στην οριοθέτηση των κινήσεων του σώματος και στις επαναλαμβανόμενες πράξεις- κινήσεις (Foucault: 1976: σ. 188- 221). Σύμφωνα με το εθνογραφικό υλικό, αυτοαναφορικό έντυπο απεργών – ημερολόγιο, στο χώρο των φυλακών υπάρχει ένας άλλος χώρος για τους πολιτικούς κρατούμενους ώστε να απομονωμένοι. Υπάρχουν κάμερες που προκαλούν την αίσθηση της συνεχούς παρακολούθησης, η διοίκηση έχει υπό τον έλεγχο της όλες τις παροχές, όπως τις φιάλες του γκαζιού, καθώς και συγκεκριμένο πειθαρχημένο πρόγραμμα με συνεχείς ελέγχους (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008).

Αντίστοιχα, στην περίπτωση των Λευκών Κελιών, όπως αυτή περιγράφεται από απεργούς πείνας, οι μηχανισμοί πειθάρχησης και ελέγχου είναι ισχυρότεροι. Τα κελιά πλέον είναι εντελώς οριοθετημένα, μονά ή τριπλά και σε πλήρη απομόνωση, δηλαδή χωρίς προαυλισμό, (μόνο σε ελάχιστες περιπτώσεις υπάρχει η δυνατότητα προαυλισμού). Υπάρχουν κάμερες, ηχεία και τηλεόραση τα οποία λειτουργούν ως μέσα πειθάρχησης²⁷. Τον έλεγχο των παροχών όπως νερού, ρεύματος και θέρμανσης

²⁷ Η διοίκηση ελέγχει την τηλεόραση και τα ηχεία, με αποτέλεσμα οι κρατούμενοι να μπορούν να δουν ή να ακούσουν συγκεκριμένους σταθμούς και αυτό όποτε το επιθυμεί η διοίκηση. Επίσης τα

τον έχει πάλι η διοίκηση. Σε αυτήν την περίπτωση όμως, γίνονται διαρκείς έλεγχοι τόσο σωματικοί όσο και στο χώρο των κελιών, κατά τους οποίους οι κρατούμενοι σε ρόλο μηχανών οφείλουν να στέκονται σε στάση προσοχής, να χαιρετάνε στρατιωτικά και να ακολουθούν συγκεκριμένες οδηγίες (Κουρναζ .: 2006).

Οι απεργοί πείνας μέχρι θανάτου μέσω της πολιτικής διαχείρισης των σωμάτων τους, διαπραγματεύονται και εν τέλει καταλύουν τα δίπολα ενεργητικό-παθητικό, ατομικό σώμα- κοινωνικό σώμα, θύματα- θύτες αναφορικά με την άσκηση εξουσίας. Οι απεργοί πείνας μέχρι θανάτου, διαμέσου της “αντίστασης”, μετατρέπουν τους εαυτούς τους από παθητικούς αποδέκτες της κρατικής εξουσίας και επικυριαρχίας, που ασκείται με όχημα το σωφρονιστικό σύστημα, σε κοινωνικά και πολιτισμικά δρώντα υποκείμενα που αυτενεργούν. Ποιούν πολιτική και καθιστούν τους εαυτούς τους κυρίαρχους επί του δικαιώματος επί της ζωής και του θανάτου τους. Σύμφωνα με τον Anderson, η απεργία πείνας μέχρι θανάτου δεν αποτελεί μόνο μια πρακτική αντίστασης αλλά και τακτική αφαίρεσης της κρατικής δύναμης αναφορικά με την άσκηση εξουσίας στα δρώντα υποκείμενα (Anderson: 2004: pp 830). Η αντίδραση των απεργών πείνας κατά την επιχείρηση στις φυλακές στις 18/12/2000 είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αφαίρεσης της κρατικής δύναμης και επιβολής. Συγκεκριμένα, οι απεργοί, για να γλυτώσουν από τα βασανιστήρια τα οποία τους επεφύλασσε το τούρκικο κράτος, επέλεξαν να αυτοπυρποληθούν. Με αυτόν τον τρόπο αφαίρεσαν από το κράτος το δικαίωμα διαχείρισης του σώματος των πολιτικών κρατούμενων, παίρνοντας οι ίδιοι την διαχείρισή του.

Εξουσία υπό διαπραγμάτευση

Η επόμενη παράμετρος, που αναδεικνύεται ως κυρίαρχη στην προκείμενη έρευνα, όπως έχει προαναφερθεί, και αποτελεί το βασικό διακύβευμα της είναι αφενός να διερευνηθεί και να αναλυθεί το σώμα ως μέσο και τρόπος άσκησης εξουσίας και αντίστασης. Αφετέρου, οι τρόποι διαχείρισης των σωμάτων, που ακολουθούνται από τα δρώντα υποκείμενα, ως φορέων αντίστασης διαμέσου της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου που προσεγγίζεται ως μορφή εναλλακτικής εξουσίας.

ηχεία λειτουργούν και ως μέσο άσκησης ψυχολογικής πίεσης, καθώς γίνεται χρήση τους για να ξυπνάν οι κρατούμενοι με τον ήχο πολύ δυνατής μουσικής ανά πάσα στιγμή. (Κουρναζ .: 2006)

Η έννοια της εξουσίας είναι μια έννοια που χρήζει διερεύνησης καθώς αποτελεί ένα αφηρημένο αναλυτικό εργαλείο, επιδέχεται πολλές νοηματοδοτήσεις και συνεχώς γεννά ερωτήματα, για την σχέση της με την ηγεμονική κουλτούρα, την ατομική ή συλλογική ταυτότητα, καθώς και την δυνατότητα ανατροπής της, αν υπάρχει αυτή. Ειδικότερα, για τη διερεύνηση του όρου, είναι αναγκαία και μια παράλληλη συζήτηση των όρων ιδεολογία, ηγεμονία, εξουσία και αντίσταση καθώς τα τέσσερα αυτά αναλυτικά εργαλεία αποτελούν ένα συνονθύλευμα συνεχώς αλληλοδιαπλεκόμενων και ανατροφοδοτούμενων εννοιών.

Η προαναφερθείσα θεώρηση εδραιώνεται, στους κοινωνικά αποδεκτούς κανόνες (νόρμες) λειτουργίας και δόμησης του αστικού κράτους, εκ της γενέσεως του το 18^ο αιώνα και έχει ένα πολύ ξεκάθαρο ρόλο, να ικανοποιήσει τα συμφέροντα των αστών και της άρχουσας ιδεολογίας ισχυροποιώντας έτσι τις κοινωνικές ανισότητες. Στόχος του κράτους ήταν και είναι να προάγει μια ιεραρχημένη κοινωνία με τάξεις, η κάθε μια από τις οποίες θα είχε το ρόλο της και θα εκπλήρωνε τις ανάγκες της άλλης. Τα μέλη της εκάστοτε κοινωνίας δεν αντιμετωπίζονται ισότιμα, αλλά ταυτοποιούνται και χαρακτηρίζονται με βάση το οικονομικό, συμβολικό και πολιτισμικό κεφάλαιο που φέρουν.

Οι όροι αυτοί, σύμφωνα με το P.Bourdieu, αποτελούν καθοριστικό παράγοντα για τη διαμόρφωση των ανθρώπων. Πιο συγκεκριμένα με τον όρο οικονομικό κεφάλαιο περιγράφει την οικονομική κατάσταση του εκάστοτε υποκείμενου μια που αυτή του προσδίδει ή όχι εφόδια για τη ζωή. Σε αντιστοιχία με το οικονομικό έρχεται το συμβολικό κεφάλαιο, που αναφέρεται σε παράγοντες όπως η γλώσσα ή το ντύσιμο που είναι σε άμεση εξάρτηση με τους πόρους που διαθέτει. Τελευταίο και ως συνονθύλευμα αυτών των δύο, ακολουθεί το πολιτισμικό κεφάλαιο που αναφέρεται στο τρόπο δόμησης της προσωπικότητας του ατόμου και τρόπο σκέψης του. Πιο συγκεκριμένα αναφέρεται σε τι ερεθίσματα φέρει από το περιβάλλον του, παραδείγματος χάριν αν έχει μάθει να διαβάζει ή να πηγαίνει θέατρο ή τι είδους μουσική ακούει, που προφανώς εξαρτώνται από την οικονομική κατάσταση του και επηρεάζουν την ιδιοσυγκρασία του (Bourdieu.: 1999).

Βάσει της ανάλυσης του Ιταλού μαρξιστή Gramsci, όπως αυτή προσεγγίζεται από τον Femia, η εκδήλωση «υπεροχής» της ηγεμονικής κουλτούρας- ομάδας

εκδηλώνεται διαμέσου ενός διπολικού σχήματος. Ο ένας πόλος αναπαριστά και αναπαράγει την «κυριαρχία» ή «καταναγκασμό» και ο άλλος την «διανοητική ή ηθική ηγεσία». Η «κυριαρχία» επιτυγχάνεται καταναγκαστικά διαμέσου των κατασταλτικών μηχανισμών²⁸, δηλαδή της αστυνομίας και του στρατού. Η ηγεμονία που αποσκοπεί στον «εσωτερικό έλεγχο» του κοινωνικού συνόλου δεν αποτελεί καταναγκαστική άσκηση εξουσίας. Αντίθετα, «είναι η επικυριαρχία που επιτυγχάνεται με τη συγκατάνευση μάλλον παρά με την άσκηση βίας της μια τάξης ή ομάδας πάνω στις άλλες» (Cowan: 1998: σ. 19). Αντίστοιχα κυμαίνεται και η ανάλυση του Giddens, περί της «πρακτικής συνείδησης» βάσει της οποίας η «ηγεμονία» παρ' ότι αποτελεί ολιστικό θεωρητικό εργαλείο εμπεριέχει στη φύση της τόσο την έννοια της συμμόρφωσης όσο και της αντίστασης (Cowan: 1998: σ. 21).

Το αναλυτικό εργαλείο της αντίστασης, το οποίο ο Giddens και ο Gramsci, ορίζουν ως δομικό στοιχείο της «ηγεμονίας» μπορούμε να ισχυριστούμε ότι απαντάται στο εθνογραφικό παράδειγμα, δηλαδή στους πολιτικούς κρατούμενους απεργούς πείνας μέχρι θανάτου του DHKP- C, τόσο στη θεωρητική όσο και στην πρακτική έκφανση του. Σε θεωρητικό επίπεδο, τα μέλη (απεργοί πείνας μέχρι θανάτου) του DHKP- C, αντιστέκονται στην ηγεμονική- κυρίαρχη καπιταλιστική λογική του ατομικού δρόμου. Συγκεκριμένα, η ιδεολογία που πρεσβεύουν είναι μια συλλογική λογική που προσδιορίζεται βάση της ταξικής «καταγωγής», λογική της αλληλεγγύης και της συντροφικότητας. Τα δρώντα υποκείμενα σκέφτονται, αποφασίζουν και δρουν ως μέλη μιας επαναστατικής και ριζοσπαστικής συλλογικότητας προς όφελος της εργατικής τάξης και του λαού. Θεώρηση που επιβεβαιώνεται και από τα λεγόμενα του συνομιλητή- πληροφορητή μου²⁹.

²⁸ Σε αυτό το σημείο χρήζει παράθεσης η ανάλυση του L. P. Althusser , που διευκρινίζει τους όρους ιδεολογία, ιδεολογικοί και κατασταλτικοί μηχανισμοί του κράτους. Σύμφωνα λοιπόν, με τις μαρξιστικές αναλύσεις του L. P. Althusser για την αστική εκπαίδευση, η ιδεολογία είναι η αναπαράσταση της ιδεατής θέσης που οφείλει να έχει το υποκείμενο μέσα στις υπάρχουσες συνθήκες που ζει. Αυτή ακριβώς η ιδεολογία είναι που επιδιώκεται να περαστεί από τους κρατικούς μηχανισμούς. Οι μηχανισμοί αυτοί είναι δυο ειδών, αφενός οι καταπιεστικοί όπως η αστυνομία και ο στρατός και αφετέρου οι ιδεολογικοί όπως η εκπαίδευση, η θρησκεία και η οικογένεια. Είναι επομένως οι τρόποι που έχει το κράτος για να ασκεί επιρροή και έλεγχο στους πολίτες του, αλλά παράλληλα να μορφοποιεί και τις συνειδήσεις τους μέσα από τη αναπαραγωγή καπιταλιστικών προτύπων ώστε να αποφεύγει μελλοντικές εντάσεις.

²⁹ Όπως έχει ήδη αναφερθεί για τη συλλογή του εθνογραφικού υλικού έγινε ελεύθερη συζήτηση με τον Τ. μέλος της Επιτροπής Αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους στην Τουρκία και το Κουρδιστάν. Η συζήτηση έγινε χωρίς την ύπαρξη συσκευής ηχογράφησης, λόγω της φύσης του

«η αλληλεγγύη είναι η δύναμη και το όπλο της αντίστασης [...] Έχουμε αλληλεγγύη πολλή, κρατάμε συντρόφους με αλληλεγγύη από κουλτούρα.»³⁰

Παρεμφερή ανάλυση, θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε, ότι έχει και ο Michel Foucault, σύμφωνα με την οποία η εξουσία δεν αποτελεί ένα δομημένο όλον το οποίο κατέχεται αποκλειστικά από την κυρίαρχη ομάδα. Βάσει αυτής της ανάλυσης η εξουσία αποτελεί «ένα αποτέλεσμα που εκδηλώνεται και μερικές φορές επεκτείνεται από την θέση που παίρνουν εκείνοι που κυριαρχούνται» (Cowan: 1998: σ. 23). Συγκεκριμένα, για τον Foucault, μπορούμε να ισχυριστούμε ότι την εξουσία την αναλύει ως μια αφηρημένη έννοια η οποία συντελείται και δομείται ως «μικροφυσική της εξουσίας», δηλαδή με ένα ανεπαίσθητο πλέγμα κανόνων και καταναγκασμών, κοινωνικά αποδεκτών νορμών. Οι νόρμες «ενεργοποιούνται από τα συστήματα και τους θεσμούς» και φέρουν στο εσωτερικό τους την δυνατότητα αντίστασης (Foucault: 1976: σ. 39). Η ανάλυση αυτή εντοπίζεται στο εθνογραφικό παράδειγμα της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου Τούρκων γυναικών πολιτικών κρατουμένων 2000-2007 ενάντια στα Λευκά Κελιά και την απομόνωση.

Συγκεκριμένα οι «αντιστασιακοί» απεργοί πείνας μπορούμε να ισχυριστούμε ότι κατέχουν την γνώση της ηγεμονικής κουλτούρας, η οποία είναι αναγκαία για την αντίσταση σε αυτήν, και την διαχειρίζονται με τρόπο τέτοιο ώστε να ασκήσουν αυτοί εξουσία³¹. Βάσει της ανάλυσης του Foucault, οι απεργοί πείνας μέχρι θανάτου έχοντας την γνώση και διαχωρίζοντας την με τον παραπάνω τρόπο “λαμβάνουν” τέτοια θέση ώστε να μην επιτρέψουν στην ηγεμονία να επεκταθεί. Αποτέλεσμα αυτής της μη συμμόρφωσης στην ηγεμονία, είναι η άσκηση εξουσίας από τους ίδιους με την απεργία πείνας μέχρι θανάτου. Η προκείμενη αντίληψη αναδεικνύει και την ανάλυση του Gramsci, βάσει της οποίας η ηγεμονία με διαφοροποιημένη έκφανση –δόμηση καθώς και με χαρακτηριστικά εργατικής εξουσίας, μπορεί να οδηγήσει σε μια

θέματος, με αποτέλεσμα όπου μεταφέρονται λεγόμενα να υπάρχει ο κίνδυνος να μην είναι αυτολεξεί οι δηλώσεις του συνομιλητή καθώς αποτελούν προϊόν μετέπειτα καταγραφής.

³⁰ Σε αυτό το σημείο χρειάζεται να αναφερθεί, ότι οι συγκεκριμένες δηλώσεις έχουν καταγραφή επί τόπου την ώρα της συνομιλίας, και αποτελούν το λόγο του πληροφορητή όπως αυτός αρθρώθηκε.

³¹ Κατά τον Foucault M, στο Foucault M., 1976, *Επιτήρηση και Τιμωρία. Η γέννηση της φυλακής*, Αθήνα: Κέδρος, η γνώση εμφανίζεται ως σχεσιακή με την εξουσία. Συγκεκριμένα, η εξουσία και γνώση αποτελούν μια σχέση αλληλεξάρτησης «[...] η εξουσία παράγει γνώση (και όχι μόνο ευνοώντας την επειδή την εξυπηρετεί, ή εφαρμόζοντας την επειδή της είναι χρήσιμη) πως εξουσία και γνώση άμεσα αλληλοεξάρτιονται, πως δεν υπάρχει σχέση εξουσίας χωρίς συσχετισμένη σύσταση ενός πεδίου γνώσης, ούτε και γνώση που να μην προϋποθέτει και να μην αποτελεί ταυτόχρονα σχέσεις εξουσίας» ((Foucault: 1976: σ. 40)

επαναστατική διαδικασία: «η ανάπτυξη μιας εναλλακτικής ηγεμονίας της εργατικής τάξης, υπό τη διεύθυνση εκείνων που αποκαλούσε «οργανικούς διανοούμενους», προϋπόθεση της κοινωνικής επανάστασης» (Cowan: 1998: σ. 20).

Ορατότητα του σώματος, εντός του πλέγματος εξουσίας

Συζητώντας τις σχέσεις ιδεολογίας, ηγεμονίας, γνώσης, εξουσίας και συμμόρφωσης ή αντίστασης σε αυτήν ανακύπτει ως θέμα προς διερεύνηση το τροποποιημένο, με την πάροδο του χρόνου, πλέγμα αυτών των εννοιών στα νεωτερικά κράτη. Σύμφωνα με την ανάλυση του Foucault M, στα νεωτερικά κράτη το σύνολο αυτών των εννοιών περιγράφεται από το θεωρητικό εργαλείο της βιο-εξουσίας. Συγκεκριμένα, κατ' αυτήν την θεώρηση, από τον 17^ο αιώνα και μετά η πολιτική εξουσία έχει θέσει υπό τον έλεγχο της το δικαίωμα επί της ζωής αφενός του κοινωνικού συνόλου γενικότερα, αφετέρου του εκάστοτε δρώντος υποκειμένου. Εξουσία και έλεγχος εδραιώνονται σε δυο αλληλο-τροφοδοτούμενους πόλους. Από τη μια αναδεικνύεται η λεγόμενη ανατομικό – πολιτική του ανθρώπινου σώματος, δηλαδή η προσέγγιση του ως μηχανή και η επιτήρηση της σωστής λειτουργίας του. Από την άλλη αναδεικνύεται η βιο-πολιτική, δηλαδή ο έλεγχος της υγείας, της “ευζωίας”, και της αναπαραγωγής με στόχο την επιμήκυνση και διατήρηση στη ζωή υπό όρους. (Foucault: 1978 : σ. 170- 171).

Στην περίπτωση των φυλακισμένων απεργών πείνας μέχρι θανάτου, εντοπίζονται και οι δυο πόλοι άσκησης εξουσίας και ελέγχου επί της ζωής. Η λεγόμενη ανατομικό-πολιτική του ανθρώπινου σώματος, απαντάται καθ' όλη τη διάρκεια της έκτισης της ποινής. Συγκεκριμένα ο τρόπος οργάνωσης των φυλακών, και ειδικότερα των Λευκών Κελίων, καθώς και ο τρόπος ζωής βασίζονται στην μικροφυσική της εξουσίας, όπως αυτή περιγράφεται από το Foucault, η οποία αλληλοδιαπλέκεται με την εννοιολόγηση του σώματος ως μηχανής.

Βάσει των αναλύσεων του Foucault, η πειθαρχία στηρίζεται αποκλειστικά στην λεπτομέρεια, στην κατανομή των ανθρώπων στο χώρο, στην κατανομή του χώρου ώστε να υφίσταται (τουλάχιστον να νομίζουν οι κρατούμενοι ότι υφίσταται) συνεχής επιτήρηση, στην οριοθέτηση των κινήσεων του σώματος και στις επαναλαμβανόμενες πράξεις-κινήσεις (Foucault: 1976: σ. 188- 221). Σύμφωνα με το εθνογραφικό υλικό, αυτοαναφορικό έντυπο απεργών – ημερολόγιο, στο χώρο των

φυλακών υπάρχει ένας άλλος χώρος για τους πολιτικούς κρατούμενους ώστε να νοιώθουν απομονωμένοι. Υπάρχουν κάμερες που προκαλούν την αίσθηση της συνεχούς παρακολούθησης, η διοίκηση έχει υπό τον έλεγχο της όλες τις παροχές, όπως τις φιάλες του γκαζιού, καθώς και συγκεκριμένο πειθαρχημένο πρόγραμμα με συνεχής ελέγχους (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008).

Αντίστοιχα, στην περίπτωση των Λευκών Κελιών, όπως αυτή περιγράφεται από άντρες απεργούς πείνας σε αυτοαναφορικό τους κείμενο, οι μηχανισμοί πειθάρχησης και ελέγχου είναι ισχυρότεροι. Τα κελία πλέον είναι εντελώς οριοθετημένα, μονά και σε πλήρη απομόνωση, δηλαδή χωρίς προαυλισμό, (σε κάποιες περιπτώσεις υπάρχει η δυνατότητα προαυλισμού) ή τριπλά. Υπάρχουν κάμερες, ηχεία και τηλεόραση τα οποία λειτουργούν ως μέσα πειθάρχησης³². Τον έλεγχο των παροχών όπως νερού, ρεύματος και θέρμανσης τον έχει πάλι η διοίκηση. Σε αυτήν την περίπτωση όμως, γίνονται διαρκείς έλεγχοι τόσο σωματικοί όσο και στο χώρο των κελιών, κατά τους οποίους οι κρατούμενοι σε ρόλο μηχανών οφείλουν να στέκονται σε στάση προσοχής, να χαιρετάνε στρατιωτικά και να ακολουθούν συγκεκριμένες οδηγίες (Κουρνάζ : 2006).

Γίνεται σαφές, επομένως, ότι στο τρόπο οργάνωσης του χώρου των φυλακών ισχύουν όλα τα αναλυτικά εργαλεία που χρησιμοποιεί ο Foucault, ως μέσα πειθάρχησης καθώς και η ανατομικό- πολιτική εξουσία, με κεντρικό άξονα ένα συγκεκριμένο τρόπο θέασης και διαχείρισης του σώματος. Σε δεύτερο επίπεδο, και με αντίστοιχο τρόπο, στον τρόπο οργάνωσης της ζωής εντός της φυλακής εντοπίζεται η λογική της μικροφυσικής της εξουσίας και της βιο- εξουσίας βάσει ρυθμιστικών ελέγχων. Η μικροφυσική της εξουσίας, εντοπίζεται στο γεγονός ότι η ζωή των πολιτικών κρατουμένων- απεργών πείνας μέχρι θανάτου είναι γεμάτη από μικρούς καθημερινούς καταναγκασμούς, οι οποίοι δεν ασκούνται μέσω σωματικής βίας, αλλά αποσκοπούν στο να “εξοντώσουν” ψυχολογικά και ηθικά τους κρατούμενους (Foucault: 1976: σ. 39).

³² Η διοίκηση ελέγχει την τηλεόραση και τα ηχεία, με αποτέλεσμα οι κρατούμενοι να μπορούν να δουν ή να ακούσουν συγκεκριμένους σταθμούς και αυτό όποτε το επιθυμεί η διοίκηση. Επίσης τα ηχεία λειτουργούν και ως μέσο άσκησης ψυχολογικής πίεσης, καθώς γίνεται χρήση τους για να ξυπνάν οι κρατούμενοι με τον ήχο πολύ δυνατής μουσικής ανά πάσα στιγμή. (Κουρνάζ: 2006)

Χαρακτηριστικά παραδείγματα, αποτελούν οι συνεχής έλεγχοι τόσο σωματικοί όσο και των χώρων, οι οποίοι μπορούν να χαρακτηριστούν ως μη χρήσιμοι εφόσον ο ένας ακολουθεί τον άλλον, καθώς και η διακοπή του επισκεπτηρίου αν οι κρατούμενοι συνομιλήσουν με τους οικείους τους στην μητρική τους γλώσσα ή η απαγόρευση αποστολής ενός φακέλου με περισσότερα από ένα γράμματα (Κουρναζ: 2006).. Με αντίστοιχο, αλλά πιο σαφή τρόπο, γίνεται ορατή η άσκηση της βιο-εξουσίας στον τρόπο ζωής εντός της φυλακής. Συγκεκριμένα, η άσκηση της βιο-εξουσίας γίνεται με δύο αντιφατικούς τρόπους. Αφενός, οι κρατούμενοι ξυλοκοπούνται συχνά και τις περισσότερες φορές με πλασματικές αφορμές, αλλά με τρόπο που να αποφεύγεται η γνωμοδότηση του συμβάντος³³. Η συγκεκριμένη πρακτική μπορεί να αποβεί αρκετά επικίνδυνη καθώς επηρεάζει συναισθηματικά και ψυχολογικά πάρα πολύ τους πολιτικούς κρατούμενους, κυρίως δε όταν αυτοί που ξυλοκοπούνται είναι οι απεργοί πείνας μέχρι θανάτου, καθώς είναι ήδη πολύ εξαντλημένοι και ανήμποροι να προστατευθούν λόγω της μη σίτισης. Αφετέρου, η βιο-εξουσία ασκείται με πιο άμεσο τρόπο ως ρυθμιστικός παράγοντας για την διατήρηση της υγείας των κρατουμένων. Συγκεκριμένα κατά τη διάρκεια της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου και όταν οι απεργοί οδηγούνται προς το θάνατο, φοβούμενοι η διοίκηση το πολιτικό κόστος των απωλειών ανθρώπινων ζωών εντός του σωφρονιστικού ιδρύματος³⁴, οδηγούν τους απεργούς σε υποχρεωτική σίτιση. Αυτή η ενέργεια, όπως αποδεικνύεται από το εθνογραφικό υλικό, επηρεάζει το νευρικό σύστημα και οδηγεί σε αναπηρίες καθώς το σώμα για καιρό δεν έπαιρνε τροφή και με τη μέθοδο της υποχρεωτικής σίτισης αυτό γίνεται με βίαιο και απότομο τρόπο.

Σε αυτό το σημείο όμως χρήζει αναφοράς και ο τρόπος διαχείρισης των σωμάτων, από τους ίδιους τους απεργούς, με στόχο την άσκηση εξουσίας διαμέσου της ανατομικό- πολιτικής εξουσίας και της βιο- εξουσίας, καθώς μέχρι τώρα

³³ Όπως προκύπτει από το εθνογραφικό υλικό, αρκετές φορές οι γιατροί της φυλακής καταφθάνουν αφού έχει περάσει ο απαιτούμενος χρόνος ώστε να μην υπάρχουν πλέον ορατά σημάδια ή κάνουν μια πολύ τυπική εξέταση και χορηγούν απλά παυσίπονα (Κουρναζ: 2006) .

³⁴ Βάσει της ανάλυσης του Foucault M., γύρω στα μέσα του 19^{ου} αιώνα, η φιλοσοφία της φυλάκισης τροποποιείται. Από τα επίπονα σωματικά βασανιστήρια οδηγείται σε ψυχικά βασανιστήρια καθώς στόχο πλέον αποτελεί κάτι βαθύτερο από το σώμα που είναι η ψυχή. (Foucault: 1976: σ. 26). Επίσης, βάσει της ίδιας ανάλυσης, το ποινικό σύστημα μετατρέπεται σε σωφρονιστικό καθώς ο ρόλος της φυλακής είναι ο εγκλεισμός των επικίνδυνων για το κοινωνικό σύνολο ως εγγύηση για τη “σωτηρία” του κοινωνικού συνόλου (Foucault: 1976: σ. 158).

αναλύθηκε μόνο από την μεριά του “εξουσιαστικού μηχανισμού”. Τα δρώντα υποκείμενα, που στην προκείμενη περίπτωση “διανύουν” την επιτέλεση μιας πολύ εξαντλητικής πράξης, κάνουν χρήση συγκεκριμένων και μελετημένων στρατηγικών ώστε να ασκήσουν την βιο- εξουσία διαμέσου της αντίστασης. Χρησιμοποιώντας το σώμα του ως όπλο³⁵, το οποίο επιφέρει θάνατο και πόνο μόνο στο δικό τους σώμα και όχι σε ανυποψίαστα θύματα,³⁶ οδηγούνται στην επιτέλεση συγκεκριμένων τεχνικών του σώματος διαμέσου των οποίων ασκούν εναλλακτική ανατομικό- πολιτική εξουσία.

Στην προκείμενη περίπτωση, τα δρώντα υποκείμενα τροποποιούν - μεταβάλουν τεχνικές του σώματος, που έχουν συγκεκριμένα πολιτισμικά νοήματα, ώστε να αντισταθούν αποδίδοντας νέες νοηματοδοτήσεις. Χαρακτηριστικά παραδείγματα, τέτοιων τροποποιήσεων, αποτελούν αφενός οι διαδικασίες προετοιμασίας της απεργίας πείνας και αφετέρου, οι τελετουργίες έναρξης των απεργιών πείνας μέχρι θανάτου. Διαμέσου των “φάσεων” που ακολουθούνται σημάνουν την αρχή της «αντίστασης» που θα λήξει είτε με την επίτευξη των αιτημάτων των απεργών είτε με το θάνατο τους. Συγκεκριμένα οι διαδικασίες προετοιμασίας της απεργίας, σηματοδοτούνται από απόλυτη αυτοπειθαρχηση των δρώντων υποκειμένων στον ιδεολογικό τους στόχο και προετοιμασία του σώματος τους ώστε να αντέξει την επώδυνη αυτή διαδικασία.

³⁵ Δανείζομαι τον όρο από προϊόν έρευνας της Bargu B., στο <http://www.socialtextjournal.org/periscope/2011/05/the-weaponization-of-life---banu-bargu.php>, στις 23/06/12, η οποία κάνει λόγο για σώματα- όπλα τα οποία λειτουργούν ως ένα ιδιότυπο είδος αναίμακτης βίας το οποίο δεν έχει ανυποψίαστα και αθώα θύματα. Λειτουργεί επομένως ως όπλο μόνο για τα ίδια τα δρώντα υποκείμενα, διαμέσου του οποίου ασκούν εξουσία και πίεση.

³⁶ Κατά τη διάρκεια της “αντίστασης”, όπως ονομάζουν τα δρώντα υποκείμενα την απεργία πείνας μέχρι θανάτου, και συγκεκριμένα κατά τη διάρκεια της επίθεσης που δέχτηκαν εντός της φυλακής (19 Δεκεμβρίου) και οδήγησε σε πολλά θύματα από τη μεριά των πολιτικών κρατουμένων η οργάνωση «η Οργάνωση των Ελευθέρων Κρατουμένων του ΔΗΚΚ ανακοινώνει ότι αν το φασιστικό κράτος πραγματοποιήσει στρατιωτικές επεμβάσεις στις φυλακές για να υποβάλει τους απεργούς πείνας σε υποχρεωτική σίτιση, οι αντιστασιακοί σύντροφοί μας όχι μόνο δεν θα δεχτούν την περίθαλψη, απεναντίας θα αυτοπυρποληθούν σε ένδειξη διαμαρτυρίας ενάντια στην δολοφονική επίθεση. (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 110-111). Εδώ χρήζει ανάλυσης ότι η αυτοπυρπόληση σε ένδειξη διαμαρτυρίας ξεκίνησε από τον Γκιουλεκίν Κοτς «που ανατινάχτηκε ζωσμένος με εκρηκτικά στον τέταρτο όροφο της αστυνομικής διεύθυνσης της Κωνσταντινούπολης, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τις δολοφονικές επιθέσεις στις φυλακές (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 246). Στην προκείμενη περίπτωση, το σώμα – όπλο, θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε, ότι “στρέφεται” και προς άλλους και να το παραλληλίσουμε με την ανάλυση του «suicide bomber». Η διαφορά που εντοπίζεται είναι ότι στην περίπτωση των «suicide bomber» υπάρχουν ανυποψίαστα θύματα.

Αρχικά, οργανώνεται όλοι η ζωή των δρώντων υποκειμένων, με λεπτομερή και προσεγμένο τρόπο ώστε να επιτευχθεί και να διατηρηθεί η πειθαρχία. Μπορούμε να ισχυριστούμε, ότι μετατοπίζοντας λίγο την εννοιολόγηση των αναλυτικών εργαλείων Foucault, ενεργοποιείται αυτό που ορίζει ως τέχνη της κατανομής, διαμέσου του οποίου επιτυγχάνεται η πειθαρχία, και η οποία συντελείται βάσει τεσσάρων σταδίων. Αυτά τα στάδια είναι ο ορισμός συγκεκριμένου χώρου, η κατανομή των ατόμων στο χώρο, η λειτουργία θέσης για τη δημιουργία χρήσιμου χώρου και ο στοιχειώδης εντοπισμός ή δικτύωση, δηλαδή τον ορισμό μιας θέσης ανά άτομο (Foucault: 1976: σ. 188- 193). Συγκεκριμένα, η οριοθέτηση του χώρου απαντάται στο ότι οι πολιτικοί κρατούμενοι του DHKP-C ορίζουν συγκεκριμένο χώρο, κελί, στο οποίο θα παρευρίσκονται προστατευμένοι οι απεργοί πείνας. Η κατανομή στο χώρο, απαντάται στο ότι ορίζονται συγκεκριμένα δρώντα υποκείμενα που φέρουν την ευθύνη, να βρίσκονται σε συγκεκριμένους χώρους της φυλακής ώστε να περιφρουρούν τους απεργούς. Η δημιουργία χρήσιμου χώρου απαντάται, σε μια ιδιαίτερη οργάνωση του χώρου που βρίσκονται οι απεργοί³⁷ ώστε να εξασφαλίζεται η άνεση τους (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008).

Επίσης, στις τεχνικές του σώματος που ακολουθούν οι απεργοί πείνας μέχρι θανάτου εμπίπτει η επαναλαμβανόμενη ανά διαστήματα γυμναστική, που κάνουν οι απεργοί και κατά την διάρκεια προετοιμασίας της απεργίας όσο και κατά την διάρκεια επιτέλεσης της. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από το εθνογραφικό υλικό, οι απεργοί πείνας μέχρι θανάτου προσπαθούν να διατηρήσουν κανονικά το πρόγραμμα τους και γυμνάζονται, όσο έχουν δυνάμεις, στον προαύλιο χώρο ώστε να βρίσκεται το σώμα τους σε μια κίνηση (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008). Τέλος, η σημαντικότερη ίσως κατηγορία τεχνικών του σώματος, που τροποποιούν οι απεργοί πείνας με στόχο την απόδοση σε αυτές νέων κοινωνικών νοημάτων, είναι η «τελετή έναρξης» της απεργίας και τα στάδια που αυτή εμπεριέχει. Κατά τη διάρκεια προετοιμασίας της «τελετής έναρξης», οι γυναίκες πολιτικοί κρατούμενοι του DHKP-C κάνουν χρήση παραδοσιακών πρακτικών.

³⁷ Οι απεργοί πείνας συγκεντρώνονται όλοι μαζί σε ένα κελί ειδικά διαμορφωμένο, από τους ίδιους τους πολιτικούς κρατούμενους, με πολλά σκεπάσματα μαξιλάρια, φωτογραφίες συντρόφων τους που έχουν πεθάνει σε προγενέστερες απεργίες πείνας, και διάφορα σύμβολα του κόμματος ώστε να εξασφαλίζεται αφενός μια μεγαλύτερη άνεση σε αυτούς αφετέρου να παίρνουν δύναμη και κουράγιο από τις φωτογραφίες και τα σύμβολα (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 75-76).

Συγκεκριμένα, κάνουν παραδοσιακά κεντήματα τα οποία προσφέρουν ως δώρα στις απεργούς πείνας. Κεντάνε την κόκκινη σημαία του DHKP-C, η οποία θα τοποθετηθεί στο δωμάτιο που θα μείνουν οι απεργοί πείνας, και τέλος κεντάνε την κόκκινη κορδέλα με το αστέρι στο κέντρο που είναι η κορδέλα που φοράνε στο μέτωπο τους οι απεργοί όταν ξεκινάνε την απεργία. Επίσης τραγουδάνε λαϊκά τραγούδια, χορεύουν όλες μαζί τους λαϊκούς χορούς, χτυπάνε τύμπανα και ετοιμάζουν την χένα για την παραδοσιακή γιορτή της χένας (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 49, 74-75)³⁸. Τέλος, κατά την διάρκεια της «τελετής έναρξης» της απεργίας πείνας, οι απεργοί εκφωνούν τον όρκο των Ελεύθερων Κρατούμενων μπροστά στην σημαία του DHKP-C με το αριστερό χέρι σηκωμένο σε γροθιά και φοράνε την κορδέλα (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 82-83). Στην συνέχεια ακολουθούν ατομικά τραγούδια, μετά ομαδικά καθώς και άναμμα φωτιάς γύρω από την οποία όλοι οι πολιτικοί κρατούμενοι χορεύουν παραδοσιακούς χορούς (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 86-87).

Πρόκειται, επομένως, για πρακτικές που μπορούμε να τις ορίσουμε ως τεχνικές του σώματος καθώς πρόκειται για τροποποιημένες πολιτισμικές τεχνικές οργάνωσης τόσο του χώρου και της θέσης των σωμάτων εντός αυτού όσο και του τρόπου ζωής. Οι παραπάνω πρακτικές συνοδεύονται και συμπληρώνονται από πολιτισμικές εκφάνσεις όπως το κέντημα, οι λαϊκοί χοροί και τα λαϊκά τραγούδια, και διαμέσου των οποίων αρθρώνεται ένας εναλλακτικός και ταυτόχρονα διττός λόγος περί πολιτισμού. Αφενός γίνεται χρήση πολιτισμικών σημαινόντων, ώστε το κοινωνικό σύνολο στην ολότητα του να έχει τη δυνατότητα να παράξει τα σημαίνοντα ως ορατά στο φαντασιακό του. Να γίνουν ορατά δηλαδή, τα πολιτισμικά νοήματα που κοινωνούν οι παραδοσιακές αυτές εκφάνσεις. Αφετέρου, τα δρώντα υποκείμενα να απογυμνώσουν αυτά τα σημαίνοντα από τα πολιτισμικά νοήματα που φέρουν και να τους αποδώσουν νέα, διαμέσου της “στρατευμένης” επιτέλεσής τους, η οποία αποσκοπεί στην άσκηση αντίστασης στις κατασκευασμένες κοινωνικές νόρμες.

Διαμέσου της μεταβολής αυτών των τεχνικών του σώματος, οι «αντιστασιακοί» - απεργοί πείνας, ασκούν αντίσταση η οποία παραπέμπει στην ανατομικό- πολιτική εξουσία του Foucault, καθώς σχετίζεται με την ιδέα του

³⁸ Σε αυτό το σημείο, όπως έχει προαναφερθεί, θα μπορούσαν να αναδειχτούν ζητήματα φύλου. Παρ’ όλα αυτά λόγω της έκτασης της εργασίας και του θέματος που διαπραγματεύεται δεν υπάρχει δυνατότητα για ανάλυση του έμφυλου ζητήματος.

«σώματος- μηχανή» που λειτουργεί πειθαρχημένο βάσει του ιδεολογικού του στόχου. Αντίστοιχα όμως, στην στάση των απεργών πείνας, μπορούμε να εντοπίσουμε και την άσκηση βιο- εξουσίας. Μιας εξουσίας δηλαδή, που διαχειρίζεται τους ρυθμιστικούς παράγοντες των ζώντων σωμάτων. Συγκεκριμένα τα δρώντα υποκείμενα διαχειρίζονται ζητήματα που αφορούν το επίπεδο υγείας τους, αποσκοπώντας στην διατήρηση και επιμήκυνση του ορίου ζωής εντός των πλαισίων της απεργίας πείνας. Οι στρατηγικές που ακολουθούν, για την άσκηση της βιο- εξουσίας είναι προσεκτικά μελετημένες και σχεδιασμένες με απώτερο στόχο την επιμήκυνση του χρόνου που θα διατηρηθούν εν ζωή ώστε να ασκήσουν μεγαλύτερη πίεση και εξουσία «[...] δεν θα εμποδίσουν τους θανάτους αλλά θα τους καθυστερήσουν. Με λίγα λόγια, αυτή τη φορά θέλουμε να μεγαλώσουμε το χρονικό διάστημα της απεργίας πείνας ώστε η αντίσταση μας να είναι πιο μακροχρόνια από ποτέ.» (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 50).

Συγκεκριμένα οι απεργοί πείνας θα συνοδεύονται, από την μέρα έναρξης της απεργίας και μετά, από πολιτικές κρατούμενες «Υπεύθυνες Υγείας» και «Συνοδούς» που είναι επιφορτισμένες με το “καθήκον” να φροντίζουν τις επιθυμίες και την υγεία των απεργών πείνας μέχρι θανάτου (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 90). Επίσης κατά την έναρξη της απεργίας, οι πολιτικοί κρατούμενοι συμβουλευόμαστε την «Παντουρκική Ιατρική Ένωση» (ΤΤΒ) η οποία αποτελεί αλληλέγγυο φορέα και τους δίνει οδηγίες για τα απαραίτητα μη θρεπτικά στοιχεία που πρέπει να παίρνουν οι απεργοί το πρώτο διάστημα. «στο «μενού» μας που μέχρι σήμερα αποτελούνταν από νερό, ζάχαρη, αλάτι, λεμόνι, τσάι και τίλιο. [...] σε αυτήν την αντίσταση θα πάρουμε βιταμίνη (B1) και προσθέτονται στο μενού μας ο καφές και το κακάο. [...] ούτε η βιταμίνη B1 ούτε ο καφές και το κακάο έχουν θρεπτική αξία και δεν θα εμποδίσουν τους θανάτους, αλλά θα τους καθυστερήσουν» (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 49-50). Ενώ από την τεσσαρακοστή πέμπτη μέρα και μετά οι απεργοί καταναλώνουν μόνο νερό και ζάχαρη (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 88). Τέλος οι απεργίες αρχίζουν ως απεργίες πείνας μέχρι την τριακοστή πέμπτη ημέρα, μετά μετατρέπονται σε απεργίες πείνας μέχρι θανάτου και όσοι δεν ανήκουν στην «ομάδα αντίστασης» την διακόπτουν. Νέα «ομάδα αντίστασης» ξεκινάει την απεργία πείνας μέχρι θανάτου, δέκα μέρες μετά την πρώτη ώστε να μην έρθουν όλοι οι θάνατοι ταυτόχρονα.

Μπορούμε, επομένως, να κάνουμε λόγο για συγκεκριμένες στρατηγικές διαχείρισης των σωμάτων από τα ίδια τα δρώντα υποκείμενα. Στρατηγικές και

πρακτικές που υποδηλώνουν άσκηση εξουσίας και αντίστασης από τα δρώντα υποκείμενα, που κάνουν χρήση του σώματος- όπλου και της βιο- εξουσίας. Προσεγγίζοντας τη στρατηγική της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου, διαμέσου του ερμηνευτικού εργαλείου της βιο- εξουσίας, αναδεικνύονται παράλληλα τα συμπληρωματικά θεωρητικά εργαλεία της θάνατο- πολιτικής του Agamben. και της νέκρο-πολιτικής (necropolitics) του Mbembe. Τα θεωρητικά εργαλεία της βιο- εξουσίας, της θανατό- πολιτικής και της νέκρο- πολιτικής, κατ' ουσία, βρίσκονται σε άμεση αλληλεξάρτηση- αλληλεπίδραση μεταξύ τους και δομούνται, παράγονται και αναπαράγονται από την νεωτερικότητα. Η Θεώρηση αυτή εδράζεται στην ανάλυση του Foucault, βάσει της οποίας «η υπεροχή του να σκοτώνεις και οι μηχανισμοί της βιο- εξουσίας είναι εγγεγραμμένοι στο τρόπο που λειτουργούν τα κράτη. Μπορούν επομένως, να θεωρηθούν δομικά στοιχεία της κρατικής εξουσίας στη νεωτερικότητα» (Mbembe :2003 : pp 17).

***Κυνηγώντας το θάνατο*³⁹**

Διερευνώντας την απεργία πείνας μέχρι θανάτου, διαμέσου του αναλυτικού εργαλείου της βιο- εξουσίας του Foucault, ανακύπτει προς διερεύνηση και το συμπληρωματικό αναλυτικό εργαλείο της θάνατο- πολιτικής του Agamben. Βάση της θεώρησης του Foucault, το νεωτερικό κράτος επιτελεί την απόλυτη άσκηση εξουσίας έχοντας την δικαιοδοσία να αποφασίζει για τη συνέχιση ή μη της ζωής κάποιου. Ειδικότερα, το κράτος ασκεί την απόλυτη επικυριαρχία δημιουργώντας ζωή ποιώντας δηλαδή υποκείμενα ζωής. Το νεωτερικό, επομένως, κράτος εξελίσσεται με την πάροδο του χρόνου και πλέον η επικυριαρχία του γίνεται ορατή όχι μόνο διαμέσου της “ικανότητας” του να αφαιρεί ζωή αλλά και να προσθέτει αξία σε συγκεκριμένες ζωές.(Osanloo .:2006: pp 576-577).

Συμπληρώνοντας και επεκτείνοντας την προκείμενη θεώρηση ο Agamben, καταδεικνύει την συσχέτιση, στα νεωτερικά κράτη, της απόλυτης επικυριαρχίας του κράτους με το νομικό- ποινικό σύστημα. Φέρει στο προσκήνιο το ερμηνευτικό εργαλείο των ανθρώπινων δικαιωμάτων σημαντικό των δρώντων υποκειμένων, τα

³⁹ Η φράση αυτή αποτελεί απόσπασμα από τα αυτοαναφορικά κείμενα- ημερολόγια των γυναικών απεργών πείνας μέχρι θανάτου 2000-2007 ενάντια στα Λευκά Κελιά και την απομόνωση. Χαρακτηριστικά αναφέρουν «Παρ' ότι αγαπάμε τόσο πολύ τη ζωή, κυνηγάμε το θάνατο», «Κυνηγάμε τον θάνατο, αυτός όμως μας αποφεύγει φοβισμένος!», «Ενώ εμείς πλησιάζουμε το θάνατο, εμάς μας πλησιάζει η νίκη.» (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 190, 199, 207)

οποία και νοηματοδοτούν τη σχέση μεταξύ κρατικής κυριαρχίας- εξουσίας – κατάσταση εξαίρεσης και πολιτικής. .(Osanloo.:2006: pp 579). Συγκεκριμένα, ο Agamben, εντοπίζει ότι στα νεωτερικά κράτη συμπληρωματικά με την έννοια της βιο- πολιτικής υφίσταται και η έννοια της θανατο- πολιτικής, δηλαδή του ορισμού και της διαχείρισης του θανάτου. Τα δρώντα υποκείμενα πλέον κατανέμονται σε δύο κατηγορίες, ώστε πολύ πιο εύκολα να εφαρμόζεται η πειθαρχία, τα πειθήνια σώματα, η χειραγώγηση και ο κοινωνικός έλεγχος. Από αυτόν τον διαχωρισμό αναδεικνύονται δύο κατηγορίες σωμάτων και ζωής: οι ζωές που πρέπει να βιωθούν και άρα φροντίζει η κοινωνία για αυτές, το κράτος δηλαδή σε συνδυασμό με το επιστημονικό και ιατρικό δυναμικό, και οι γυμνές ζωές ή ζωές ανάξιες να βιωθούν, των οποίων η απώλεια δεν αποτελεί αδίκημα και δεν επιφέρει καμία επίπτωση (.Agamben: 2005: σ. 194).

Βάσει αυτού του θεωρητικού εργαλείου δομούνται κατηγορίες δρώντων υποκειμένων, κατάσταση εξαίρεσης (state of exception)- γυμνή ζωή (bare life), οι οποίες δεν διαθέτουν ανθρώπινα δικαιώματα και επομένως είναι ανάξιες ζωής. Συγκεκριμένα, αξίζει να πεθάνουν γιατί είτε είναι επικίνδυνες για το κοινωνικό σύνολο είτε γιατί δεν εμπίπτουν στην κατηγορία των κοινωνικά αποδεκτών, αποτελούν δηλαδή την πνευματική ή σωματική ετερότητα. Στην προκείμενη μελέτη, μπορούμε να δούμε και τις δυο αυτές κατηγορίες να συμπίπτουν με τη θεώρηση του κράτους για τους απεργούς πείνας μέχρι θανάτου του ΔΗΚΡ-Κ. Συγκεκριμένα, οι απεργοί πείνας αφενός ετεροπροσδιορίζονται ως “τρομοκράτες” οι οποίοι αποτελούν κίνδυνο για το κοινωνικό σύνολο, επομένως είναι κοινωνικά αποδεκτά να βρίσκονται έγκλειστοι στο σωφρονιστικό σύστημα, αφετέρου, ετεροπροσδιορίζονται ως η πνευματική ετερότητα, η ιδεολογία της οποίας δεν χρήζει ούτε αναγνώρισης ούτε και ρεαλιστικής διάστασης.

Αυτή η απώλεια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, έχει ως αποτέλεσμα να κατηγοριοποιεί το κοινωνικό σύνολο. Δομεί, παράγει και αναπαράγει κατηγορίες και ομαδοποιήσεις δρώντων υποκειμένων, τα οποία ως «γυμνές ζωές», δεν έχουν κανένα έλεγχο επί της ύπαρξης τους. Οι προκείμενες ζωές, βάσει της ανάλυσης του Mbembe, βρίσκονται σε μια κατάσταση τραυματισμού και γίνονται ορατές διαμέσου μιας τριπλής απώλειας. Κατ’ ουσία, πρόκειται για ζωές που έχουν απολέσει το κράτος-σπίτι τους, τα δικαιώματα επί της διαχείρισης των σωμάτων τους και τα πολιτικά τους

δικαιώματα ⁴⁰. Αυτή η απώλεια ταυτίζεται με την απόλυτη επικυριαρχία και νοσηματοδοτείται ως ένα είδος κοινωνικού θανάτου (social death). Πρόκειται για μια κατάσταση τραυματισμού (state of injury), μια κατάσταση δηλαδή άσκησης της απόλυτης επικυριαρχίας. Παραφράζοντας, επομένως, την ανάλυση του Mbembe, που περιγράφει τη ζωή του σκλάβου ως φιγούρα της σκιάς (figure of shadow), η προκείμενη μελέτη θα προσεγγίσει τη ζωή των πολιτικών κρατουμένων- απεργών ως φιγούρες της σκιάς. Οι πολιτικοί κρατούμενοι, θεωρούμενοι ως φιγούρες της σκιάς, βιώνουν μια άνιση σχέση ελευθερίας της ιδιοκτησίας και ελευθερίας του ατόμου, καθώς οι ζωές τους εξαρτάται από το κράτος και την απόλυτη επικυριαρχία που αυτό ασκεί. (Mbembe: 2003 : pp 21-22).

Μέσα από αυτό το πρίσμα ανάλυσης, γίνονται ορατές οι πρακτικές της θανατο- πολιτικής που εφαρμόζονται αφενός από την πολιτική εξουσία προς τους απεργούς πείνας, αφετέρου από τα ίδια τα δρώντα υποκείμενα, τα οποία διαχειρίζονται και «κυνηγάνε» τον θάνατο με στόχο την άσκηση εξουσίας και αντίστασης. Οι πρακτικές που ακολουθούνται από το κράτος, αντανακλούν μια αντίληψη περί θανατο- πολιτικής των συγκεκριμένων πολιτικών κρατουμένων. Οι συγκεκριμένοι κρατούμενοι αποτελούν για τις εννοιολογήσεις του αστικού κράτους, κίνδυνο του κοινωνικού συμβολαίου και της κοινωνικής ειρήνης – που αποκαλύπτει τη βιοπολιτική – ως «προστασία της ζωής» ως βασική αρχή του. Το σωφρονιστικό σύστημα αρνείται την υλοποίηση των αιτημάτων των πολιτικών κρατουμένων προκαλώντας ουσιαστικά τον θάνατο τους. “Αδιαφορεί” για τις απεργίες πείνας μέχρι θανάτου καθώς οι πολιτικοί κρατούμενοι, εννοιολογούνται ως γυμνές ζωές, βάσει της ανάλυσης του Agamben., των οποίων ο θάνατος δεν επισύρει κανένα κόστος. Παράλληλα, σε περιπτώσεις, όπου το κράτος ενεργοποιεί τους επιστημονικούς και ιατρικούς μηχανισμούς του, ιδεολογικούς βάσει της ανάλυσης του Althusser το σωφρονιστικό σύστημα επιχειρεί να πείσει τους απεργούς πείνας για την ματαιότητα της απεργίας πείνας ή για να τους εξαναγκάσει δια της βίας σε υποχρεωτική σίτιση⁴¹.

⁴⁰ Σε αυτό το σημείο χρήζει επισημάνσης, ότι ο Mbembe, κάνει χρήση αυτής της ανάλυσης για τους σκλάβους. Παρ’ όλα αυτά, διευρύνοντας την θεώρηση αυτή μπορούμε να ισχυριστούμε ότι αυτή χαρακτηρίζει και την ζωή των πολιτικών κρατουμένων – οι οποίοι όντας έγκλειστοι και υπό τις προκείμενες συνθήκες διακατέχονται από την ίδια τριπλή απώλεια.

⁴¹ Οι πολιτικοί κρατούμενοι, ονομάζουν την υποχρεωτική σίτιση ως «απαγωγή». Συγκεκριμένα, αναφέρουν χαρακτηριστικά «Αν επιχειρήσουν να μας επιτεθούν, δεν θα καταφέρουν να απαγάγουν τους αντιστασιακούς επειδή σε μια τέτοια περίπτωση εκείνοι θα αυτοπυρποληθούν», «[...]

Σε αυτό το σημείο ανακύπτει το εξής θεωρητικό ερώτημα: υπάρχει κοινωνικό κόστος για το κράτος έχοντας 122 νεκρούς στα πλαίσια ενός σωφρονιστικού συστήματος; Ενδεχομένως, ένα μέρος της απάντησης, να προκύπτει από τις στρατηγικές διαχείρισης του εργαλείου της θανατο- πολιτικής και της νέκρο- πολιτικής από τα ίδια τα δρώντα υποκείμενα. Οι πολιτικοί κρατούμενοι, ξεκινώντας αυτό το ιδιότυπο “κυνηγητό του θανάτου” προβληματοποιούν, επανα- νοηματοδοτούν και εν τέλει αμφισβητούν τα προκείμενα ερμηνευτικά εργαλεία. Διαμέσου της πρακτικής της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου, αποτινάσσουν από πάνω τους τόσο την κατάσταση της εξαίρεσης όσο και την ιδιότητα της φιγούρας της σκιάς. Ποιούν μια νέα ταυτότητα, διαμέσου της αυτενέργειας (agency), αποκτώντας αφενός ανθρώπινα δικαιώματα αφετέρου έλεγχο επί της ζωής και του θανάτου τους. Μετατρέπονται σε “ελεύθερους ανθρώπους”, που παράγουν πολιτική και ασκούν, όχι μόνο αντίσταση, αλλά την απόλυτη εξουσία διαμέσου του δικαιώματος τους επί της ζωής και του θανάτου τους. Κατ’ ουσία, ασκούν την απόλυτη επικυριαρχία (sovereignty) καθώς «επικυριαρχία είναι η άρνηση να δεχτείς τα όρια που θέτει ο φόβος του θανάτου» (Mbembe :2003 : pp 16).

Τα δρώντα υποκείμενα, με πίστη και “αφοσίωση” στην ιδεολογία τους στην πορεία προς το θάνατο, διαχειρίζονται το σώμα τους με τέτοιο τρόπο ώστε να επιμηκυνθεί η διάρκεια του «κυνηγητού του θανάτου» (βιο- εξουσία). Μπορούμε να κάνουμε λόγο, επομένως για μια ταυτόχρονη χρήση και της βιο- εξουσίας και της θανατο-πολιτικής. Συγκεκριμένα διαχειρίζονται το σώμα με τέτοιο τρόπο, ως όπλο, «όπλο της είναι το ίδιο της το σώμα» όπως χαρακτηριστικά αναφέρουν. Ξεπερνούν κάθε βιολογικό σύμπτωμα με υπομονή και “πίστη” γιατί τον θάνατο τους τον εννοιολογούν ως νίκη. Αυτή η νίκη θα εν-σαρκώσει τα ιδανικά τους και την ιδεολογία τους. Χαρακτηριστικές δηλώσεις αυτών των εννοιολογήσεων, απαντώνται στα αυτοαναφορικά κείμενα- ημερολόγια, που έχουν γράψει οι απεργοί «Η ζωή συνεχίζεται αφού συνεχίζεται και η αντίσταση». «Ζούμε εμπνεόμενοι από την αντίσταση και τα οράματα μας», «Η αντίστασή μας είναι η γέφυρα της ζωής με τον θάνατο» (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 114, 187, 189).

προχώρησε και θυσιάστηκε για να μη δώσει την ευκαιρία στους βασανιστές γιατρούς να την σακατέψουν, υποβάλλοντας την σε υποχρεωτική σίτιση» (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 111, 262)

Η “γενική αντίσταση” ξεκινάει:

τα σώματα- όπλα μπαίνουν στη μάχη

Η τελική απόφαση έχει παρθεί. Γυναίκες πολιτικοί κρατούμενοι του ΔΗΚΡ-С, θα προχωρήσουν σε “γενική αντίσταση” ώστε να παλέψουν ενάντια στα λευκά κελιά (τύπου F) και την απομόνωση. Η Οργάνωση των Κρατουμένων του ΔΗΚΡ-С κάνει την ανακοίνωση και οι ετοιμασίες ξεκινάνε, ενώ οι γυναίκες πολιτικοί κρατούμενοι ετοιμάζονται και περιμένουν με μεγάλη ανυπομονησία την μεγάλη μέρα έναρξης της απεργίας πείνας «[...]Και αρχίζουμε να γιορτάζουμε με λαϊκούς ανατολίτικους χορούς και τραγούδια την ανακοίνωση της αρχής μιας νέας αντίστασης [...] Αμέσως μετά την ανακοίνωση της Οργάνωσης των Κρατουμένων, που ξεκαθαρίζει ως βασική μορφή αντίστασης την απεργία πείνας μέχρι θανάτου, όλες αρχίζουμε να φτιάχνουμε τις δικές μας λίστες των απεργών πείνας [...]» (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 36-37). Οι απεργοί πείνας μέχρι θανάτου, σύμφωνα με πηγή που αναφέρει ο Anderson, είχαν ανακοινώσει στις προκηρύξεις τους άλλα έξι αιτήματα. Την κατάργηση του αντιτρομοκρατικού νόμου, την ανεξάρτητη παρακολούθηση των φυλακών, την ύπαρξη δικών για τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους, την απελευθέρωση των τραυματισμένων ή νοσούντων πολιτικών κρατουμένων λόγω προγενέστερων απεργιών πείνας (Anderson: 2004: pp 829). Η απεργία πείνας διαρκείας θα ξεκινήσει στις 20 Οκτωβρίου του 2000 και αν τα αιτήματα των απεργών πείνας δεν υλοποιηθούν έως τις 20 Νοέμβριου 2000, θα τη μετατρέψουν σε απεργία πείνας μέχρι θανάτου σε όλες τις φυλακές .» (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 44).

Η απεργία πείνας μέχρι θανάτου ξεκίνησε, στις 20 Οκτωβρίου το 2000, με εκατοντάδες πολιτικούς κρατουμένους να μπαίνουν στο κυνηγητό του θανάτου σε 20 διαφορετικές φυλακές, συμμετέχοντας απ’ όλη τη χώρα σε διαφορετικούς χρόνους και κατά σειρές,. Πριν την επίσημη τελετή έναρξης της απεργίας πείνας, μαζεύονται στους θαλάμους τραγουδάνε τα παραδοσιακά τραγούδια και βάζουν τα χέρια τους με χένα.⁴² . Εν συνεχεία στις 25 Νοέμβρη ξεκινάει η τελική μάχη, και όπως ήδη έχει αναφερθεί, ακολουθεί η προγραμματισμένη «τελετή έναρξης» της απεργίας και τα στάδια που αυτή εμπεριέχει.

⁴² Γιορτή που συνήθως επιτελείται μια μέρα πριν από τους γάμους, όπου οι νύφες βάζουν τα χέρια τους με χένα. Στην προκειμένα περίπτωση, οι «νύφες και οι γαμπροί του αγώνα» σχεδιάζουν με χένα το σήμα του ΔΗΚΡ-С.» (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 50) .

Κατά τη διάρκεια προετοιμασίας της «τελετής έναρξης», οι γυναίκες πολιτικοί κρατούμενοι του DHKP-C κάνουν χρήση των παραδοσιακών πρακτικών. Συγκεκριμένα, κάνουν παραδοσιακά κεντήματα τα οποία προσφέρουν ως δώρα στις απεργούς πείνας. Κεντάνε την κόκκινη σημαία του DHKP-C, η οποία θα τοποθετηθεί στο δωμάτιο που θα μείνουν οι απεργοί πείνας, και τέλος κεντάνε την κόκκινη κορδέλα με το αστέρι στο κέντρο που είναι η κορδέλα που φοράνε στο μέτωπο τους οι απεργοί όταν ξεκινάνε την απεργία. Επίσης τραγουδάνε λαϊκά τραγούδια, χορεύουν όλες μαζί τους λαϊκούς χορούς, χτυπάνε τύμπανα και ετοιμάζουν την χένα για την παραδοσιακή γιορτή της χένας (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 49, 74-75). Τέλος, κατά την διάρκεια της «τελετής έναρξης» της απεργίας πείνας, οι απεργοί εκφωνούν τον όρκο των Ελεύθερων Κρατούμενων μπροστά στην σημαία του DHKP-C με το αριστερό χέρι σηκωμένο σε γροθιά και φοράνε την κορδέλα (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 82-83). Στην συνέχεια ακολουθούν ατομικά τραγούδια, μετά ομαδικά καθώς και άναμμα φωτιάς γύρω από την οποία όλοι οι πολιτικοί κρατούμενοι χορεύουν παραδοσιακούς χορούς (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 86-87).

Ορόσημο αυτής της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου, αποτελεί η στρατιωτική επίθεση στις φυλακές στις 19 Δεκεμβρίου το 2000, που οδήγησε σε 28 μάρτυρες – αθάνατους. Από τις προηγούμενες ημέρες, ακουγόταν φήμες για στρατιωτικές επεμβάσεις στις φυλακές. Οι φήμες επιβεβαιώθηκαν· ξημερώνοντας 19 Δεκέμβρη έλαβαν χώρα αναίτιες, αιματοβαμμένες επιθέσεις από στρατιώτες, με την κωδική ονομασία «Επιστροφή στη Ζωή», ενάντια σε απεργούς πείνας μέχρι θανάτου. Στις πέντε η ώρα τα ξημερώματα, και ενώ οι γυναίκες απεργοί πείνας και πολιτικοί κρατούμενοι κοιμόταν, πληθώρα πάνοπλων στρατιωτών εισέβαλε αιφνιδιαστικά στη φυλακή. Ξεκίνησαν βάνουσες επιθέσεις και ανθρωποκυνηγητό ενάντια στις πολιτικές κρατούμενες. Καθώς αυτές προσπαθούσαν να περιφρουρήσουν τους θαλάμους με τις απεργούς πείνας μέχρι θανάτου, οι στρατιώτες άρχισαν να επιτίθενται λυσσαλέα με ρόπαλα, να τις τραβάνε και να τις σέρνουνε προσπαθώντας να τις χωρίσουν. Δεν δίστασαν να προβούν σε ρίψη δακρυγόνων από την ταράτσα, ενώ παράλληλα τις έβρεχαν με μάνικες παγωμένου νερού (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 109- 120).

Αφού έχουν ξυλοκοπήσει βάνουσα τις γυναίκες πολιτικές κρατούμενες, τις έχουν βασανίσει, τις έχουν αφήσει να καούν ζωντανές, καθώς αυτές προειδοποίησαν ότι θα αυτοπυρποληθούν αν δεν σταματήσουν, τις στοιβάζουν στο προαύλιο. Εκεί

επιχειρούν να τις λυγίσουν, ενώ αυτές απαντούν με αγωνιστικά συνθήματα, χορούς και τραγούδια. Όταν αποτυγχάνουν να τις οδηγήσουν σε υποχρεωτική σίτιση, και ύστερα από μια ολοήμερη επίθεση, τις τοποθετούν σε καινούρια κελιά και στις 22 Δεκέμβρη ακολουθεί μια δεύτερη επίθεση, ελαφρώς ηπιότερη. Αυτές οι εντελώς αναίτιες, βάνανσες και αιματοβαμμένες επιθέσεις οδήγησαν σε 28 «μάρτυρες – αθάνατους» και σε απεργούς πείνας μέχρι θανάτου με «ατσαλωμένη θέληση» (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 128- 135).

Θεωρητικοποιώντας το προκείμενο “ημερολόγιο” της πρακτικής της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου, γίνονται ορατές οι πολλαπλές επανάνοηματοδοτήσεις του σώματος. Τα σώματα των απεργών πείνας, από-σώματοποιούνται και από- υποκειμενοποιούνται. Υπερβαίνουν την ατομική τους ιδιότητα και επανάνοηματοδοτούνται ως τόποι και πεδία άσκησης εξουσίας. Τα σώματα, γίνονται ορατά ως μεταφορικοί και συμβολικοί τόποι άσκησης πολιτικής, καθώς δομούνται από ένα μήνυμα και θυσιάζονται- πεθαίνουν για αυτό το μήνυμα. Επιδιώκουν, διαμέσου της θυσίας τους, να μεταφέρουν αυτό το μήνυμα και να παράξουν πολιτική επισημαίνοντας ένα λάθος ηθικό, οικονομικό ή πολιτικό (Andriolo : 2006: pp 102).

Η απεργία πείνας μέχρι θανάτου, όπως έχει ήδη αναφερθεί, εννοιολογείται ως ένα ιδιότυπο είδος πολέμου καθώς αποτελεί την ισχυρότερη μορφή αντίστασης και παράλληλα άσκησης ελέγχου διαμέσου του σώματος από την πλευρά των πολιτικών κρατουμένων. Τα δρώντα υποκείμενα, εισέρχονται σε έναν “ειρηνικό” πόλεμο και “διανύοντας” την επιτέλεση μιας πολύ εξαντλητικής πράξης, κάνουν χρήση συγκεκριμένων και μελετημένων στρατηγικών ώστε να ασκήσουν την βιο- εξουσία διαμέσου της αντίστασης. Οι πολιτικοί κρατούμενοι ρίχνονται σε αυτή τη μάχη χρησιμοποιώντας τα ισχυρότερα διαθέσιμα όπλα, δηλαδή τα σώματα τους. Συμβολοποιούν τα σώματα τους ως όπλο, που επιφέρει θάνατο και πόνο μόνο στο δικό τους σώμα και όχι σε ανυποψίαστα θύματα,⁴³ και ταυτόχρονα σε κοινωνούς της πολιτικής τους ιδεολογίας.

⁴³ Κατά τη διάρκεια της “αντίστασης”, όπως ονομάζουν τα δρώντα υποκείμενα την απεργία πείνας μέχρι θανάτου, και συγκεκριμένα κατά τη διάρκεια της επίθεσης που δέχτηκαν εντός της φυλακής (19 Δεκεμβρίου) και οδήγησε σε πολλά θύματα από τη μεριά των πολιτικών κρατουμένων η οργάνωση «η Οργάνωση των Ελευθέρων Κρατουμένων του ΔΗΚΚΑ ανακοινώνει ότι αν το φασιστικό

Επιδιώκοντας να διερευνήσουμε τις σηματοδοτήσεις του σώματος- όπλου, αναδεικνύονται και γίνονται ορατές οι πολλαπλές ερμηνείες του προκειμένου θέματος. Η μετουσίωση του σώματος σε όπλο του αγώνα, το καθιστά από τη μία πλευρά το ισχυρότερο μέσο πάλης και διεκδίκησης καλύτερων όρων διαβίωσης εντός των ασφυκτικών πλαισίων της φυλακής. Από την άλλη, το αναδεικνύει ως μέσο να ισχυροποιηθεί η ομάδα του δρώντος υποκειμένου. Συγκεκριμένα βάσει της ανάλυσης της Bargu, διαμέσου της οπλοποίησης των σωμάτων των απεργών πείνας, ατσαλώνεται η πολιτική τους κοινότητα. Αναπτύσσεται μια πολυδύναμη, συμβολική και συμβιωτική σχέση μεταξύ ομάδας και δρώντος υποκειμένου «[...] Τα σώματα μας θα γίνουν τα εμπόδια για να μην καταπατηθεί η αγωνιστική τιμή.[...] Οι θάνατοι μας λόγω της πείνας, θα είναι η πιο μεγάλη έκφραση της πίστης μας και της αγάπης μας [...]» (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 216, 228).

Ειδικότερα, γίνεται ορατή μια συμβιωτική σχέση ομάδας και υποκειμένου καθώς μέσα στις αντίξοες συνθήκες των φυλακών· οι δεσμοί της κοινότητας είναι πολύ ισχυροί. Ο αγώνας των απεργών πείνας δεν εννοιολογείται ως μια προσωπική επίθεση. Είναι μια συλλογική απόφαση η οποία σχετίζεται με το συγκεκριμένο σκοπό και αφορά όλη την ομάδα. Πρόκειται επομένως, για ένα είδος κοινωνικού θανάτου (social death) καθώς ο θάνατος ενός απεργού νοσηματοδοτείται ως θάνατος όλων των μελών (Bargu: 2010: σ. 10-13). Σε αυτήν ακριβώς τη θυσία του ατόμου για την ενδυνάμωση των δεσμών της κοινότητας, για την συνέχιση του σκοπού μέσα στον χρόνο, θα μπορούσαν να εντοπιστούν χαρακτηριστικά που εμφανίζονται και στις θρησκείες. Η παραπάνω θεώρηση του ζητήματος ενισχύεται από τη χρήση της λέξης «μάρτυρας», που επιλέγεται για να χαρακτηριστούν όσοι θυσιάστηκαν στον βωμό του αγώνα.

κράτος πραγματοποιήσει στρατιωτικές επεμβάσεις στις φυλακές για να υποβάλει τους απεργούς πείνας σε υποχρεωτική σίτιση, οι αντιστασιακοί σύντροφοί μας όχι μόνο δεν θα δεχτούν την περίθαλψη, απεναντίας θα αυτοπυρποληθούν σε ένδειξη διαμαρτυρίας ενάντια στην δολοφονική επίθεση. (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 110-111). Εδώ χρήζει ανάλυσης ότι η αυτοπυρπόληση σε ένδειξη διαμαρτυρίας ξεκίνησε από τον Γκιουλτεκίν Κοτς «που ανατινάχτηκε ζωσμένος με εκρηκτικά στον τέταρτο όροφο της αστυνομικής διεύθυνσης της Κωνσταντινούπολης, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τις δολοφονικές επιθέσεις στις φυλακές (Ο ΑΓΩΝΑΣ:2008: σ. 246). Στην προκειμένη περίπτωση, το σώμα – όπλο, θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε, ότι “στρέφεται” και προς άλλους και να το παραλληλίσουμε με την ανάλυση του «suicide bomber». Η διαφορά που εντοπίζεται είναι ότι στην περίπτωση των «suicide bomber» υπάρχουν ανυποψίαστα θύματα.

Προσπαθώντας να δούμε σφαιρικά το ζήτημα των απεργών πείνας δεν γίνεται να μείνει ασχολίαστη μια συσχέτιση των απεργών πείνας με του βομβιστές αυτοκτονίας. Σύμφωνα με αυτήν την άποψη, το κοινό χαρακτηριστικό των δύο αυτών πρακτικών είναι ότι έχουν ως στόχο να δημιουργήσουν εικόνες οι οποίες σοκάρουν. Το μέσο είναι το ίδιο τους το σώμα και στις δύο περιπτώσεις, καθώς και ο κοινός προσανατολισμός είναι η επιδίωξη του θανάτου για να προωθηθούν οι θρησκευτικού τύπου πεποιθήσεις τους. Βέβαια αυτή η συσχέτιση αδυνατεί να ενσωματώσει μια πολύ σημαντική διαφορά. Στην περίπτωση των βομβιστών αυτοκτονίας στόχος είναι να υπάρξουν και άλλα θύματα, θυμίζοντας την Βορειοευρωπαϊκή μυθολογία για τον θάνατο και την είσοδο των μαχητών στην Βαλχάλα. (Dingley & Mollica: 2006: pp 459-461). Αντιθέτως ο απεργός πείνας χρησιμοποιεί το σώμα του ως όπλο που σκοτώνει μόνο τον ίδιο του τον εαυτό. Με αυτόν τον μη- βίαιο τρόπο αφαιρεί το προνόμιο της επιβολής του θανάτου από την εξουσία καθώς ο ίδιος ο απεργός αποφασίζει να πεθάνει αν δεν πραγματοποιηθούν τα αιτήματά του. Με αυτόν τον τρόπο φέρει την εξουσία και συνολικά την κοινωνία ενώπιος ενωπίων με τις διακηρύξεις και την δηλωμένη θεωρία τους για την σημασία και αξία της ζωής.

Κατ' ουσία, οι απεργοί πείνας μετατρέποντας τα σώματα τους σε όπλα μετατρέπουν σε πράξη τα θεωρητικά και ερμηνευτικά εργαλεία βάσει των οποίων έχει προσεγγιστεί η απεργία πείνας μέχρι θανάτου. Συγκεκριμένα, οι έννοιες της θανατο- πολιτικής και της βιο- εξουσίας ενσαρκώνονται στις στρατηγικές διαχείρισης των σωμάτων από τους ίδιους τους απεργούς. Οι απεργοί πείνας, σημασιοδοτούνται ως απόλυτοι ποιητές του πολέμου, σύμφωνα με την ανάλυση της Bargu, οι οποίοι είναι αποφασισμένοι να θυσιάσουν τις ζωές τους στο όνομα της πολιτικής τους στράτευσης και ιδεολογίας. Κατονομάζουν τον εχθρό, στρέφουν την ζωή τους απέναντι στην απόλυτη επικυριαρχία του κράτους και παλεύουν για ένα άλλο πολιτικό μέλλον (Bargu: 2010: pp 2-3). Ασκώντας την θανατο- πολιτική, διαμέσου του σκελετωμένου σώματος τους, κοινοποιούν στο κοινωνικό σύνολο τον αγώνα τους και τα βασικά επίδικα του και καλούν την κοινωνία να συστρατευτεί μαζί τους «[.]Η αντίσταση μας είναι η γέφυρα της ζωής με το θάνατο [..]Αυτοί, λοιπόν, που γράφουν την ιστορία είναι εκείνοι που τολμούν να θυσιαστούν για τα ιδανικά τους [..] Κι εμείς από τη μεριά μας επιλέγουμε το δικό μας θάνατο αντί των ιδεών και των οραμάτων που πιστεύουμε[.]» (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 44,189-190) .

Η αντίσταση ως ενσώματη πρακτική και η δραματοποίηση αυτής

Η πρακτική της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου ή αλλιώς αυτό το ιδιότυπο “κυνηγητό με το θάνατο” αποτελεί την πιο καθαρή έκφανση της ενσώματης άσκησης εξουσίας, καθώς μετατρέπει το σώμα σε απόλυτο κοινωνό της πολιτικής στράτευσης και ιδεολογίας του δρώντος υποκειμένου. Διερευνώντας αυτή την επανασημασιοδότηση των σωμάτων, με δεδομένα τα ερμηνευτικά εργαλεία της βιοεξουσίας, της θάνατο- πολιτικής και της νεκρο- πολιτικής, προκύπτει ως θέμα προς διερεύνηση η βιωμένη εμπειρία της αντίστασης. Τέτοιου είδους πρακτικές, μπορούμε να εντοπίσουμε στις στρατηγικές που ακολουθούν οι απεργοί πείνας για να παρατείνουν την διάρκεια της ζωής τους και άρα και της απεργίας. Οι πρακτικές αυτές αποσκοπούν τόσο στην πλήρη πειθάρχηση του σώματος, στον έλεγχο επί αυτού και των φυσικών λειτουργιών του που προκύπτουν ως αποτέλεσμα της εξαντλητικής απεργίας πείνας, όσο και στις πρακτικές επιτέλεσης των τελετουργιών διαμέσου των οποίων επιχειρείται η κοινοποίηση συγκεκριμένων κοινωνικών νοημάτων, όπως έχει ήδη αναφερθεί. Βάσει της αντίληψης του Bourdieu, αυτές οι πρακτικές αποτελούν στοιχεία σωματοποίησης ιδεολογιών και νοηματοδοτήσεων.

Οι στρατηγικές, που ακολουθούν τα δρώντα υποκείμενα, προκύπτουν κατά κόρον από το εθνογραφικό υλικό των αυτοαναφορικών κειμένων τους. Συγκεκριμένα, ως ανάλογες πρακτικές μπορούμε να εντοπίσουμε την εκγύμναση των απεργών πείνας με στόχο την επιμήκυνση της “κανονικής” λειτουργίας του σώματος καθώς και την προσπάθεια ανάγνωσης βιβλίων και παρακολούθησης ειδήσεων που αποσκοπεί στην όσο το δυνατόν μεγαλύτερη διατήρηση της συγκέντρωσης και της μνήμης. «Στην πραγματικότητα, η μακροχρόνια απομόνωση έχει την δυνατότητα να διαταράξει την σκέψη του ανθρώπου. Επειδή αχρηστεύει τα όργανα των αισθήσεων καταστρέφει την δυνατότητα αντίληψης. Ο κρατούμενος φτάνει σε σημείο που να μην μπορεί να κάνει τις καθημερινές απλές κινήσεις. Για να αποφύγουμε τις επιπτώσεις της απομόνωσης, πιστεύω ότι πρέπει να έχει ο κάθε κρατούμενος ένα πρόγραμμα καθημερινών δράσεων όπως ανάγνωση, αλληλογραφία, καθαριότητα, ύπνος κλπ σε συγκεκριμένη ώρα» (Κουρνάζ : 2006: σ. 228- 229).

«...Μυαλό καθαρό, το σημαντικότερο»⁴⁴

Η παραπάνω φράση αιτιολογείται με το σκεπτικό ότι με τη βοήθεια του πνευματικού ελέγχου υφίσταται η δυνατότητα διαχείρισης τόσο του ίδιου του σώματος όσο και των ψυχολογικών, συναισθηματικών μεταπτώσεων. Η Θεώρηση αυτή απαντάται κατά μια έννοια, στις αναλύσεις του Bourdie για το έθος και την ενσωμάτωση, του Williams για την ηγεμονία «ως διαπλαστικές αντιλήψεις για τον εαυτό μας και τον κόσμο μας», καθώς και του Giddens για την «πρακτική συνείδηση». Αναλύσεις, βάσει των οποίων η ιδεολογία, η ηγεμονία, η πρακτική συνείδηση και ο πολιτισμός εδράζονται στο μυαλό μας αλλά και στο σώμα και τον τρόπο διαχείρισης του (Cowan: 1998: σ. 31). Χαρακτηριστικά παραδείγματα, που επιβεβαιώνουν θεωρήσεις περί σωματικού ελέγχου και πρακτικής συνείδησης, αποτελούν τα ίδια τα λεγόμενα των δρώντων υποκειμένων όπως αυτά προκύπτουν από τα αυτοαναφορικά κείμενα. «Επειδή ο σκοπός της απομόνωσης είναι να καταστείλει την οργανωμένη επαναστατική σκέψη, σε περίπτωση απομόνωσης πρέπει να ζούμε με οργάνωση και να σκεφτόμαστε να ήμασταν σε οργανωμένη πολιτική οντότητα, γνωρίζοντας γιατί και για ποιόν παλεύουμε και ενδυναμώνοντας την ιδεολογική –την πολιτική μας συνείδηση...» (Κουρνάζ.: 2006: σ. 228).

Σε αυτό το σημείο, θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε ότι ανακύπτει η ανάλυση που κάνει η Cowan, επιβεβαιώνοντας τη θεώρηση του Bourdieu, ότι οι τεχνικές του σώματος και το έθος λειτουργούν ως ανεπαίσθητοί και ασυνείδητοι μηχανισμοί της σωματοποίησης κοινωνικών και πολιτισμικών νοημάτων και πρακτικών. Το αποτέλεσμα είναι τα δρώντα υποκείμενα να μην έχουν πλήρη συναίσθηση της σωματοποίησης αυτής. Παράλληλα η θεώρηση της Cowan επιβεβαιώνει ότι υπάρχουν περιπτώσεις κατά τις οποίες μπορεί να αρθρωθεί ένας λόγος περί μεγαλύτερης «αναστοχαστικής συνείδησης των σωμάτων». Ως μια τέτοια περίπτωση, θα μπορούσε να γίνει ορατή η “επιλογή” που κάνουν οι «αντιστασιακοί» απεργοί πείνας μέχρι θανάτου του DHKP-C. Συγκεκριμένα, προσεγγίζω την απεργία πείνας με αυτόν τον τρόπο θέασης, καθώς λόγω των στρατηγικών που επιλέγουν οι απεργοί για τη διαχείριση των σωμάτων τους, η απεργία πείνας μέχρι θανάτου μετατρέπεται ταυτόχρονα τόσο σε επιτέλεση όσο και σε βίωμα. Βλέπουν το σώμα τους διαμέσου

⁴⁴ Η συγκεκριμένη φράση έχει καταγραφεί επί τόπου την ώρα της συνομιλίας, και αποτελεί το λόγο του πληροφορητή όπως αυτός αρθρώθηκε

μιας «αναστοχαστικής συνείδησης», βάσει της οποίας τπο διαχειρίζονται με τρόπο τέτοιο ώστε να το μετατρέψουν σε τόπο και πεδίο άσκησης εξουσίας και αντίστασης (Cowan: 1998: σ. 31).

Διαμέσου της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου, τα δρώντα υποκείμενα επιδιώκουν να αρθρώσουν ένα εναλλακτικό αφήγημα της ιστορίας και να περάσουν τα δικά τους μηνύματα. Κατ' αυτήν την έννοια, η απεργία πείνας μέχρι θανάτου καθίσταται μια επικοινωνιακή πράξη με απώτερο στόχο την ενεργοποίηση της κοινωνικής ατζέντας και του αισθήματος της “συμπάθειας” του κοινωνικού συνόλου. Ανακύπτουν, επομένως, τα εξής ερωτήματα: θα μπορούσε να τελεστεί μια απεργία πείνας μέχρι θανάτου χωρίς την κοινοποίηση αυτής; Θα μπορούσε να επιτευχθεί ο στόχος της χωρίς να κινητοποιηθεί το κοινωνικό σύνολο;

Στο αυτό το σημείο θα επιχειρηθεί η διερεύνηση αυτών των ερωτημάτων, βάσει των θεωρητικών εργαλείων περί της επιτελεστικότητας (performativity) και της θεαματοποίησης (spectacularization) όπως αυτά προσεγγίζονται από τους Anderson, Gooldin και Wee. Συγκεκριμένα, η απεργία πείνας μέχρι θανάτου δραματοποιείται καθώς φέρει όλα αυτά τα στοιχεία που δομούν μια “θεατρική παράσταση”. Υφίστανται τα συγκεκριμένα αιτήματα που μπορούν να εννοιοποιηθούν ως το “σενάριο του έργου”, τα δρώντα υποκείμενα ως οι “ηθοποιοί” της παράστασης, ο χώρος των φυλακών ως “η σκηνή” και τέλος το κοινωνικό σύνολο που παρακολουθεί ως το αναγκαίο “κοινό της παράστασης”.

Θεωρητικοποιώντας αυτό το σχήμα, η συγκεκριμένη “ιστορία” της παρούσας απεργίας πείνας μέχρι θανάτου, λαμβάνει χώρα μεταξύ 2000 με 2007. Τα δρώντα υποκείμενα, δηλαδή οι Τούρκοι πολιτικοί κρατούμενοι του Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος – Μετώπου (DHKP – C), αγωνίζονται ενάντια στα Λευκά Κελιά (τύπου F) και την απομόνωση και ο χώρος των φυλακών αναπαριστά την σκηνή που “παίζονται” οι πράξεις του έργου που καταλήγουν σε 122 μάρτυρες-αθανάτους, δηλαδή νεκρούς. Ειδικότερα, βάσει της ανάλυσης του Anderson, η φυλακή αναπαριστά τον τόπο όπου το κράτος ασκεί την πεμπτουσία της εξουσίας του οριοθετώντας και ορίζοντας την δύναμη του και την υπεροχή του. Τα σώματα των απεργών πείνας συμβολοποιούνται και δομούνται ως τόποι άσκησης εξουσίας. Τέλος, η εκτέλεση- παράσταση της απεργίας πείνας εννοιοлогείται ως αντίσταση με την

ακραία μορφή της ενσώματης πρακτικής, καθώς υφίσταται τα ενδεχόμενο του θανάτου των συμμετεχόντων. (Anderson: 2004: σ. 821).

Χαρακτηριστικό παράδειγμα της δραματοποιημένης φύσης της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου αποτελεί η τελετή έναρξης της αντίστασης, η οποία κυριαρχείται από στοιχεία θεατρικότητας και “θεάματος”. Ειδικότερα, δραματουργικά και σκηνοθετικά στοιχεία μπορούν να εντοπιστούν τόσο στην γιορτή της χένας, η οποία είναι μια μέρα πριν την απαρχή της απεργίας πείνας, όσο και στην τελετή έναρξης. Αρχικά η “αυλαία” πέφτει και ξεκινάει η τελετή με χορούς, τραγούδια και τυμπανοκρουσίες. Στη συνέχεια, οι απεργοί πείνας μέχρι θανάτου κατευθύνονται προς την αίθουσα της τραπεζαρίας η οποία είναι διακοσμημένη με πανό, σημαίες του κόμματος- μετώπου και φωτογραφίες των ηγετών. Οι απεργοί πείνας, εκφωνούν τον όρκο των Ελεύθερων Κρατούμενων μπροστά στην σημαία του ΔΗΚΡ-Σ με το αριστερό χέρι σηκωμένο σε γροθιά και φοράνε την κορδέλα (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 82-83). Τέλος, ακολουθούν ατομικά τραγούδια, μετά ομαδικά καθώς και άναμμα φωτιάς γύρω από την οποία όλοι οι πολιτικοί κρατούμενοι χορεύουν παραδοσιακούς χορούς οι οποίοι αντιπροσωπεύουν όλες τις εθνικές ομάδες της Τουρκίας. (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 86-87)⁴⁵.

Μια ακόμα πτυχή που χρήζει ανάλυσης, είναι οι συντελεστές αυτού του «κοινωνικού δράματος» και οι ρόλοι- ευθύνες που φέρει ο καθένας. Συγκεκριμένα, σε αυτό το «κοινωνικό δράμα» παίρνουν μέρος τρεις βασικοί συντελεστές. Αρχικά είναι το αστικό κράτος, το οποίο ασκεί μια συγκεκριμένη πολιτική με συγκεκριμένες στοχεύσεις. Εν συνεχεία είναι το δρών υποκείμενο ή μια ολόκληρη ομάδα που διαμαρτύρεται για την υφιστάμενη πολιτική. Τέλος, είναι τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τα οποία επιτελούν τον διαμεσολαβητή μεταξύ των δύο προηγούμενων και τον κοινωνό της “διαμάχης” προς το κοινωνικό σύνολο.

⁴⁵ Ένα στοιχείο που κάνει ορατή τη δραματοποίηση της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου, είναι το ακόλουθο βίντεο <http://www.youtube.com/watch?v=G-uUwyVK-hY> Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez. Το συγκεκριμένο βίντεο, δεν έχει παραχθεί από πολιτικούς κρατούμενους και αναπαριστά την απεργία πείνας μέχρι θανάτου ως θεατρικό. Συγκεκριμένα, δρώμενο σε πλατεία, μάλλον κατά τη διάρκεια μαθητικού φεστιβάλ, που αναπαριστά την απεργία πείνας, των συντρόφων που προστατεύουν την απεργό, της κηδείας της και ενός μάρτυρα που αυτοπυρπολείται. Επίσης υπάρχει μουσική επένδυση και τα σχόλια είναι κλειδωμένα.

Επιτελείται επομένως, ένα κοινωνικό δράμα, με αμφιλεγόμενες και αλληλοεξαρτώμενες ευθύνες, καθώς ο κάθε συντελεστής φέρει την πρόθεση αλλά όχι την ευθύνη της πράξης του. Η παραπάνω ανάλυση προκύπτει βάσει της θεώρησης του Wee, ο οποίος διερευνώντας την πρακτική της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου εξετάζει τις προθέσεις και τις ευθύνες των δρώντων υποκειμένων. Εξετάζοντας διαδοχικά τους ρόλους των συντελεστών, οι απεργοί πείνας παρουσιάζονται σαν να μην έχουν άλλη επιλογή στην παρούσα κατάσταση. Αναγκάζονται να προβούν σε αυτήν την ακραία μορφή αγώνα, λόγω των πολιτικών συνθηκών. Φέρουν την πρόθεση να πεθάνουν, αποσκοπώντας να αρθρώσουν ένα εναλλακτικό αφήγημα της ιστορίας, αλλά δεν έχουν την ευθύνη των θανάτων τους. Την ευθύνη αυτή, την αποδίδουν αποκλειστικά στο κράτος το οποίο τους αφήνει να πεθάνουν καθώς δεν υλοποιεί τα αιτήματά τους. Αντίστοιχα, το κράτος αποδέχεται το ρόλο του ως υπαίτιο για αυτούς τους θανάτους καθώς δεν αντιδράει. Παράλληλα όταν το κράτος εκφράζει την πρόθεση να αντιδράσει, προχωρώντας στην πολύ επικίνδυνη πρακτική της υποχρεωτικής σίτισης, οδηγεί επίσης σε θάνατο ή σοβαρά νευρολογικά προβλήματα⁴⁶ (Wee : 2007: pp 64).

Τέλος, μια παράμετρος που προκύπτει σε αυτό το σημείο και χρήζει περαιτέρω διερεύνησης είναι η διαλεκτική σχέση μεταξύ πράξης και θεάματος. Αυτή η διαλεκτική είναι και αυτή που εν τέλει κάνει ορατή την θεαματοποίηση και δραματοποίηση της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου. Η καθεαυτού πράξη της απεργίας πείνας, όπως έχει προαναφερθεί, αποτελεί μια ακραία ενσώματη πράξη αντίστασης και άσκησης εξουσίας σε δύο επίπεδα. Το πρώτο επίπεδο είναι αυτό της ίδιας της πράξης. Μέσω της πράξης ασκείται πίεση και αντίσταση στη δομημένη εξουσία του κράτους διαμέσου της αυτενέργειας των δρώντων ατόμων και του ελέγχου που ασκούν επί της ζωής. Με την επιλογή μια τέτοιας δράσης τα δρώντα υποκείμενα ξεπερνούν την βιολογία και επανα- συμβολοποιούν τον θάνατο σε πολιτική επιλογή. Σε δεύτερο επίπεδο η εικόνα του σκελετωμένου σώματος η οποία μετατρέπεται σε “όπλο”, ασκεί εξουσία εγείροντας την κοινωνική ατζέντα, τις κοινωνικές δομές και την αλληλεγγύη. Ο συγκεκριμένος στόχος μπορεί να υλοποιηθεί, μονάχα εφόσον το

⁴⁶ Η πρακτική της υποχρεωτικής σίτισης, που συνήθως επιδιώκεται από το κράτος, είναι πολύ επικίνδυνη και επιφέρει σοβαρά προβλήματα στους απεργούς πείνας μέχρι θανάτου. Τα ταλαιπωρημένα σώματα των απεργών, δεν έχουν λάβει τροφή για πάρα πολύ καιρό. Έτσι, όταν αυτό επιχειρείται με απότομο και βίαιο τρόπο επιφέρει σοβαρά νευρολογικά προβλήματα (παραλυσίες) μέχρι και θάνατο.

κοινωνικό σύνολο γίνει παρατηρητής και κοινωνός της ίδιας της πράξης. Το σώμα του απεργού γίνεται τόπος και φορέας της πολιτικής πράξης τη στιγμή που το κοινωνικό σύνολο θα έρθει αντιμέτωπο με την σκληρή εικόνα του σκελετωμένου σώματος και των μηνυμάτων που αυτή φέρει.

Στη θεωρητική προσέγγιση που ακολουθεί ο Gooldin, η πράξη και το θέαμα είναι σε άμεση αλληλεξάρτηση. Η κειμενοποίηση της πράξης ή μια απλή δημοσιοποίηση αυτής στερείται νοήματος εφόσον δεν υπάρχει διάδραση του θεάματος της πράξης και της ματιάς (gaze) του θεατή, (Gooldin : 2003: pp 32). Επίσης κυρίαρχο στοιχείο απόδειξης της πράξης, στην παρούσα περίπτωση της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου, είναι η ορατότητα αυτής. Αυτή η θεαματικοποιημένη φύση της πράξης, είναι που καθιστά την πράξη μια αναπαράσταση της σχέσης εκτελεστή (performer)- θεατή (audience). Επί της ουσίας, η θέαση της πράξης της απεργίας καθιστά υλοποιήσιμη την ίδια την πράξη (Gooldin: 2003: pp 35).

Η θέαση της πράξης είναι αυτή που καθιστά ορατή την ενσώματη πρακτική άσκησης εξουσίας. Η ορατότητα είναι εν τέλει, το στοιχείο που επιτρέπει στην απεργία πείνας να επιτελέσει το στόχο της καθώς κατ' αυτόν τον τρόπο η απεργία πείνας κοινοποιείται στο κοινωνικό σύνολο. Συνοψίζοντας, η οπτικοποίηση της σκληρής εικόνας του σκελετωμένου σώματος είναι αυτή που επιτρέπει στους απεργούς πείνας μέχρι θανάτου να είναι φορείς αντίστασης και παράλληλα να ασκήσουν εξουσία. Σε μία περεταίρω ερμηνευτική προσέγγιση η πρακτική που επιλέγουν τους “επιβάλοι” να κοινοποιήσουν στο κοινωνικό σύνολο τα μηνύματα τους, ένα εναλλακτικό δηλαδή αφήγημα της ιστορίας και εν τέλει να ενεργοποιήσουν την κοινωνική και πολιτική ατζέντα.

3. Η εργαλειοποίηση του Διαδικτύου

Ψηλαφώντας την θεωρία

Ο χώρος του διαδικτύου και ειδικότερα των μέσων κοινωνικής δικτύωσης (social media), έχει αναδειχτεί ως ο σύγχρονος επικοινωνιακός τόπος. Ένας τεράστιος όγκος πληροφοριών διακινείται καθημερινά, με εκατομμύρια δέκτες και πομπούς. Οι ρόλοι είναι μεταβαλλόμενοι, καθώς ο οποιοσδήποτε μπορεί να είναι πομπός και

δέκτης πληροφοριών. Σε αυτό το ταχύτατα μεταβαλλόμενο τοπίο, οι στερεότυποι ρόλοι, καταρρίπτονται, και ο καθένας μπορεί να τους αναλάβει. Για παράδειγμα, αν η είδηση και η δημοσιογραφία ήταν πολύ συγκεκριμένο πεδίο παλαιότερα, πλέον όλοι μπορούν να έχουν ρόλο στην μετάδοση και στον σχολιασμό της είδησης. Ανοίγεται, επομένως, ένα ευμετάβλητο τοπίο πληροφόρησης και γνώσης, που είναι γεμάτο κοινωνικές και πολιτικές δυναμικές.

Μια σειρά χαρακτηριστικών του κυβερνοχώρου και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης (social media), τα καθιστούν ιδιαίτερα “ελκυστικά” για την διάδοση των ιδεών των πολιτικών ακτιβιστών και των πολιτικών οργανώσεων. Μέσω της χρήσης του διαδικτύου, δίνεται ένα πλούσιο έδαφος για την διάδοση της πολιτικής προπαγάνδας. Συγκεκριμένα η εύκολη προσβασιμότητα, η έλλειψη ελέγχου της πληροφορίας που “ανεβαίνει”, η γρήγορη ροή και κυκλοφορία των πληροφοριών καθώς και το εν δυνάμει τεράστιο κοινό, αποτελούν τα κυριότερα στοιχεία που “εκμεταλλεύονται” τα δρώντα υποκείμενα που εναντιώνονται στον ηγεμονικό λόγο⁴⁷. Το κυριότερο στοιχείο που καθιστά το χώρο του διαδικτύου ελκυστικό στους πολιτικούς ακτιβιστές, είναι η δυνατότητα ανωνυμίας. Οι χρήστες, κάνοντας χρήση αυτού του πλεονεκτήματος, έχουν την δυνατότητα να κοινοποιήσουν τις αντιλήψεις τους και την ιδεολογία χωρίς να εκτίθενται στις αρχές. Τέλος η προπαγάνδα που συντελείται υπό την κάλυψη της ανωνυμίας, είναι εντελώς ανέξοδη και κοινοποιείται μέσω ενός ελκυστικού περιβάλλοντος πολυμέσων (βίντεο, βιβλία, αφίσες) που επιτυγχάνεται με τον συνδυασμό γραφικών, ήχου και εφέ (Weimann: 2004: pp. 3).

Πολιτικοί ακτιβιστές και μέλη πολιτικών οργανώσεων, εκμεταλλευόμενοι τα προαναφερθέντα πλεονεκτήματα του διαδικτύου, κοινοποιούν την ιδεολογία τους και παράγουν πολιτική. Ειδικότερα, χρησιμοποιώντας τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (social media) δομούν κοινότητες επικοινωνίας, επικοινωνούν με μέλη τους στη διασπορά, απευθύνονται στο διεθνές κοινό, “εκπαιδεύονται” και τέλος συλλέγουν οικονομικούς πόρους. Τα δρώντα υποκείμενα κοινοποιούν την αποστολή τους και ένα εναλλακτικό αφήγημα, με αποτέλεσμα να εγείρουν την κοινωνική ατζέντα. Ο τελικός τους σκοπός είναι να δημιουργούν υποστηρικτές και αλληλέγγυους, να

⁴⁷ Τα θεωρητικά κείμενα που χρησιμοποιούν αυτή την ανάλυση, αναφέρονται στη χρήση του διαδικτύου από τρομοκρατικές οργανώσεις. Παρ’ όλα αυτά στην παρούσα εργασία θα γίνει χρήση του όρου πολιτικοί ακτιβιστές ή δρώντα υποκείμενα που εναντιώνονται στο ηγεμονικό αφήγημα, καθώς είναι ουδέτερα φορτισμένοι.

ρίζοσπαστικοποιήσουν ένα μέρος του κοινωνικού συνόλου και εν τέλει να κερδίσουν νέα μέλη (Mantel: 2009: pp 130).

Παντρεύοντας τη θεωρεία με την πράξη

Στη παρούσα ενότητα θα προσεγγιστεί η πολιτική παρέμβαση του DHKP-C, μέσω της χρήσης των πλεονεκτημάτων που προσφέρει ο χώρος του διαδικτύου. Η έρευνα θα επικεντρωθεί γύρω από την οπτικοποίηση των απεργιών πείνας μέχρι θανάτου. Στην προκείμενη ενότητα θα επιχειρηθεί η ανάδειξη του διαδικτύου, ως “όπλου” για την άσκηση εξουσίας και αντίστασης ως προς τον επίσημο λόγο που αρθρώνεται από το κράτος. Συγκεκριμένα τα δρώντα υποκείμενα, εργαλαιοποιώντας τις νέες δυνατότητες που προσφέρουν τα κοινωνικά δίκτυα, ασκούν ένα είδος δημόσιας πολιτικής κοινοποιώντας την πολιτική τους ιδεολογία. Το οπτικοακουστικό υλικό αποτελεί εξωστρεφή παρέμβαση των μελών του DHKP-C, καθώς είναι ευρέως κοινοποιημένο στο χώρο του διαδικτύου και των social media. Αυτή η πρακτική αποσκοπεί στην δημόσια εμφάνιση τόσο του κόμματος – μετώπου όσο και των στρατηγικών και μέσων που ακολουθούν για να προβάλουν την πολιτική τους ιδεολογία και να ασκήσουν εξουσία.

Με μια πρόχειρη αναζήτηση στο Youtube, είναι δυνατό να εντοπιστούν χιλιάδες βίντεο αναφορικά με το DHKP-C. Σε πολύ μεγάλο βαθμό τα βίντεο είναι ανηρημένα από το κανάλι Halkin Sesi TV, την Επιτροπή Αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους στη Τουρκία και το Κουρδιστάν καθώς και από ανεξάρτητους χρήστες. Βίντεο που σχετίζονται έμμεσα με την οργάνωση και αποτελούν την πολιτιστική παρέμβαση και πρόταση του DHKP-C, αναρτώνται και από το συγκρότημα- κολεκτίβα Grup Yorum. Ειδικότερα, τα βίντεο που μελετήθηκαν αρχικά ανέρχονται στον αριθμό των 148 και έχουν μέσο όρο προβολών (views) περίπου 8.000. Από αυτά τα 148 βίντεο επιλέχθηκαν για την προκείμενη έρευνα τα 90 με κύρια κριτήρια τον αριθμό των προβολών, το εύρος των μέσων οπτικοποίησης και την αναλογικότητα στις θεματικές τους. Τα προκείμενα βίντεο εντοπίστηκαν στον ιστότοπο του YouTube όπου και είχαν αναρτηθεί από δεκαπέντε διαφορετικού προφίλ χρήστες.

Όπως αναφέρθηκε και εισαγωγικά πολλοί από τους ανεξάρτητους χρήστες χρησιμοποιούν ονόματα τα οποία παραπέμπουν έμμεσα ή άμεσα στο κόμμα. Όπως θα δούμε και στην συνέχεια, κατά κύριο λόγο τα σχόλια είναι απενεργοποιημένα. Σε

βίντεο που σχετίζονται με “ευαίσθητα θέματα” όπως η απεργία πείνας, οι τελετές έναρξης, η επίθεση στις φυλακές και σε αυτά που σχετίζονται με τον ιστορικό ηγέτη του κόμματος Dursun Karatas η πρακτική των απενεργοποιημένων σχολίων είναι σχεδόν γενική. Η γλώσσα σε όλα τα βίντεο είναι στα τουρκικά, γεγονός που κάνει ορατό τον προσανατολισμό της παρέμβασης τους. Όπως έχει ήδη αναφερθεί, η ιδιαίτερη δυσκολία ήταν στον επανα-εντοπισμό των βίντεο.

Ο χαρακτηρισμός του DHKP-C ως τρομοκρατικής οργάνωσης, είναι ο λόγος που διαρκώς τα περισσότερα βίντεό τους αναφέρονται ως ακατάλληλα και κατεβαίνουν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι τα βίντεο που είχαν αναρτηθεί, μέσω του YouTube, στο blog του περιοδικού της Επιτροπής Αλληλεγγύης (Ο Αγώνας), και αφορούσαν τις απεργίες πείνας και τα “βασανιστήρια” στις Τούρκικες φυλακές. Ενώ η ανάρτηση παρέμεινε, τα βίντεο μετά από μερικές μέρες είχαν κατέβει. Αν κάποιος επισκεφτεί ακόμα και τώρα τον συγκεκριμένο ιστότοπο, θα δει το συνοδευτικό κείμενο, αλλά τα βίντεο που το πλαισιώνουν, έχουν κατέβει⁴⁸. Καθίσταται ορατή μια σύγχρονη μορφή λογοκρισίας και του πολέμου της πληροφορίας μεταξύ της ηγεμονικής και της εναλλακτικής αφήγησης της ιστορίας.

Αρχικά επιχειρήθηκε ο σχηματισμός ενός υποτυπώδους προφίλ των χρηστών που αναρτούσαν τα βίντεο, ώστε να κατανοηθεί τόσο ο τρόπος που διαχειριζόταν τις προκείμενες αναρτήσεις όσο και οι σκοπιμότητες αυτών⁴⁹. Εν συνεχεία, μελετήθηκαν στο σύνολο τους τα ενενήντα βίντεο τα οποία και δομήθηκαν σε θεματικές ενότητες. Η πρώτη θεματική που ανέκλυψε, διαμέσου της επιχειρούμενης κατηγοριοποίησης του οπτικοακουστικού υλικού, αφορούσε τα ιστορικά βίντεο. Τα βίντεο δηλαδή, που αποσκοπούν στην εξιστόρηση της ιστορικής πορείας και των αγώνων που ακολουθήθηκαν και οδήγησαν στην δημιουργία του Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος – Μετώπου DHKP – C. Μια δεύτερη θεματική ενότητα αποτελείται από τα βίντεο που αναπαριστούν αγωνιστικές πορείες και κινητοποιήσεις

⁴⁸ <http://oagonas.blogspot.gr/2014/02/f.html> , στις 21/1/2016

⁴⁹ Το προφίλ των χρηστών, επιτελεί βοηθητικό στοιχείο της προκείμενης έρευνας. Επιχειρήθηκε αποκλειστικά για να βοηθήσει εμένα να κατανοήσω τον τρόπο που τα δρώντα υποκείμενα, διαχειρίζονται την εξωστρεφή παρέμβαση τους και τις δυνατότητες του διαδικτύου. Για το λόγο αυτό, δεν αποτελούν δομικό στοιχείο της ανάλυσης και δεν θα ενσωματωθούν στην ανάλυση. Παρ’ όλα αυτά, θα βρίσκονται στο κατάλογο που θα παρατίθεται, στο σύνολο του, στο παράθεμα ως κομμάτι του εθνογραφικού υλικού, ώστε η πρόσβαση σε αυτό να στοιχειοθετεί μια συνολικότερη εικόνα επί του θέματος.

του DHKP- C. Η τρίτη θεματική ενότητα, αφορά βίντεο με μουσικά δρώμενα. Η τέταρτη κατηγορία, που βρίσκεται σε άμεση συσχέτιση με την υπόθεση εργασίας, είναι τα βίντεο που αναφέρονται στην πρακτική της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου. Η πέμπτη κατηγορία, και εξίσου σημαντική, είναι τα βίντεο που θεαματικοποιούν την αιματηρή επίθεση στις 19 Δεκεμβρίου του 2000 στις φυλακές της Τουρκίας. Τέλος διερευνήθηκαν κάποια τεχνικά στοιχεία των βίντεο, που ταυτόχρονα με τα θεωρητικά εργαλεία που συζητούνται, αναδεικνύουν την οπλοποίηση των social media.

Γίνονται, επομένως, ορατές πέντε θεματικές ενότητες οπτικοακουστικού υλικού (βίντεο) οι οποίες καθίστανται εξίσου σημαντικές, καθώς έκαστη επιτελεί ένα συγκεκριμένο ρόλο ως προς την εξωστρεφή παρέμβαση του κόμματος –μετώπου. Παρόλο που φαινομενικά υπάρχουν ειδοποιοί διαφορές μεταξύ τους, εν τέλει η περαιτέρω ανάλυση τους τις καθιστά ένα αναπόσπαστο σύνολο. Ειδικότερα και οι πέντε θεματικές ενότητες νοηματοδοτούνται ως συμπληρωματικές η μια προς την άλλη, και ταυτόχρονα ως αλληλοτροφοδοτούμενες αναφορικά με το αφήγημα που το κόμμα επιδιώκει να αρθρώσει στην κοινωνία.

Πρέπει να γίνει κατανοητό, ότι η παρέμβαση διαμέσου των κοινωνικών δικτύων (social networks), δεν αποσκοπεί αποκλειστικά στην οπτικοποίηση της πρακτικής της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου. Αποσκοπεί ταυτόχρονα, στην γενικότερη κινητοποίηση του κοινωνικού συνόλου καθώς και στην στράτευση του στον αγώνα που έχει ως «στρατηγικό στόχο την αντιμπεριαλιστική και αντιολιγαρχική επανάσταση» (Ο ΑΓΩΝΑΣ: 2008: σ. 31). Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την ανάλυση του Weimann, μέσω της εργαλειοποίησης του διαδικτύου και των κοινωνικών δικτύων τα μέλη των οργανώσεων επιτυγχάνουν την επικοινωνία τους με ένα διεθνές κοινό, συνομιλούν με διασπορικά τους μελή και προσελκύουν την δημόσια προσοχή. Διαμέσου της χρήσης βίντεο δίνεται η δυνατότητα, στα δρώμενα υποκείμενα, να κοινοποιήσουν την πολιτική και ταυτόχρονα και την “αποστολή” τους (Weimann: 2010: pp 46). Στην παρούσα μελέτη, ο διπλός στόχος της επικοινωνίας με τα μέλη της διασποράς και η προσέλκυση της διεθνιστικής προσοχής γίνεται ξεκάθαρα ορατός. Η επιλογή της Γερμανικής γλώσσας ως δεύτερης στην σελίδα του Halkin Sesi TV μπορεί να ερμηνευτεί ως προσπάθεια επικοινωνίας με τα μέλη που βρίσκονται στην κεντρική Ευρώπη, ενώ από την άλλη, η έντυπη και ηλεκτρονική έκδοση του περιοδικού ο ΑΓΩΝΑΣ μεταφρασμένου στην Ελληνική

γλώσσα, νοσηματοδοτείται ως μια κίνηση για την ανάπτυξη ενός κινήματος διεθνιστικής αλληλεγγύης.

Οι διαφορετικές ως προς τη θεματολογία τους κατηγορίες βίντεο δείχνουν μια ολιστική πολιτική παρέμβαση, η οποία προκύπτει διαμέσου τριών αξόνων: της ιστορίας, των αγώνων που έχουν δοθεί αλλά και του πολιτισμού και της κουλτούρας, καθώς ως πολιτική οργάνωση, τα δρώντα υποκείμενα, έχουν ως στόχο τόσο να στρατεύσουν όσο και να «μορφώσουν». Όπως αναδεικνύεται και από την ανάλυση της Wade, το διαδίκτυο εννοιολογείται ως εργαλείο και όχημα γνώσης. Αποτελεί το εργαλείο ώστε να εγερθεί η διεθνής προσοχή και διαμέσου της κοινοποίησης της κακοποίησης, να διεκδικηθεί η δημόσια και πολιτική αναγνώριση (Wade: 2003: pp 118). Ειδικότερα, η συνέχεια του ιστορικού χρόνου έχει αποδείξει ότι το παρόν κρίνεται διαμέσου του παρελθόντος. Για το λόγο αυτό, πέραν της πρακτικής της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου, δομικό στοιχείο του αυτοαναφορικού υλικού που τα δρώντα υποκείμενα χρησιμοποιούν ως εξωστρεφή παρέμβαση είναι τόσο τα ιστορικά βίντεο και αυτά που αφορούν τις κινητοποιήσεις τους όσο και τα μουσικά.

Τα δρώντα υποκείμενα, διαμέσου της εργαλειοποίησης των social media, επιδιώκουν να ασκήσουν πολιτική και να κινητοποιήσουν το κοινωνικό σύνολο, “στρατεύοντάς” το στην πολιτική τους αντίληψη. Η προαναφερθείσα προσέγγιση αναδείχτηκε βάσει των θεωρητικών εργαλείων που χρησιμοποιούν η Wade L., καθώς και ο Kumar N. Ειδικότερα, η Wade προβληματίζει την έννοια της αντίστασης στην σύγχρονη εποχή. Σύμφωνα με την ανάλυση που κάνει, η αντίσταση αποτελεί ένα πεδίο που έχει αλλάξει ριζικά με την άνθηση της τεχνολογίας. Αυτή η αλλαγή προσφέρει νέες δυνατότητες να αντισταθεί κανείς στο κυρίαρχο αφήγημα ενώ παράλληλα επανα- νοσηματοδοτεί και την άσκηση εξουσίας. Συγκεκριμένα, η ‘ηλεκτρονική εποχή’ έχει παγκοσμιοποιήσει κοινωνίες, έχει κινητοποιήσει πληθυσμούς και έχει δώσει την δυνατότητα στις ομάδες να κοινοποιούν γρηγορότερα και αμεσότερα τις ιδεολογίες τους (Wade: 2003: pp 111- 112). Αντιστοίχως ο Kumar νοσηματοδοτεί τα κοινωνικά δίκτυα ως φορείς αλλαγής για ένα καλύτερο κόσμο, καθώς διαμέσου αυτών οι οργανώσεις προσεγγίζουν τις μάζες και τις μπολιάζουν με τις ιδέες τους (Kumar: 2012: pp 2). Αυτή η επιδίωξη μπορεί να καταστεί υλοποιήσιμη, στην προκείμενη περίπτωση, εφόσον γνωστοποιηθούν τόσο οι

ιστορικές στιγμές που οδήγησαν στην δημιουργία του κόμματος- μετώπου όσο και οι αγώνες που έχουν δοθεί ⁵⁰ .

Αναδεικνύεται ως αναγκαία σε αυτό το σημείο, μια μερική σκιαγράφηση και ανάλυση κάποιων ενδεικτικών βίντεο τόσο από την θεματική ενότητα του ιστορικού περιεχομένου οπτικοακουστικού υλικού όσο και από αυτή του οπτικοακουστικού υλικού που κοινοποιεί κινητοποιήσεις. Συγκεκριμένα, η θεματική ενότητα με το ιστορικό οπτικοακουστικό υλικό (βίντεο) αριθμεί περίπου στα τριάντα τρία βίντεο. Αρκετά από αυτά αναφέρονται στη ζωή και τους αγώνες που έδωσε ο Dursun Karatas, ο οποίος ήταν ο ιδρυτής και αρχηγός του Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος – Μετώπου (DHKP – C). Τα υπόλοιπα, αρθρώνουν ένα λόγο αναφορικά με την ιστορική διαδρομή που ακολουθήθηκε έως τη δημιουργία του Κόμματος- Μετώπου και το αντάρτικο. Αντίστοιχα, το οπτικοακουστικό υλικό (βίντεο) αναφορικά με τους αγώνες και τις κινητοποιήσεις που έχουν δοθεί αριθμεί περίπου είκοσι βίντεο. Στο σύνολο τους αναπαριστούν πολυάριθμες κινητοποιήσεις, πορείες και παρελάσεις του Κόμματος- Μετώπου. Τέλος, μια σημαντική επισήμανση που χρήζει αναφοράς, είναι ότι σε κάποια βίντεο συνυπάρχουν παράλληλα κινητοποιήσεις με ιστορικές αναπαραστάσεις, επιδιώκοντας μια σύνδεση παρελθόντος, παρόντος και “αναγκαίου” μέλλοντος.

Ειδικότερα η θεματική ενότητα με τα ιστορικά βίντεο στο σύνολο της περικλείει συνήθως βίντεο με μια ή δυο θεματικές. Παρ’ όλα αυτά εδώ θα εξεταστεί μια σειρά οχτώ συνεχόμενων βίντεο, τα οποία είναι αναρτημένα από τον ίδιο χρήστη, και αποτελούν μια ενιαία ενότητα. Η συγκεκριμένη ενότητα έχει επιλεγεί με το κριτήριο ότι αποτελεί το πιο ενδεικτικό δείγμα, διότι αναπαριστάται όλη η ιστορική διαδρομή από την απαρχή διάφορων μορφών αγώνα έως την δημιουργία του Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος – Μετώπου (DHKP – C). Θα σκιαγραφηθεί επομένως η ενότητα που ξεκινάει με το «MAHİR'DEN DAYI'YA

⁵⁰ Σε αυτό το σημείο χρήζει αναφοράς, ότι τα ιστορικά βίντεο, τα βίντεο των κινητοποιήσεων αλλά και τα μουσικά, δηλαδή οι τρεις πρώτες θεματικές ενότητες του οπτικοακουστικού υλικού, δεν δύνανται να αναλυθούν εκτεταμένα στο προκείμενο κεφάλαιο. Αφενός, λόγω της έκτασης της παρούσας μελέτης δεν καθίσταται δυνατή η διεξοδική ανάλυση τους. Αφετέρου, λόγω του ότι δεν βρίσκονται σε άμεση συνάφεια με την υπόθεση εργασίας δεν καθιστούν δυνατή τη προβληματοποίηση της και εν τέλει την επιβεβαίωση ή την απόρριψη της. Παρ’ όλα αυτά, θα ακολουθήσει μια σύντομη σκιαγράφηση τους, διαμέσου κάποιων παραδειγμάτων, καθώς όπως ήδη αναφέρθηκε δεν στερούνται σημασίας.

PARTİ-CEPHE 1/8 (THKP-C » DEV-SOL » έως και το «MAHİR'DEN DAYI'YA PARTİ-CEPHE 8/8 (THKP-C » DEV-SOL» με το οποίο καταλήγει⁵¹.

Τα προκείμενα βίντεο, θεματικά καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα ιστορικών στιγμών, καθώς κοινοποιούν στο διεθνές κοινό όλη την ιστορική διαδρομή που ακολούθησαν οι οργανώσεις που αργότερα δημιούργησαν το DHKP- C. Δηλαδή προβάλλεται μια ιστορική πορεία περίπου από το 1969 έως και την επίθεση στις φυλακές 19 Δεκεμβρίου του 2000. Από την συγκεκριμένη σειρά βίντεο, αναδεικνύεται η σημαντικότητα των ιστορικών βίντεο, καθώς διαμέσου της στρατηγικής της οπτικοποίησης, τα μέλη του DHKP- C προσβλέπουν στην κινητοποίηση του κοινωνικού συνόλου, βάσει της συνολικότερης πολιτικής ιδεολογίας του Κόμματος- Μετώπου. Συγκεκριμένα, κοινοποιούν φωτογραφίες και πλάνα από το αντάρτικο, την αιματοβαμμένη Πρωτομαγιά του 1977 στην Κωνσταντινούπολη, το στρατιωτικό πραξικόπημα, την μεγαλειώδη δίκη της Ομοσπονδίας Επαναστατικής Νεολαίας Τουρκίας (DEV –GENC). Επίσης, φωτογραφίες «μαρτύρων- αθανάτων», από το σπίτι που πέθανε η Sebahat Karatas (γυναίκα του Dursun Karatas) και ο Eda Yuksel στις 16-17 Απριλίου το 1992. Επίσης προβάλλονται εικόνες από κινητοποιήσεις, απεργίες πείνας, από την ζωή και τη κηδεία του Dursun Karatas και τέλος αποσπάσματα και εικόνες από την επίθεση στις φυλακές 19 Δεκεμβρίου του 2000.

Τέλος, από τεχνικής απόψεως τα προκείμενα βίντεο παρουσιάζουν μια ποικιλία μεθόδων που αποσκοπούν στην αμεσότητα για την καλύτερη “απορρόφηση” των μηνυμάτων από τους θεατές. Το βασικό χαρακτηριστικό τους,

⁵¹Τα προκείμενα βίντεο έχουν γραφτεί με αυτό τον τρόπο, καθώς έχουν ίδιο τίτλο και διαφοροποιείται η αρίθμηση. Συγκεκριμένα, είναι αναρτημένα στον ιστότοπο του YouTube από τον χρήστη με ονομασία «Molotofcucephe». Πρώτο είναι το <http://www.youtube.com/watch?v=QZqpwCGTGqk> MAHİR'DEN DAYI'YA PARTİ-CEPHE 1/8 (THKP-C » DEV-SOL ». Εν συνεχεία ακολουθούν τα εξής: <http://www.youtube.com/watch?v=WBiV49V7nF8> MAHİR'DEN DAYI'YA PARTİ-CEPHE 2/8 (THKP-C » DEV-SOL » DHKP-C, <http://www.youtube.com/watch?v=kf5UAMbo590> MAHİR'DEN DAYI'YA PARTİ-CEPHE 3/8 (THKP-C » DEV-SOL , <http://www.youtube.com/watch?v=Lv30jszzBEc> MAHİR'DEN DAYI'YA PARTİ-CEPHE 4/8 (THKP-C » DEV-SOL,) <http://www.youtube.com/watch?v=5T24wGszb7E> MAHİR'DEN DAYI'YA PARTİ-CEPHE 5/8 (THKP-C » DEV- SOL,) <http://www.youtube.com/watch?v=SQI25rGqWnw> MAHİR'DEN DAYI'YA PARTİ-CEPHE 6/8 (THKP-C » DEV SOL , <http://www.youtube.com/watch?v=4TLjKM0eols> MAHİR'DEN DAYI'YA PARTİ-CEPHE 7/8 (THKP-C » DEV-SOL » DHKP-C, <http://www.youtube.com/watch?v=ezgxMrpOa1o> MAHİR'DEN DAYI'YA PARTİ-CEPHE 8/8 (THKP-C » DEV-SOL, στις 11/01/2016.. Αναλυτικά τα χαρακτηριστικά του οπτικοακουστικού υλικού (βίντεο) θα παρατίθενται στο παράθεμα, που θα βρίσκεται στο τέλος του κεφαλαίου, για περαιτέρω διερεύνηση.

είναι ότι υφίστανται διάφορα είδη εναλλαγών στο τρόπο παρουσίασης ώστε να μην κουράζεται ο θεατής. Αρχικά, συναντάται στα προκείμενα βίντεο, εναλλαγή μεταξύ του ήχου. Υπάρχουν ποικίλα είδη μουσικής όπως αγωνιστικά, πολεμικά, πένθιμα (στις κηδείες), παραδοσιακά στις απεργίες πείνας καθώς και ζωντανός ήχος συνθημάτων και ομιλιών. Επίσης, υφίσταται εναλλαγή στο στυλ αναπαράστασης ανάλογα με την επιμέρους θεματική. Εναλλάσσονται ασπρόμαυρες και έγχρωμες φωτογραφίες (και συνδυασμός τους), αποκόμματα από εφημερίδες, πλάνα από ιδιαίτερες σημαντικές στιγμές όπως κηδείες μαρτύρων, κινητοποιήσεων, δικών. Σημαντική ακόμα παράμετρος, είναι ότι υπάρχει εναλλασσόμενος χρόνος αφήγησης. Δεν ακολουθείται μια γραμμική χρονολογική σειρά, αλλά οι χρόνοι της αναπαράστασης είναι διακοπτόμενοι και “μεταπηδούν” μεταξύ παρόντος και παρελθόντος. Τέλος υπάρχουν στιγμές όπου στα βίντεο γίνεται χρήση αφηγητή, ο οποίος παρεμβάλλεται και δεν είναι συνεχής.

Αντιστοίχως, ως προς τη θεματική ενότητα των βίντεο που αφορούν τους αγώνες και τις κινητοποιήσεις του ΔΗΚΡ- C θα εξεταστούν ενδεικτικά τέσσερα βίντεο. Παρ’ ότι δεν διαθέτουν όλα τα βίντεο αναφορικά με τις κινητοποιήσεις ζωντανό ήχο, στην προκείμενη περίπτωση έχουν επιλεγεί βίντεο που φέρουν φυσικό ήχο. Το συγκεκριμένο οπτικοακουστικό υλικό δεν είναι αναρτημένο από ένα συγκεκριμένο χρήστη και ποικίλει θεματικά. Συγκεκριμένα, το «DEVİRİM YÜRÜYÜŞÜ SÜRÜYOR» περιλαμβάνει εικόνες από παρελάσεις, πορείες του συλλόγου TAYAD με πλακάτ από φωτογραφίες «μαρτύρων», πορεία- κηδεία, πορεία και παρέλαση εκτός πόλης καθώς και σε εργασιακό χώρο. Τεχνικά, στο προκείμενο βίντεο εντοπίζεται μια ενδιαφέρουσα εναλλαγή και συνύπαρξη φυσικών ήχων και μουσικής. Αρχικά υφίστανται χειροκροτήματα και σφυρίγματα ενώ εν συνεχεία ακολουθεί έντονη τυμπανοκρουσία που οδηγεί σε έντονη- “αγωνιστική” μουσική παράλληλα με ήχους τυμπάνων. Τέλος το στυλ αναπαράστασης του βίντεο, περιλαμβάνει αποκλειστικά την ύπαρξη έγχρωμων εικόνων⁵².

Το βίντεο, που ακολουθεί προς σκιαγράφιση, είναι το «DİRİ DİRİ YAKTILAR». Πρόκειται για μια αναπαράσταση νυχτερινής πορείας (με δαυλούς φωτιάς) που είναι “αφιερωμένη” στους «μάρτυρες- αθάνατους». Η τεχνική ιδιαιτερότητα του είναι ότι εντοπίζεται παντελής έλλειψη μουσικής. Αυτό το γεγονός,

⁵² <http://www.youtube.com/watch?v=Ry6gAY9idZI> DEVİRİM YÜRÜYÜŞÜ SÜRÜYOR, στις 11/01/2016.

εξηγείται από την “πρωτοεμφανιζόμενη” αποκλειστική ύπαρξη ζωντανού ήχου συνθημάτων και ομιλιών ⁵³. Το επόμενο βίντεο προς συζήτηση είναι το «Adliye Önünde Eylem». Σε αυτή την περίπτωση, συναντάμε ένα μονοθεματικό βίντεο αναφορικά με κάποια κινητοποίηση στα δικαστήρια. Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του είναι ότι είναι τραβηγμένο από κάποιο τηλεοπτικό κανάλι.

Αυτό το γεγονός επηρεάζει το βίντεο από τεχνικής απόψεως, καθώς αποτυπώνεται ζωντανά το πλήθος να χορεύει και να κρατάει πανό και πλακάτ. Από ηχητικής απόψεως, αντίστοιχα, διαθέτει ζωντανή μουσική η οποία εναλλάσσεται με ζωντανό ήχο συνθημάτων και τραγουδιού ⁵⁴. Τέλος, θα διερευνήσουμε το βίντεο με τίτλο «FAŞİZME KARŞI HALK CEPHESİ 1 MAYIS 2012 FAŞİZME KARŞI». Το προκείμενο, επίσης μονοθεματικό βίντεο, αφορά τη κινητοποίηση της Πρωτομαγιάς του 2012 ⁵⁵. Οι τεχνικές ιδιαιτερότητες του είναι ότι ως ζωντανό βίντεο που δείχνει τις κινητοποιήσεις, δεν υφίσταται μουσική. Αντιθέτως υπάρχει φυσικός ήχος από συνθήματα και ζητωκραυγές για την επίτευξη του στόχου, δηλαδή την πραγματοποίηση της πορείας. Τέλος, σημαντική πληροφορία για το προκείμενο βίντεο, είναι ότι τα πλάνα ξεκινούν γενικότερα από το πλήθος αλλά εν τέλει κλείνουν με το μπλοκ του DHKP-C ⁵⁶.

Από την προαναφερθείσα ανάλυση γίνεται ορατό, ότι τα μέσα που χρησιμοποιούνται είναι ανάλογα με την θεματολογία και τον σκοπό του κάθε βίντεο. Η χρήση της μουσικής ή η έλλειψή της, η επιλογή φωτογραφιών ή βίντεο, η επιλογή αυτοαναφορικού κειμένου ή η προβολή αποκομμάτων εφημερίδων, είναι επιλογές που σχετίζονται με το ύφος και τον στόχο. Η μουσική ακολουθεί τις σκηνές, ανάλογα με την ορατή ή σημειολογική τους ένταση. Ο φυσικός ήχος στην πορεία της Πρωτομαγιάς του 2012 προάγει την αμεσότητα και επιβεβαιώνει την επίτευξη του στόχου. Τέλος η πένθιμη μουσική στις κηδείες, είναι ένας τρόπος ώστε ο θεατής να βιώσει στο τώρα, την ίδια την κηδεία. Εν συνεχεία θα αναλυθούν τα βίντεο που

⁵³ <http://www.youtube.com/watch?v=jVSB7SOQVhg> DİRİ DİRİ YAKTILAR, στις 11/01/2016.

⁵⁴ <http://www.youtube.com/watch?v=-gDPz-Rmmvg> Adliye Önünde Eylem, στις 11/01/2016.

⁵⁵ Σε αυτό το σημείο χρήζει αναφοράς, ότι η πορείες της Πρωτομαγιάς είναι πολύ σημαντικές για τα μέλη του Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος – Μετώπου (DHKP – C). Είναι μια μεγάλη κινητοποίηση, η οποία αναδεικνύει την μαχητικότητα και αγωνιστικότητα τους, καθώς έχει κηρυχτεί παράνομη. Αποτέλεσμα αυτού, είναι να εξελίσσονται πάντα συμπλοκές και συγκρούσεις για να επιτευχθεί η πραγματοποίηση της.

⁵⁶ <http://www.youtube.com/watch?v=tVRlef4ImAI> FAŞİZME KARŞI HALK CEPHESİ 1 MAYIS 2012 FAŞİZME KARŞI, στις 11/01/2016.

οπτικοποιούν την πρακτική της απεργίας πείνας και εν τέλει αυτά που αφορούν την επίθεση στις φυλακές στις 19 Δεκεμβρίου 2000.

Οπτικοποιώντας το “κυνηγητό του θανάτου”:

η εικονοποίηση της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου

Βάσει της ανάλυσης που κάνει η Baym, ο χώρος του διαδικτύου προσφέρει στην νεωτερική επικοινωνία μια ευέλικτη και εύπλαστη μορφή. Καταλύει τα θεωρητικά δίπολα του δημόσιου- ιδιωτικού, χώρου- χρόνου καθώς και του υποκειμενικού- αντικειμενικού. Η ενδεχομένως ιδιωτική φύση των συζητήσεων, διαμέσου των κοινωνικών δικτύων, μετατρέπεται εύκολα σε δημόσια καθώς μια πληθώρα χρηστών μπορεί να την παρακολουθήσει. Αντίστοιχα δεν υφίσταται η μέχρι πρότινος αναγκαία γεωγραφική ή χρονική συνάφεια μεταξύ των ομιλούντων, καθώς δύναται η δυνατότητα στους χρήστες να επικοινωνήσουν διαμέσου οποιουδήποτε σημείου του πλανήτη και οποιαδήποτε χρονική στιγμή. Μια τέτοια θεώρηση, όπως η παραπάνω, καθίσταται ορατή και στην προκείμενη περίπτωση μελέτης.

Διαμέσου της χρήσης του οπτικοακουστικού υλικού, τα δρώντα υποκείμενα, καταλύουν την ιδιωτικότητα τόσο του σκελετωμένου σώματος τους, όσο και του “μαρτυρίου” που υφίστανται. Οι βιωμένες εμπειρίες τους, ξεκινώντας αυτό το ιδιότυπο “κυνηγητό με το θάνατο”, διαμέσου της οπτικοποίησης και της ορατότητας μετουσιώνονται σε συλλογικά βιώματα. Η έννοια του ατομικού σώματος καταλύεται και επανα-νοηματοδοτείται ως κοινωνικό, συλλογικό σώμα. Συγκεκριμένα, η ατομικότητα του κάθε απεργού πείνας χάνεται καθώς ο “πόνος” του και η θυσία του γίνεται συλλογική υπόθεση. Πρώτα απ’ όλα και σύμφωνα με τον Vermont, τα μέλη της ίδιας της ομάδας βιώνουν τον θάνατο του απεργού πείνας, σαν να πεθαίνουν όλα τα μέλη της, δημιουργώντας μια κατάσταση κοινωνικού θανάτου (social death) (Dingley & Mollica: 2006: pp 471). Αντίστοιχα, ο θεατής αυτού του ιδιότυπου “κυνηγητού με το θάνατο”, μετατρέπεται σε αυτόπτης μάρτυρας και κοινωνός του απόλυτου “μαρτυρίου” που βιώνει ο απεργός πείνας. Η άποψη της Biressi ενισχύει την προαναφερθείσα άποψη καθώς σύμφωνα με αυτήν, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αποτελούν την επιτομή της υπόσχεσης να γίνει ο θεατής αυτόπτης μάρτυρας του γεγονότος (witness).

Οπτικοποιώντας το ισχυρότερο όπλο του αγώνα τους, δηλαδή την πρακτική της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου, επιτυγχάνουν την κινητοποίηση του κόσμου και την ενεργοποίηση της κοινωνικής και πολιτικής ατζέντας. Συγκεκριμένα, η πληθώρα οπτικών και ακουστικών πληροφοριών σηματοδοτούν το “ζωντανό γεγονός” και καθιστούν το θεατή κάτοχο της μαρτυρίας (Biressi: 2004: pp 338- 339). Τέλος, οι σκληρές εικόνες του σκελετωμένου σώματος που οδεύει προς το θάνατο σοκάρουν τον θεατή και του δημιουργούν πολύ έντονα συναισθήματα. Η οπτικοποίηση της πρακτικής της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου αφήνει τα περιθώρια αυτενέργειας στον θεατή, καθώς μπορεί να την αποδοκιμάσει ή να την επιδοκιμάσει. Παρ’ όλα αυτά, είτε επικρατήσει η επιδοκιμασία είτε η αποδοκιμασία ο θεατής θα έχει νιώσει ότι συμμετέχει ο ίδιος σε αυτό το ιδιότυπο “κυνηγητό με το θάνατο”. Διότι όπως αναλύει η Biressi η εμπειρία του να είσαι μάρτυρας του γεγονότος (witness), είναι πιο έντονη όταν πρόκειται για ένα τραυματικό ή ενοχλητικό γεγονός (Biressi: 2004: pp 338- 339).

Αντίστοιχα, μέσω της χρήσης των βίντεο καταλύεται και η έννοια της γεωγραφικής ενότητας, με αποτέλεσμα να συντελείται ένας μετασχηματισμός του χώρου. Μέσα από την από- τοπικοποίηση που προσφέρει το διαδίκτυο, ο θεατής μπορεί να συμμετέχει από οποιοδήποτε σημείο, σε ένα είδος συλλογικού ακτιβισμού (Knudsen: 2011: 149). Οι χρήστες μπορούν να παρακολουθήσουν την πραγμάτωση της πρακτικής της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου ή της επίθεσης στις φυλακές, που έλαβε χώρα στις 19/12/2000, υπερβαίνοντας τα όρια που τίθενται από το χώρο των φυλακών ή από τη χρονική στιγμή του τετελεσμένου γεγονότος. Για παράδειγμα στα βίντεο που προβάλλουν την επίθεση στις φυλακές, ο θεατής νοιώθει σαν να διαδραματίζεται η επίθεση εδώ και τώρα. Ο φυσικός ήχος, οι σειρήνες και οι φάρoi των περιπολικών και των ασθενοφόρων, σε συνδυασμό με τα πλάνα που δείχνουν τους στρατιώτες στην οροφή των φυλακών, κάνοντας τις τελευταίες συνεννοήσεις πριν εισβάλουν, εντείνουν την αίσθηση συμμετοχής στα γεγονότα. Δομείται, επομένως, μια έννοια κοινότητας μεταξύ των δρώντων υποκειμένων που κοινοποιούν το οπτικοακουστικό υλικό και των χρηστών που το παρακολουθούν και το ασπάζονται.

Η ανάλυση της Baym μας επιτρέπει να συνάγουμε το συμπέρασμα ότι δημιουργείται μια κοινότητα ή online community, η οποία φέρεται ως κοινωνός ενός

εναλλακτικού αφηγήματος της ιστορίας. Μιας κοινότητας δηλαδή η οποία μοιράζεται μια κοινή αίσθηση χώρου, ένα σύνολο κοινών πρακτικών, κοινών πηγών και υποστήριξης κοινών ταυτοτήτων καθώς και διαπροσωπικών σχέσεων (Baym: 2011: pp 41-48). Τα μέλη αυτών των κοινοτήτων, διαμέσου της χρήσης των κοινωνικών δικτύων, ενσαρκώνουν τους δημιουργούς μιας νέας πραγματικότητας. Υπερβαίνουν τα απτά όρια που τίθενται, μεταξύ χώρου- χρόνου και του πραγματικού και φαντασιακού. Μετατρέπονται σε ένα συλλογικό σώμα- υποκείμενο, που γίνεται ορατό ως φορέας κοινών εμπειριών, αντιλήψεων, συγκρούσεων και σχέσεων εξουσίας. Συγκεκριμένα η δύναμη της οπτικοποίησης δομεί μορφές αλληλεγγύης, καθώς ο θεατής αισθάνεται ότι βιώνει ο ίδιος την εικονική πραγματικότητα και ότι έχει χρέος να αυτενεργήσει.

Το τραγούδι του Pablo Hasel όσο και ίδιο το βίντεο κλίπ του τραγουδιού Halk Milisleri ⁵⁷ αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα της δόμησης μιας online community, του αισθήματος του συνανήκειν καθώς και της αλληλεγγύης μεταξύ των χρηστών και των θεατών. Το συγκεκριμένο βίντεο, έχει δυο ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που το κάνουν να ξεχωρίζει· κατά πρώτον δεν αποτελεί αυτοαναφορικό υλικό της ομάδας, αλλά βίντεο κλίπ (video clip) ισπανού ραπερ. Κατά δεύτερον αναπαριστά εικόνες από κινητοποιήσεις και απεργίες πείνας του DHKP-C στη Τουρκία, ενώ παράλληλα κατά διαστήματα ενσωματώνει αγγλικούς υπότιτλους σε ισπανικό στίχο. Η επιλογή των τριών γλωσσών καθιστά ορατή την έννοια της διεθνιστικής αλληλεγγύης και της αποδοχής κοινών πρακτικών και αξιών. Ο ράπερ έχει διαλέξει μια ανατολίτικη λούπα για να συνοδεύει τους στίχους του. Το βίντεο ξεκινάει με προετοιμασία επίθεσης σε αστυνομικούς και συνεχίζει με σκηνές από κινητοποιήσεις, απεργούς πείνας, θύματα της αστυνομικής καταστολής και «μάρτυρες» του DHKP-C. Ο αλληλέγγυος Ισπανός τραγουδιστής, δίνει την αίσθηση ότι είναι γνώστης της συγκεκριμένης ομάδας και του εναλλακτικού αφηγήματος της οργάνωσης.

Σύμφωνα με την υπόθεση εργασίας, όπως έχει ήδη αναφερθεί, η πρακτική της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου νοσηματοδοτείται ως η ενσώματη πρακτική άσκησης εξουσίας και αντίστασης. Αφενός, διότι δρώντα υποκείμενα αυτενεργούν, διεκδικούν και εν τέλει διαπραγματεύονται το δικαίωμα επί της ζωής και του θανάτου. Αφετέρου, διότι τα δρώντα υποκείμενα εργαλειοποιώντας το διαδίκτυο και κάνοντας

⁵⁷ <https://www.youtube.com/watch?v=9-I62WU2sDc> ,στις 08/1/2016

χρήση της οπτικοποίησης που λειτουργεί ως “όπλο”, καθιστούν ορατή την έννοια της θυματοποίησης (victimhood), του τραύματος και εν τέλει της αντίστασης διαμέσου του “σκελετωμένου” σώματος και των σκληρών εικόνων. Στη παρούσα ενότητα θα επιχειρηθεί μια διερεύνηση, του δεύτερου σκέλους της υπόθεσης εργασίας, βάσει του οπτικοακουστικού υλικού (βίντεο). Συγκεκριμένα, θα επιχειρηθεί η ανάλυση των βίντεο που αφορούν από τη μια η οπτικοποίηση της πρακτικής της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου. Από την άλλη θα αναλυθούν τα βίντεο που κοινοποιούν την αιματηρή επίθεση στις φυλακές στις 19 Δεκέμβρη του 2000.

Ειδικότερα το οπτικοακουστικό υλικό που αφορά στη θεαματοποίηση της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου, διαμέσου της οποίας το σώμα γίνεται ορατό ως τόπος άσκησης αντίστασης και εξουσίας, αριθμεί είκοσι- ένα βίντεο στο σύνολο των ενενήντα που έχουν μελετηθεί ⁵⁸. Βρίσκονται αναρτημένα στον ιστοχώρο του YouTube, όπως έχει προαναφερθεί, και είναι αναρτημένα από οχτώ διαφορετικούς χρήστες. Αντιστοίχως το οπτικοακουστικό υλικό αναφορικά με την αιματηρή επίθεση στις φυλακές, διαμέσου της οποίας κοινοποιείται ένα εναλλακτικό αφήγημα ως προς το κυρίαρχο, αριθμεί τα πέντε. Είναι επίσης, αναρτημένα στον ιστοχώρο του YouTube από τέσσερις διαφορετικούς χρήστες.

Αναφορικά με την κατηγορία των βίντεο περί της πρακτικής της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου, χρήζει αναφοράς ότι θα αναλυθούν τρεις υποομάδες. Καθεμία από αυτές αποτελείται από μια σειρά συνεχόμενων βίντεο, τα οποία είναι αναρτημένα από τον ίδιο χρήστη, και αποτελούν μια ενιαία ενότητα. Η πρώτη ενότητα αποτελεί ένα ρεπορτάζ, το οποίο απαρτίζεται από τρία μέρη. Η ειδοποιός διαφορά του με τα άλλα, που το καθιστά ενδεικτικό, είναι ότι αποτελεί τα μεγαλύτερα σε διάρκεια βίντεο που έχουν μελετηθεί. Χαρακτηριστικά, το πρώτο βίντεο είναι διάρκειας 51:32’’. Ειδικότερα, η ενότητα αυτή αρχίζει με το βίντεο «Uğur Türkmen-(röportaj-1)Ceyhan cezaevinde 19 aralık operasyonu» και τελειώνει με το «Uğur Türkmen-(Röportaj-3) Ölüm orucu direnişçileri nasıl seçildi» ⁵⁹. Σε θεματικό επίπεδο, το

⁵⁸ Όπως έχει ήδη αναφερθεί, λόγω της έκτασης της παρούσας μελέτης δεν είναι δυνατόν να αναλυθούν και τα είκοσι ένα βίντεο που αφορούν την πρακτική της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου. Θα γίνει μια ανάλυση ενός ενδεικτικού αριθμού βίντεο και τα υπόλοιπα θα βρίσκονται στο κατάλογο που θα παρατίθεται, στο σύνολο του, στο παράθεμα ως κομμάτι του εθνογραφικού υλικού, ώστε η πρόσβαση σε αυτό να στοιχειοθετεί μια συνολικότερη εικόνα επί του θέματος.

⁵⁹ Το πλήρες ρεπορτάζ περιλαμβάνει τα εξής βίντεο: (στις 18/08/12, 51:32') <http://www.youtube.com/watch?v=e1dv-HK9Udg> : Uğur Türkmen-(röportaj-1)Ceyhan cezaevinde 19

συγκεκριμένο ρεπορτάζ, αποτελεί συνέντευξη του απεργού πείνας μέχρι θανάτου Uğur Türkmen. Πρόκειται για απεργία πείνας αλληλεγγύης, η οποία λαμβάνει χώρα το 2001 και διαρκεί 106 μέρες. Επιτελείται στο χώρο του σπιτιού του απεργού, όπου είναι μαζεμένοι συγγενείς και φίλοι, και ο απεργός δίνει συνέντευξη.

Από τεχνικής απόψεως, το προκείμενο βίντεο, είναι ενδεικτικό στοιχείων αμεσότητας και συναισθηματικής επίκλησης. Ο απεργός πείνας κρατάει στην αγκαλιά του ένα μωρό, πιθανόν το παιδί του. Επίσης, την ώρα της συνέντευξης δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στο πρόσωπο και τα μάτια, ενώ στο τελευταίο βίντεο το «σκελετωμένο» σώμα του απεργού είναι πλέον ανήμπορο να σηκωθεί από το κρεβάτι. Η σημαντικότητα, του προκείμενου βίντεο, από τεχνικής απόψεως προκύπτει από την εργαλειοποίηση της τεχνικής της συνέντευξης καθώς και των σκληρών εικόνων. Οι εν λόγω τεχνικές προσδίδουν στο βίντεο ευθύτητα και καλύτερη αίσθηση αφομοίωσης της πραγματικότητας. Ο θεατής έχοντας απέναντι του, “τον σκελετωμένο απεργό” να του απευθύνει το λόγο, αισθάνεται ότι παίρνει και αυτός μέρος σε αυτό το επίπονο “κυνηγητό με το θάνατο”. Η ενσωμάτωση της ανθρώπινης πράξης είναι το επίδοιο για να κατανοηθεί η δυναμική της οπτικοποίησης. Διότι ακούγοντας μια ομιλία με χειρονομίες και οπτική επαφή ο χρήστης αφομοιώνει καλύτερα (De Koning & Tabbers: 2011: pp 510- 512). Τέλος, ακόμα μια ιδιαιτερότητα του συγκεκριμένου ρεπορτάζ είναι ότι τα σχόλια είναι ανοιχτά. Αυτό αποτελεί σπάνια περίπτωση, καθώς στην πλειοψηφία των “ευαίσθητων” βίντεο που έχουν μελετηθεί τα σχόλια παρέμεναν κλειδωμένα.

Η επόμενη ενότητα αποτελείται από δύο δεκάλεπτα βίντεο, τα οποία αναπαριστούν την απεργία πείνας αλληλεγγύης του 2001 των δύο αδερφών Canan και Zehra Kulaksiz. Το στοιχείο που καθιστά αυτά τα δύο βίντεο ενδεικτικά προς μελέτη είναι ότι είναι αναρτημένα από το HALKINSESITV, το οποίο είναι μέσο μαζικής ενημέρωσης (κανάλι) με πληθώρα βίντεο, κυρίως αγωνιστικών-κινηματικών. Το πρώτο βίντεο Canan ve Zehra - 1 Halkın Sesi Tv» θεματικά περιλαμβάνει εικόνες

aralık operasyonu, (στις 18/08/12, 12:37') <http://www.youtube.com/watch?v=kClfWNI8L5k> Uğur Türkmen-(Röportaj-2) Feda Eylemi(Halil Önder) και 18/08/12, 09:40') <http://www.youtube.com/watch?v=RtTTV4m6t-Q> Uğur Türkmen-(Röportaj-3) Ölüm orucu direnişçileri nasıl seçildi, στις 11/01/2016.

από πορεία- διαμαρτυρία για τη μεταφορά γυναικών και στη συνέχεια μεταφέρεται στο χώρο του σπιτιού των απεργών- αδερφών⁶⁰. Περιλαμβάνει επίσης, τελετουργία έναρξης της απεργίας- χορού, τις δύσκολες στιγμές της απεργού και την πολύ σκληρή εικόνα του θανάτου της Canan καθώς και του θρηνούντος πατέρα. Το δεύτερο βίντεο «Canan ve Zehra - 2 Halkın Sesi Tv» θεματικά είναι πιο εκτεταμένο ⁶¹.

Γίνονται ορατές συνεχείς εναλλαγές θεματικών στα πλάνα. Ξεκινάει με φωτογραφία από τον τάφο απεργού, μικρής σε ηλικία, μεσολαβεί απεργός που μιλάει καθώς και εικόνες από διάφορες χρονικές στιγμές κατά τη διάρκεια της απεργίας της Zehra μαζί με τον πατέρα της και παρατίθεται και μια μικρή δήλωση της. Επίσης, αναπαρίσταται ένα γλέντι, στις 7/05/2001, μάλλον προς τιμήν των απεργών. Κατά τη διάρκεια του γλεντιού εναλλάσσονται αφήγηση και τραγούδια που τραγουδιούνται και από τις απεργούς, κοντινό σε απεργούς κυρίως Zehra να τραγουδάνε και να γελάνε. Παρευρίσκονται τέσσερις απεργοί πείνας στους οποίους εστιάζει το βίντεο. Εν συνεχεία, αναπαρίσταται η Zehra να πραγματοποιεί τελετή έναρξης σε νέα απεργό καθώς και στιγμές κατά τη διάρκεια της απεργίας., κοντινό στη Zehra να κάνει εμετό, εναλλάξ με στιγμές από το γλέντι.

Από τεχνικής απόψεως, το προκείμενο βίντεο βρίθει σκληρών εικόνων. Χαρακτηριστικά είναι τα παραδείγματα πλάνων από σκληρές εικόνες κατά τη διάρκεια της απεργίας, όπως τα σκελετωμένα σώματα που κάνουν εμετό από την ασιτία, καθώς και ο πατέρας που εκφωνεί τον επικήδειο του παιδιού του. Σκληρές εικόνες οι οποίες “αναγκάζουν” τον θεατή να σκεφτεί το δικό του σώμα σε αυτή την κατάσταση. Ειδικότερα, η κατασκευή μιας νοητικής αναπαράστασης που συνοδεύεται από σωματική πράξη είναι αποτελεσματικότερη (De Koning& Tabbers :2011: pp 511- 513). Επίσης τα βίντεο συνεχώς εναλλάσσουν θεματικές μεταξύ των πλάνων και παράλληλα εναλλάσσουν και το στυλ αναπαράστασης, καθώς χρησιμοποιούν φωτογραφίες, αφήγηση, συνέντευξη απεργού και εν τέλει γραπτό λόγο.

⁶⁰ (17 Μαρτίου 2007, 10:02') <http://www.youtube.com/watch?v=6O0LDwwcFo8> Canan ve Zehra - 1 Halkın Sesi Tv, στις 11/01/2016.

⁶¹ (17 Μαρτίου 2007 09:38') http://www.youtube.com/watch?v=pBm_qxkiPrE Canan ve Zehra - 2 Halkın Sesi Tv, στις 11/01/2016.

Τέλος η τρίτη ενότητα, αποτελείται από έξι μέρη, το καθένα από τα οποία διαρκεί περίπου εννέα λεπτά. Είναι όλα αναρτημένα από τον ίδιο χρήστη και ουσιαστικά αποτελούν ένα χρονικό θανάτων από ομαδική απεργία πείνας το 1996 και του Orucu Direnisinin. Η ενότητα αυτή ξεκινάει από το βίντεο «96 Ölüm Orucu Bölüm 1/6» και τελειώνει με το «96 Ölüm Orucu Bölüm 6/6»⁶². Τα συγκεκριμένα βίντεο ξεκινάν την αφήγηση από το 1992 και δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στην παρουσίαση μιας σειράς από τελετές έναρξης ομαδικών απεργιών πείνας μέχρι θανάτου το 1996. Ο «σκηνοθέτης» δίνει ιδιαίτερη σημασία στην τελετουργία πρόσδεσης της κόκκινης κορδέλας στο κεφάλι των απεργών πείνας. Το βίντεο «διηγείται» με έναν χρονικό και γραμμικό τρόπο την απεργία θανάτου. Ξεκινώντας από την προετοιμασία της απεργίας πείνας, φτάνει να δείξει τον θάνατο και τις τελετουργίες που σχετίζονται με την προετοιμασία του νεκρού. Σε αυτήν την πορεία θανάτου, οι σκληρές εικόνες δεν παραλείπονται. Παρουσιάζονται χωρίς περικοπές και παραλήψεις τα σκελετωμένα σώματα και δραματικές στιγμές των απεργών πείνας. Μια λεπτομέρεια η οποία έχει σημασία να σημειωθεί είναι ότι ενώ σε όλα τα βίντεο προβάλλονται μόνο οι απεργίες πείνας των μελών του DHKP-C, σε αυτήν την ομάδα βίντεο, και συγκεκριμένα στο 5/6 προβάλλεται η απεργία πείνας που ξεκίνησαν από κοινού με μέλη άλλης αριστερής οργάνωσης.

Το στυλ αφήγησης είναι ενιαίο και δεν υπάρχουν εναλλαγές, ενώ η επηρεασμένη από την παραδοσιακή ανατολίτικη μουσική ακολουθεί τις σκηνές του βίντεο. Ιδιαίτερα χαρακτηριστική είναι η μουσική που συνοδεύει την τελετή έναρξης της απεργίας πείνας, καθώς χαρακτηρίζεται από έναν θριαμβευτικό τόνο. Δίνεται ιδιαίτερο βάρος στις σκληρές εικόνες και κυρίως υπάρχει εστίαση στην ώρα του θανάτου. Σύμφωνα με την ανάλυση της Knudsen, το σώμα που αδυνατίζει και υποφέρει αποτελεί οπτικό στοιχείο (visible cue), καθώς διαμέσου των αποτελεσματικών και αισθητικών στοιχείων των σκληρών εικόνων εντείνεται η επίπτωσή τους στους θεατές. Ως εκ τούτου, βάσει αυτής της ακραίας αίσθησης που δομείται, ο θεατής αφομοιώνει και ταυτόχρονα βιώνει ο ίδιος τα συμπτώματα του

⁶²Η ενότητα αυτή περιλαμβάνει τα εξής βίντεο: (23/11/09, 09:26') <http://www.youtube.com/watch?v=knVeWacSF78> 96 Ölüm Orucu Bölüm 1/6,) (23/11/09, 09:36') <http://www.youtube.com/watch?v=volI2NSwmmk> 96 Ölüm Orucu Bölüm 2/6, (23/11/09, 09:26) <http://www.youtube.com/watch?v=Xadu-UH4wpA> 96 Ölüm Orucu Bölüm 3/6,), (23/11/09, 09:06) <http://www.youtube.com/watch?v=wC5xIFTJcww> 96 Ölüm Orucu Bölüm 4/6,), (23/11/09, 09:12') <http://www.youtube.com/watch?v=NwPC59n1So0> 96 Ölüm Orucu Bölüm 5/6,),(23/11/09, 09:54) <http://www.youtube.com/watch?v=5igvNEFNb-k> 96 Ölüm Orucu Bölüm 6/6, στις 11/01/2016.

δρώντος υποκειμένου (Knudsen: 2012: pp 149-150). Ολοκληρώνοντας με την παρουσίαση της συγκεκριμένης ομάδας βίντεο, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι τα σχόλια κάτω από το βίντεο είναι κλειδωμένα.

Εξετάζοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο τα βίντεο αναφορικά με την επίθεση στις φυλακές στις 19 Δεκέμβρη 2000, αναδεικνύονται πέντε μονοθεματικά βίντεο. Το πρώτο απαρτίζεται από δυο μέρη, διάρκειας περίπου δέκα λεπτών. Αποτελούν μια ενότητα, η οποία είναι αναρτημένη από σελίδα του HALKINSESITV, το οποίο είναι μέσο μαζικής ενημέρωσης (κανάλι) με πληθώρα βίντεο, κυρίως αγωνιστικών-κινηματικών. Στο πρώτο βίντεο, δηλαδή το «Katliama Sessiz Kalmayın _1 - Halkın Sesi», ο “σκηνοθέτης” εξιστορεί την βάνανση και αιματηρή επίθεση της 19^{ης} Δεκεμβρίου 2000, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στις σκληρές εικόνες ⁶³.

Ο θεατής κατακλύζεται από εικόνες γυναικών πολιτικών κρατούμενων τραυματισμένων (με σοβαρά εγκαύματα) να βγαίνουν από το ασθενοφόρο, καθώς και άλλων τεσσάρων αντρών να βγαίνουν από το ασθενοφόρο άλλοι με εγκαύματα άλλοι ξυλοκοπημένοι και κάποιος/α νεκρός. Επίσης, υπάρχουν εξωτερικές εικόνες από την φυλακή, τις φωτιές, τους αστυνομικούς και το στρατό πάνοπλους, από τα κελιά τα οποία είναι καμένα ολοσχερώς καθώς και ένστολων να μεταφέρουν βάνανσα τους πολιτικούς κρατούμενους. Αντίστοιχα, στο δεύτερο μέρος, «Katliama Sessiz Kalmayın _2 - Halkın Sesi», “σοκάρουν” τα πλάνα των στοιβαγμένων χτυπημένων πολιτικών κρατούμενων σε ένα χώρο ακόμα και απεργών τους οποίους επιτίθενται με μάνικα καθώς και η σκληρότατη εικόνα από ένα «μάρτυρα – αθάνατο» και από μια απανθρακωμένη σωρό ⁶⁴.

Η τεχνική που χρησιμοποιείται δεν παρουσιάζει ιδιαίτερες διαφορές, σε σχέση με τα περισσότερα βίντεο. Χρησιμοποιείται και εδώ η εναλλαγή εικόνας και αφήγησης, που στην προκείμενη περίπτωση δεν είναι κείμενο με την μορφή υπότιτλων, αλλά με την χρήση αφηγητή. Η μουσική που συνοδεύει τα βίντεο, αρχικά τουλάχιστον, εντείνει την αίσθηση αγωνίας. Αυτό το μοτίβο παραμένει το ίδιο καθ' όλη την διάρκεια του πρώτου βίντεο, ενώ στο δεύτερο επιλέγεται να αλλάξει σε πιο

⁶³(19 Μαρτίου 2007,10:17') <http://www.youtube.com/watch?v=9DUMcwbLjeE> Katliama Sessiz Kalmayın _1 - Halkın Sesi, στις 11/01/2016.

⁶⁴(19 Μαρτίου 2007, 09:16') <http://www.youtube.com/watch?v=XU41NywqYlg> Katliama Sessiz Kalmayın _2 - Halkın Sesi, στις 11/01/2016.

εύθυμο μοτίβο. Η επιλογή πιο εύθυμης και «πανηγυρικής» μουσικής, είναι ένα μοτίβο που συνηθίζεται όταν προβάλλονται σκηνές από την τελετή έναρξης απεργίας πείνας. Ολοκληρώνοντας με τα τεχνικά χαρακτηριστικά των βίντεο, πρέπει να σημειωθεί ότι και σε αυτήν την περίπτωση ο χρήστης έχει επιλέξει τα σχόλια να είναι κλειδωμένα, μην επιτρέποντας σε οποιονδήποτε να σχολιάσει, ή να χρησιμοποιήσει τα βίντεο ως βήμα επίθεσης των απεργών πείνας και της απεργίας πείνας εν γένει.

Το βίντεο «19 Aralık 2000 __Hayata Dönüş», πέρα από το ενδιαφέρον που παρουσιάζει αυτό καθαυτό, πρέπει να γίνει ειδική μνεία για τον τρόπο που συνδέονται τα διάφορα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ⁶⁵. Ως πηγή του βίντεο παρουσιάζονται σελίδες του facebook, πράγμα που δείχνει ότι στην συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχει μια αναβαθμισμένη πολιτική παρέμβαση. Σε αυτήν την περίπτωση δεν έχουμε να κάνουμε με ένα βίντεο το οποίο κάποιος μπορεί να το βρει αν ψάξει για αυτό ή για παρεμφερή θέματα, αλλά για συγκοινωνούνται δοχεία, όπου ένας χρήστης είτε βρεθεί στην μια σελίδα είτε στην άλλη μπορεί να έρθει σε επαφή με τις θέσεις του κόμματος. Μια τέτοια σχέση δεν διευρύνει μόνο το «κοινό» το οποίο μπορεί να «ακούσει» την «κοσμοθεωρία» του DHKP-C, αλλά αναβαθμίζει και το εύρος της θεματολογίας. Αυτή η «άνεση» κοινού και θεματολογίας, ίσως να είναι ο λόγος ο οποίος εξηγεί την μικρή διάρκειά του (σχεδόν 5 λεπτά), σε σχέση με τα προηγούμενα βίντεο.

Τεχνικά, οι σοκαριστικές εικόνες του βίντεο έχουν τον χαρακτήρα επιβεβαίωσης του κειμένου. Σε αυτό το σημείο υπάρχει μια αντιστροφή του ρόλου της εικόνας, καθώς μέχρι τώρα το κείμενο είχε τον ρόλο επεξήγησης, ενώ τώρα η εικόνα έρχεται ως πειστήριο των λόγων. Μία ερμηνεία μπορεί να βρεθεί στην ανάλυση της Sturken, βάσει της οποίας οι εικόνες έχουν την δυνατότητα να σοκάρουν και να προκαλέσουν τον θεατή, με αποτέλεσμα να ενεργοποιήσουν τα αντανεκλαστικά του για αλληλεγγύη (Sturken: 1999: pp 191). Ο μεγαλύτερος αριθμός των εικόνων προέρχεται από το εσωτερικό της φυλακής μετά την επίθεση και εκτός της φυλακής κατά την διάρκεια της επίθεσης. Για να δοθεί μια

⁶⁵(18 Δεκεμβρίου 2012, 04:57') <http://www.youtube.com/watch?v=FGJv3rMO4jE> 19 Aralık 2000 __Hayata Dönüş, στις 11/01/2016.

αντικειμενικότητα στην παρουσίαση των γεγονότων και για να επιβεβαιωθεί η αλήθεια των προβαλλομένων, χρησιμοποιούνται αποκόμματα εφημερίδων με εικόνες που συγκλονίζουν τον θεατή. Μια τέτοια συγκλονιστική φωτογραφία είναι αυτή που δείχνει ένα ασθενοφόρο να μεταφέρει, λίγο μετά την επίθεση, μια γυναίκα η οποία έχει πολύ σοβαρά εγκαύματα σε όλο το πρόσωπο και το σώμα της.

Η εικόνα λειτουργεί ως μέσο για την αφήγηση μιας εναλλακτικής Ιστορίας, καθώς η «αντικειμενικότητα» που χαρακτηρίζει την εικόνα, της δίνει τον χαρακτήρα αποδεικτικού στοιχείου. Τα δρώντα υποκείμενα εκμεταλλευόμενα την προηγούμενη συνθήκη, καταφέρνουν να διηγηθούν ολοκληρωμένα και με «στοιχεία» την ιστορία της επίθεσης. Με την επιλογή αυτής της μεθόδου, εμφανίζονται με χαρακτηριστικό τρόπο οι αντιπαραθετικές οπτικές της πραγματικότητας (Sturken.: 1999: pp 179-180): από την μια η σκοπιά της κρατικής εξουσίας, βάσει της οποίας τα γεγονότα της 19/12/2000 εννοιολογούνται και αρθρώνονται ως «Επιστροφή στην Ζωή», από την άλλη το αφήγημα που αρθρώνουν τα δρώντα υποκείμενα, διαμέσου των εικόνων ως αποδεικτικών στοιχείων, και η εννοιολόγηση των γεγονότων ως μιας προδιαγεγραμμένης και σχεδιασμένης πολιτικής δολοφονίας αγωνιστών.

Ολοκληρώνοντας με τα τεχνικά στοιχεία του προκείμενου βίντεο, τα σχόλια σε αντίθεση με τις προηγούμενες περιπτώσεις είναι ανοιχτά. Αυτή η επιλογή μπορεί να ερμηνευτεί ως μια επιλογή η οποία έχει δύο αφετηρίες. Από την μία, η σχέση του βίντεο με το facebook επιβάλλει την ελευθερία σχολίων. Άλλωστε ένα από τα χαρακτηριστικά των νέων μέσων κοινωνικής δικτύωσης, είναι η φιλοσοφία ότι ο δέκτης μπορεί να παρέμβει στον πομπό και να γίνει και ο ίδιος πομπός αν το θελήσει. Η απενεργοποίηση των σχολίων ουσιαστικά θα αναιρούσε το «άνοιγμα» στο κοινό όπως αυτό περιγράφηκε παραπάνω. Από την άλλη η ανάπτυξη του βίντεο με εικόνες οι οποίες επιβεβαιώνουν τον λόγο, καθώς και τα αποκόμματα από τις εφημερίδες, δίνουν έναν ακλόνητο χαρακτήρα στο περιεχόμενό του. Αυτός ο χαρακτήρας θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως οριακά «επιστημονικά αληθής», καθώς τα αποκόμματα από τον Τύπο δίνουν μια αίσθηση “βιβλιογραφικής παραπομπής” ή την επίκληση στην αυθεντία των έντυπων ΜΜΕ.

Ολοκληρώνοντας την ενότητα των βίντεο που αναφέρονται στην επίθεση στις φυλακές στις 19/12/2000, δεν είναι δυνατό να μην σταθούμε στο «19 ARALIĞIN

KIZIL MEŞALELERİ»⁶⁶. Η ιδιαιτερότητά του γίνεται αντιληπτή από την αρχή του βίντεο, καθώς η απουσία μουσικής είναι ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό, καθώς στα βίντεο που είδαμε μέχρι τώρα, η μουσική ήταν ένα από τα μέσα ενεργοποίησης των συναισθημάτων. Την μουσική αντικαθιστά ο ζωντανός ήχος στον οποίο εναλλάσσονται συνθήματα και ομιλίες. Είναι δυνατό να διακριθούν τρεις θεματικές στο συγκεκριμένο βίντεο. Η πρώτη εικόνα του βίντεο είναι από μια διαδήλωση, ενάντια στην επίθεση στους απεργούς πείνας. Στην συνέχεια η εικόνα μεταφέρεται σε ένα «σκηνικό» που στο βάθος φαίνεται μια μορφή να κλαίει, ενώ σε πρώτο πλάνο οι πολιτικοί κρατούμενοι μιλάνε. Το βίντεο ολοκληρώνεται με την οθόνη να χωρίζεται κάθετα στα δύο. Στο δεξί πλαίσιο εμφανίζεται στατικό ένα άγαλμα, ενώ στο άλλο πλαίσιο εναλλάσσονται εικόνες, από διαδήλωση, απεργών πείνας και ολοκληρώνεται με την καμένη γυναίκα να βγαίνει από το ασθενοφόρο.

Όπως παρουσιάστηκε στο παρόν κεφάλαιο, στον “πόλεμο” της πληροφόρησης, το διαδίκτυο αποτελεί ένα προνομιακό επίπεδο να προβληθεί η εναλλακτική αφήγηση της ιστορίας. Για να μπορέσουν αυτές οι ιδεολογίες να υπερκεράσουν το επίσημο αφήγημα, χρησιμοποιούν όλα τα δυνατά μέσα. Ο ήχος, η εικόνα, η οπτικοποίηση της δράσης τους καθώς και η αντίδραση του αντιπάλου, είναι στοιχεία τα οποία είναι απαραίτητα ώστε να δομηθεί σε ισχυρά θεμέλια η αντιπαράθεση με την κρατική εξουσία. Στην περίπτωση της απεργίας πείνας, η οπτικοποίηση δεν αρκείται μόνο στο γεγονός, αλλά επεκτείνεται σε ένα πλέγμα σημαινόμενων στοιχείων. Η ιδιαίτερη έμφαση στις τελετουργίες, που προηγούνται και έπονται μετά τον θάνατο του απεργού πείνας, δείχνουν μια σκηνοθετικότητα βασισμένη όχι μόνο στα πολιτικά νοήματα, αλλά στραμμένη προς τα πολιτισμικά και κοινωνικά πλαίσια του θεατή. Τα δρώντα υποκείμενα, για να ασκήσουν ένα είδος δημόσιας πολιτικής και να κοινοποιήσουν την πολιτική τους ιδεολογία εργαλειοποιούν τις νέες δυνατότητες που προσφέρουν τα κοινωνικά δίκτυα.

Εν κατακλείδι

Ο Φουκουγιάμα Φ. στο τέλος του 20^{ου} αιώνα διακήρυττε το «τέλος της ιστορίας», άποψη που ασπάστηκαν πολλοί κοινωνικοί επιστήμονες και πολιτικοί

⁶⁶(23 Σεπτεμβρίου 2012, 04:47') <http://www.youtube.com/watch?v=OgP763hiEVY> 19 ARALIĞIN KIZIL MEŞALELERİ, στις 11/01/2016.

αναλυτές. Φαινόταν λογικό ότι η κατάρρευση του ενός ιδεολογικού πυλώνα, που χαρακτήρισε τον 20^ο αιώνα, άφηνε ελεύθερο το πεδίο στον άλλο να θριαμβεύσει. Σύντομα έγινε ορατό ότι αυτή η άποψη δεν ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα. Οι αντιθέσεις και οι συγκρούσεις δεν έπαψαν να χαρακτηρίζουν την ιστορία. Η βία δεν έπαψε να είναι η μαμή της ιστορίας⁶⁷. Η εξουσία αν και κατάφερε να παρουσιάζεται ως ανίκητη και ολοκληρωτική, δεν μπόρεσε να καταστείλει «το ασίγαστο πάθος⁶⁸» των καταπιεσμένων.

Στην προκείμενη μελέτη, επιχειρήθηκε η ανάδειξη της πρακτικής της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου ως η ενσώματη πρακτική άσκησης αντίστασης και εξουσίας. Μια τέτοια θεώρηση προσεγγίστηκε διαμέσου δυο ερμηνευτικών αξόνων: των στρατηγικών πολιτικής διαχείρισης του σώματος και της χρήσης του διδικτύου ως εργαλείου όπλου κοινοποίησης απόψεων. Συγκεκριμένα διερευνήθηκαν οι στρατηγικές πολιτικής διαχείρισης των σωμάτων που ακολουθούν τα δρώντα υποκείμενα, ώστε να ασκήσουν ταυτόχρονα αντίσταση και εξουσία ως προς την υφιστάμενη εξουσία του κράτους και παράλληλα μελετήθηκε η πρακτική της εργαλειοποίησης και οπλοποίησης του χώρου του διαδικτύου διαμέσου της οπτικοποίησης του “σκελετωμένου σώματος” και των σκληρών εικόνων. Ειδικότερα, η μελέτη αυτή, εφορμάται από την περίπτωση της απεργίας πείνας (2000-2007) Τούρκων γυναικών πολιτικών κρατουμένων στις φυλακές ενάντια στα λευκά κελιά (κελιά τύπου F) και την απομόνωση, αναδεικνύοντας παράλληλα και την στρατηγική της οπτικοποίησης ως κυρίαρχου εξουσιαστικού εργαλείου.

Με αυτήν την προσέγγιση, τόσο τα σώματα όσο και η δημόσια προβολή, συμβολοποιούνται και επανα- νοηματοδοτούνται ως όπλα. Συγκεκριμένα γίνονται ορατά ως όπλα που ξεπερνούν τα συμβατικά, καθώς δύνανται να ανατρέψουν σχεδιασμούς, να λειτουργήσουν ως καταλύτης και να δημιουργήσουν θεμέλια ώστε να συνεχιστεί η αντίσταση στην κρατική βία και εξουσία. Καθίσταται ορατό ότι τα δρώντα υποκείμενα, ως μέλη του Επαναστατικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Κόμματος- Μετώπου (DHKP- C), κάνοντας χρήση της πρακτικής της απεργίας πείνας μέχρι θανάτου παρεμβαίνουν πολιτικά, αγωνίζονται και εναντιώνονται στην κρατική κυριαρχία. Η παραπάνω θεώρηση, βασίστηκε στην ανάλυση της Bargu B.,

⁶⁷ Έκφραση του Κ. Μαρξ στο Κεφάλαιο, Σελ. 779

⁶⁸ Τίτλος βιβλίου το C. Preve

σύμφωνα με την οποία η μετουσίωση των σωμάτων σε όπλα τα από- ανθρωποποιεί και παράλληλα τα μετατρέπει σε κοινωνό του λόγου του απόλυτου κόμματος. Τα δρώντα υποκείμενα καθιστούν πολιτική την πράξη τους, όχι απλά κατονομάζοντας τον εχθρό αλλά προσφέροντας την ίδια τους τη ζωή στον αγώνα. Καθίσταται ορατό ότι όσο πιο πολλοί απεργοί πεθαίνουν τόσο πιο πολιτικός γίνεται ο σκοπός τους και η οργάνωση, καθώς πεθαίνοντας δίνουν την ζωή τους στους αγώνες τους και στην πολιτική τους συλλογικότητα (Bargu: 2010: pp 9, 11).

Αντίστοιχα, διαμέσου της χρήσης της οπτικοποίησης και ειδικότερα των βίντεο, που η συγκεκριμένη ομάδα χρησιμοποιεί αφενός ως αυτοπροσδιοριστικό υλικό αφετέρου ως το υλικό της εξωστρεφούς παρέμβασης της, αρθρώνει –κοινοποιεί ένα αφήγημα διαφορετικό από το επίσημο και ασκεί εξουσία. Χρησιμοποιώντας τα βίντεο ως “όπλο”, κάνει ορατή την έννοια της θυματοποίησης (victimhood), του τραύματος και εν τέλει της αντίστασης διαμέσου του “σκελετωμένου” σώματος και των σκληρών εικόνων. Χρησιμοποιώντας, επομένως, κατ’ αυτό τον τρόπο το διαδίκτυο και τις νέες δυνατότητες που προσφέρουν τα κοινωνικά δίκτυα (social networks) τα δρώντα υποκείμενα επιδιώκουν να κινητοποιήσουν την κοινωνική και πολιτική ατζέντα. Αναδεικνύουν πλευρές της ιστορίας, που το ηγεμονικό αφήγημα, εσκεμμένα συγκαλύπτει και κοινοποιούν την συνολικότερη πολιτική τους αντίληψη και ιδεολογία.

Καθώς η παρούσα εργασία ολοκληρώνεται, γίνεται ξεκάθαρο ότι η υπόθεση εργασίας, όπως αυτή διατυπώθηκε αρχικά, επιβεβαιώνεται. Η αντίσταση στην εξουσία όχι μόνο δεν σταμάτησε, αλλά ανέπτυξε με όπλο το σώμα και μέσω τις σύγχρονες μορφές επικοινωνίας, νέους τρόπους για να μπορέσει να κοινοποιήσει τα μηνύματά της. Οι σκληρές εικόνες που υπήρχαν σε πολλά βίντεο, δημιούργησαν και σε εμένα ως ερευνήτρια έντονα συναισθήματα. Προσπαθώντας ωστόσο να εντυπώσω στις ιδιαίτερες συνθήκες της Τουρκίας και στον τρόπο με τον οποίο εκφράζεται η εξουσία στην γείτονα χώρα, έγινε αντιληπτό ότι δεν είναι δυνατό να υπάρξει κριτική με βάση τα στερεότυπα για τα Δυτικά πρότυπα. Οι ιδιαίτερες συνθήκες αυτού του πολέμου καθορίζουν και τις ιδιαίτερες συνθήκες της αντίστασης διαμέσου του ιδιότυπου “κυνηγητού με τον θάνατο”.

Βιβλιογραφία:

- Agamben, G., 2005, *Στρατόπεδο ως βιοπολιτικό παράδειγμα της νεωτερικότητας, στο Homo sacer: κυρίαρχη εξουσία και γυμνή ζωή*. Αθήνα: Scripta
- Anderson P., 'TO LIE DOWN TO DEATH FOR DAYS' *The Turkish hunger strike, 2000/2003*, Cultural Studies Vol. 18, No. 6 November 2004, σ. 816-846
- Andriolo K., *The Twice-Killed: Imagining Protest Suicide*, American Anthropologist, Vol. 108, Issue 1, 2006, σ. 100–113
- Azoulay A., 2008, *The Civil Contract of Photography*, εκδόσεις Zone Books, New York
- Axel K. Br., 2001, *The nation's tortured body: Violence, Representation, and the Formation of a Sikh "Diaspora"*, εκδόσεις Duke University Press, Durham and London
- Bargu B., *Unleashing the Acheron: Sacrificial Partisanship, Sovereignty, and History*, Volume 13, issue 1, 2010
- Baym K. N., *Personal Connection in the Digital Age*, εκδόσεις University of Rochester, vol. ,2011
- Biressi A, "Above the Below": *Body Trauma as Spectacle in Social/ Media Space*, Journal for cultural research, vol. 8, no. 3, July 2004, σ. 335-352
- Bourdieu P., 1999, *Γλώσσα και Συμβολική Εξουσία*, μτφ Καψαμπέλη, εκδ. Καρδαμίτσα, Αθήνα
- Boyle K., 2008, *MME και BIA ΕΜΦΥΛΕΣ ΔΙΑΜΑΧΕΣ*, μτφ Σταμπάκης, εκδ. Κατάρτι, Αθήνα
- Coleman E. G., *Ethnographic Approaches to Digital Media*, Annual Review of Anthropology, vol. 39, 2010, σ. 487- 505
- Cowan J., 1998, *Η πολιτική του σώματος. Χορός και κοινωνικότητα στη Βόρεια Ελλάδα*, Αθήνα : Αλεξάνδρεια
- De Koning B. & Tabbers H. K., *Facilitating Understanding of Movements in Dynamic Visualizations: an Embodied Perspective* Educ Psychol Rev, vol. 23, σ.501–521
- DHKP –C, *Η ιστορία της Επανάστασης στην Τουρκία- Ιδρύεται το Λαϊκό Απελευθερωτικό Κόμμα Τουρκίας Μέτωπο THKP-C*, εκδ Λαϊκό Μέτωπο.
- DHKP –C, *Ο Ντουρσούν Καρατάς είναι ένας ηγέτης που επί 38 χρόνια σηματοδότησε την επαναστατική ιστορία της Τουρκίας*, εκδ. Λαϊκό Μέτωπο

- Foucault M., 1976, *Επιτήρηση και Τιμωρία. Η γέννηση της φυλακής*, Αθήνα: Κέδρος
- Gaylinn L. D., *REFLECTIONS ON TRANSPERSONAL MEDIA: AN EMERGING MOVEMENT*, The Journal of Transpersonal Psychology, vol. 37, no. 1, 2005
- Gendron S., *IT'S THE REAL THING: THE LIMITS OF REALISM IN HOLOCAUST VISUAL ART*, Routledge, vol. 13, no. 4, September 2009, σ. 415–422
- Gooldin S., Fasting Women, Living Skeletons and Hunger Artist: Spectacles of Body and Miracles at the Turn of a Century, *Body and Society*, vol. 9, issue 2, 2003, σ. 27-53
- Harold C. και Kevin Michael Deluca, *Κοιτάζτε το πτώμα: εικόνες της βίας και η περίπτωση του Έμετ Τιλ. Στο Περί θανάτου. Η πολιτική διαχείριση της θνητότητας*. Επιμ. Δήμητρα Μακρυνιώτη. Νήσος.
- Horvat S., 2016, *The Radicality Of Love*, Polity press, Cambridge
- Humphrey M, *From Victim to Victimhood: Truth Commissions and Trials as Rituals of Political Transition and Individual Healing*, The Australian Journal of Anthropology, vol. 14, no 2, 2003, σ. 171-187
- Kane, C. L, *SATIATED AND DENIED: War and Visual Realism*, Afterimage , vol. 39, issue 1/2, July- August 2011, σ. 46-49
- Knudsen T. B., Contagious Body. An investigation of affective and discursive strategies in contemporary online activism, *Emotion Space and Society*, vol.5, 2011, σ. 148-155
- Kumar N., *'SOCIAL MEDIA: A VIRTUAL GLOBAL COMMUNITY HALL'* , Indian Streams Research Journal, Vol. 2, Issue.10, Nov. 2012
- Levi P., *Δυνητική Πραγματικότητα (Realite Virtuele) Η φιλοσοφία του πολιτισμού και του κυβερνοχώρου*, (μτφ) Καραχάλιος Μ., εκδόσεις Κριτική, Αθήνα
- Lin H., *Cyber conflict and international humanitarian law*, International Review of the Red Cross, vol. 94, no. 886, Summer 2012, p. 515-531
- Mantel B., *Terrorism and the Internet, Should Web Sites That Promote Terrorism Be Shut Down?* CQ Researcher, 2009, σ.129-153
- Mbembe, Achille. 2003. *Necropolitics*. Public Culture 15(1): 11–40.
- Molliica M. & Dingley J., *The Human Body as a Terrorist Weapon: Hunger Strikes and Suicide Bombers*, Studies in Conflict & Terrorism, vol. 30, 2007, σ. 459–492,
- Osanloo A., *The Measure of Mercy: Islamic Justice, Sovereign Power, and Human Rights in Iran*, Cultural Anthropology, vol. 21, issue 4, 2006, σ.570–602,

- Papailias P., *Reporting as an Act of Citizenship: The Net, the News and the Greek "Crisis"*, Euxeinos vol. 5, 2012, σ. 5-13
- Scanlan S. J & Stoll L. C.& Lumm K., *Starving for change: The hunger strike and nonviolent action, 1906- 2004*, στο Patrick G. Coy (επιμ), *Research in Social Movements Conflicts and Change*, vol 28, σ. 75-323
- Shifman L., *An anatomy of a YouTube meme*, *New Media Society*, vol. 14, no 2, 2012, σ. 187-203
- Sturken M., 1999, *The Image as Memorial: Personal Photographs in Cultural Memory* , στο *The Familiar Gaze*, εκδ. Dartmouth College
- Wade L., *Terrorism and the Internet: Resistance in the Information Age*, *Knowledge, Technology, & Policy*, Vol. 16, No. 1, Spring 2003, σ. 104-127
- Wee L., *The Hunger Strike as a Communicative Act: Intention without Responsibility* *Journal of Linguistic Anthropology*, Vol. 17, Issue 1, 2007, σ. 61–76,
- Weimann G., *www. terror.net, How Modern Terrorism Uses The Internet?*, United States Institute Of Peace, Special Report 116, 2004, σ. 1-12
- Weimann G., *Terror on Facebook, Twitter, and Youtube*, *Brown Journal of World Affairs*, vol. 16, issue 2, Spring/Summer 2010
- Εγκυκλοπαίδεια, 1996 *Νέα Δομή*, τόμος 29, εκδοτικός οργανισμός Τεγόπουλου-Μανιατέα, Αθήνα
- Κουλακσίς Α., Τζανάν και Ζεχρά. *Η ιστορία δυο αδερφών που έχασαν την ζωή τους στην απεργία πείνας μέχρι θανάτου*, Αθήνα: Ο Αγώνας
- Κουρναζ Σ., 2006, *Απομόνωση, οι πολιτικοί κρατούμενοι αποκαλύπτουν τα λευκά κελιά*, Αθήνα: Ο Αγώνας
- Λυγερός Σ. & Μελάς Π., 2013, *Μετά τον Ερντογάν τι; Η ρεβάνς του πολιτικού Ισλάμ: ΑΟΖ, Κύπρος & διενέξεις στη Μεσόγειο. Το καρκίνωμα του Κουρδικού, Ακτινογραφώντας την τουρκική οικονομία*, εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα
- Ο ΑΓΩΝΑΣ, 2008, *Οι γυναίκες που δεν έσκυψαν το κεφάλι. Μαρτυρίες κρατούμενων αγωνιστριών ενάντια στα λευκά κελιά του φασισμού στην Τουρκία*, Αθήνα: Ο Αγώνας
- Ο ΑΓΩΝΑΣ, *Απομόνωση αντίσταση και ο TAYAD*, Αθήνα: Ο Αγώνας
- Παπαηλία Π., *Οι φωτογραφίες από το Άμπου Γκράμπ: Το σκάνδαλο της «νέας» τεχνολογίας και η πολιτική του οπτικού ρεαλισμού*, *Σύγχρονα Θέματα*, τχ 102, Ιούλιος – Σεπτέμβριος 2008, σ. 69-81

-Σαμίμ Α., 1983, *Η τραγωδία της τούρκικης αριστεράς*, εκδόσεις Στοχαστής,
Παράθεμα

BİNTEO:

Cepheliler: (ο χρήστης ανεβάζει πιο γενικά βίντεο πορειών και του ύμνου)

1)(πριν 7 χρόνια, 02:30') http://www.youtube.com/watch?v=MKYo2_AavT8: Umudun Adi DHKP/C

Ο ύμνος τους (umudum= ελπίδα):

-επιβλητική μουσική, αντάρτικά, group Yorum

-ιστορική αναδρομή εικόνων από πορείες μελών του κόμματος και παρελάσεων της νεολαίας τους

-εικόνες από συνελεύσεις (και του Καραντάς να μιλάει)

-εικόνες από αντάρτικο και γυναίκες 2 ξεχωρίζουν έντονα

2) (πριν 6 χρόνια, 04:58') <http://www.youtube.com/watch?v=Pwp3CHI6Gvs>; Titre Oligarşi Parti-Cephe Geliyor (DHKP-C Milisleri)

-μουσική αυτή τη φορά σε πιο υπόκοφη ένταση

-τραβηγμένο μάλλον από κινητό, κακής ποιότητας και δεν αποτελείται από εικόνες είναι εν κινήση η πορεία

-πορεία κάπου εκτός πόλης, στρατιωτικός βηματισμός, κυριαρχούν τα συνθήματα και ήχος ελικοπτέρων

-παρουσία γυναικών και γυναικείων φωνών στα συνθήματα

3) (πριν 6 χρόνια, 02:57') <http://www.youtube.com/watch?v=IIsUT31U6Z4> : DHKC Gerillaları Ölümsüzdür

-χαρούμενη μουσική

-γραπτά κάτι για το 2007

-το αστέρι και φωτογραφίες από το αντάρτικο στα βουνά

4) (πριν 6 χρόνια, 05:17') <http://www.youtube.com/watch?v=P6zh9z6zg48> : Grup Yorum - Yıldızlar Kuşandık

-τραγούδια και φωτογραφίες από συναυλίες του group Yorum

5) (πριν 6 χρόνια, 02:53') <http://www.youtube.com/watch?v=vwcybKw3huw> : Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz

6) (πριν 5 χρόνια, 09:57') <http://www.youtube.com/watch?v=QtOeheAVV78>: Önder Yoldaş, Dursun Karataş!

-εναλλαγή στιλ μουσικής, αρχικά ήταν επιβλητική αλλά πιο πένθιμη στην συνέχεια υπήρχαν λόγια και στο τέλος είχε δυναμικό στιλ με λόγια που θύμιζε αντάρτικο

-εικόνες συνεδρίου με αφίσες του Καρατάς

-το βίντεο αποτελεί μια συλλογή εικόνων από την πολυπληθή πορεία –κηδεία του καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας και της νύχτας

-εμφανίζονται οι γυναίκες του συλλόγου TAYAD

-κεντρικές εικόνες αυτές από το φέρετρο

-γυναίκες παρούσες και με κεντρικό ρόλο κρατάνε το πανό με τον Καρατάς που προπορεύεται)

Oktaý Kan: ο χρήστης ανεβάζει συνεντεύξεις του απεργού πείνας μέχρι θανάτου Ugur Turkmen και έχει ανεβάσει και πολλά του γκρουπ Yorum

1)(πριν 1 χρόνο στις 18/08/12, 51:32') <http://www.youtube.com/watch?v=e1dv-HK9Udg> : Uğur Türkmen-(röportaj-1)Ceyhan cezaevinde 19 aralık operasyonu

-το βίντεο είναι ρεπορτάζ στο σπίτι απεργού πείνας αλληλεγγύης μέχρι θανάτου

- το 2001, 106 μέρες

-ξεκινάει με αφίσα που δείχνει όλους τους νεκρούς απεργούς και είναι πάνω από το κεφάλι του δρώντος υποκειμένου

-ακούγεται στην αρχή κλάμα παιδιού

-υπάρχουν ενδιάμεσα γραπτά

-μετακινείται μέσα στο χώρο του σπιτιού, δωματίου και μιλάει

-τον φιλάνε συγγενείς

-τα σχόλια είναι ξεκλείδωτα και υπάρχουν δυο

2)(πριν 1 χρόνο στις 18/08/12, 12:37') <http://www.youtube.com/watch?v=kClfWNI8L5k> Uğur Türkmen-(Röportaj-2) Feda Eylemi(Halil Önder)

-η συνέχεια του προηγούμενου

-ίδιος χώρος, ίδιες φωτογραφίες των νεκρών συντρόφων του, ίδια ρούχα, υπάρχουν ενδιάμεσα γραπτά

-επικεντρώνεται στο πρόσωπο και τα μάτια

-ακούγεται η φωνή κάποιου που τον ρωτάει

-κανένα σχόλιο

3) (και αυτό 18/08/12, 09:40') <http://www.youtube.com/watch?v=RtTTV4m6t-Q> Uğur Türkmen-(Röportaj-3) Ölüm orucu direnişçileri nasıl seçildi

-η μόνη διαφορά από τα προηγούμενα ότι πλέον είναι κυρίως ξαπλωμένος

-πέντε σχόλια

4)(στις 17 Απριλίου 2013, 11:24') <http://www.youtube.com/watch?v=FqQgr-huxRM> Grup Ekin-İstanbul Şafakları

-ανοιχτά σχόλια, τρία υπάρχουν

5)(πριν ένα χρόνο, 02:43) Grup Yorum-Bir Görüş Kabininde

-σκελετωμένα πρόσωπα απεργών πείνας

-σύλλογος TAYAD και οικογένειες που θρηνοούν

-οι δύο αδερφές αρχικά να βγαίνει στο μπαλκόνι η μια με τον πατέρα, μετά στα κρεβάτια και τέλος πριν το θάνατο

-κυρίως γυναίκες

-3 άντρες, ο ένας αγκαλιά με το μωρό παιδί του και ο άλλος δείχνοντας τις χένες και κάνοντας το σήμα της νίκης

HALKINSESITV: μέσο μαζικής ενημέρωσης (κανάλι) με πληθώρα βίντεο, κυρίως αγωνιστικών-κινηματικών

1)(17 Μαρτίου 2007, 10:02') <http://www.youtube.com/watch?v=6O0LDwwcFo8> Canan ve Zehra - 1 Halkın Sesi Tv

-μουσική απαλή και θλιμμένη

-βίντεο από απεργία πείνας αλληλεγγύης το 2001

-ξεκινάει με εικόνες από πορεία διαμαρτυρία για τη μεταφορά γυναικών

-ακολουθεί το τελετουργικό του χωρού

-σε σπίτι η Canan και Zehra

-επικεντρώνεται στα σκελετωμένα πρόσωπα των απεργών/ αλλά και σε δύσκολες στιγμές κοντινό την Canan να κάνει εμετό από την ασιτία

-την δείχνει να ξεψυχά και ακολουθεί η πορεία, κηδεία, γιορτή και ο επικήδειος του πατέρα

-σχόλια κλειδωμένα

(συνέχεια, 09:38') http://www.youtube.com/watch?v=pBm_gxkiPrE Canan ve Zehra - 2 Halkın Sesi Tv

- εναλλαγή μουσικής, αρχικά θλιμμένη στη συνέχεια πιο έντονη
- συνεχείς εναλλαγές θεματικών στα πλάνα
- ξεκινάει με φωτογραφία από τον τάφο απεργού, μικρής σε ηλικία
- μεσολαβεί απεργός που μιλάει
- εικόνες από διάφορες χρονικές στιγμές κατά τη διάρκεια της απεργίας της Zehra μαζί με τον πατέρα της, μεσολαβεί μια μικρή δήλωση της
- εισέρχεται αφήγηση
- εικόνες από ένα γλέντι, στις 7/05/2001, μάλλον προς τιμήν των απεργών. Παρευρίσκονται τέσσερις απεργοί πείνας στους οποίους είναι στραμμένο το βίντεο
- η Zehra πραγματοποιεί τελετή έναρξης σε νέα απεργό
- απεικονίζονται στιγμές κατά τη διάρκεια της απεργίας, κοντινό στη Zehra να κάνει εμετό, εναλλάξ με στιγμές από το γλέντι
- κατά τη διάρκεια του γλεντιού εναλλαγή μεταξύ αφήγησης και τραγουδιών που τραγουδιούνται και από τις απεργούς, κοντινό σε απεργούς κυρίως Zehra να τραγουδάνε και να γελάνε
- εναλλαγές πλάνων: εικόνες από πορεία κηδεία απεργού, με άλλον απεργό που τον έχουν μεταφέρει με το κρεβάτι για να αποχαιρετήσει τον μάρτυρα, με τη Zehra να μιλάει και την Canan στο κρεβάτι
- ακολουθούν πλάνα από φτωχογειτονιές και κόσμο (πιθανά κατοίκους)
- κλείνει με γραπτό λόγο
- σχόλια κλειδωμένα

2)(27/07/07, 06:47) <http://www.youtube.com/watch?v=zywiUtNgYRo> Canan Kulaksız 3. Alternatif Öğrenci Şenliği – I

- μαθητική «γιορτή» για την Canan
- υπάρχει τελετουργικό χορού
- κλειδωμένα σχόλια

3) (27/07/07, 07:48) <http://www.youtube.com/watch?v=nmY3LrPW7VQ> Canan Kulaksız 3. Alternatif Öğrenci Şenliği – II

4) (συνέχεια) Canan Kulaksız 3. Alternatif Öğrenci Şenliği – III

5)(συνέχεια) Canan Kulaksız 3. Alternatif Öğrenci Şenliği – IV

6) (26/07/2007, 05:16') <http://www.youtube.com/watch?v=eUrBOq0T-hk> Ölüm Orucu Direnişinin 7. Yılı

-συγκέντρωση πορεία για τον θάνατο του Orucu Direnişinin στις 7/07

-πανό με τους μάρτυρες συνολικά

-μιλάει άντρας αλλά τα συνθήματα τα δίνει γυναίκα

-σχόλια κλειδωμένα

7) (20 Μαρτίου 2007, 10:03') <http://www.youtube.com/watch?v=COsLUEPH2W0> Armutlu Katliamı_1 - Halkinsesi TV

-πιο θλιμμένη μουσική

-ξεκινάει με πλάνα από φτωχογειτονιές

-μέλη του συλλόγου Tayad και γυναίκες με μαντήλες

-απεργία πείνας αλληλεγγύης το 2001

-χρονολογικά κινείται σε απεργίες μεταξύ 05/2007 έως 06/2007

-ξεκινάει με τις αδερφές και τον πατέρα δίπλα

-συμπεριλαμβάνει πολλούς απεργούς

-καταλήγει με τον πατέρα που κρατάει το μωρό και αυτόν που δείχνει τις χένες

-σχόλια κλειδωμένα

8)(10/02/2007, 08:18') <http://www.youtube.com/watch?v=tSlry-8lIGM> Fatma Koyupinar'ın Seslenişi

-χωρίς μουσική

-μια απεργός ξαπλωμένη συνεχώς μιλάει

-ηλικιωμένη γυναίκα δίπλα της (ίσως η μητέρα της) με μαντήλα μιλάει επίσης

-σχόλια κλειδωμένα

9) (19 Μαρτίου 2007,10:17') <http://www.youtube.com/watch?v=9DUMcwbLjeE> Katliama Sessiz Kalmayın _1 - Halkın Sesi

-μουσική ξαφνική, δημιουργεί άγχος, αγωνία

-βγαίνουν από το ασθενοφόρο δύο γυναίκες (η μία με σοβαρά εγκαύματα) και ένας άντρας

- υπάρχει αφηγητής
- το βίντεο αναφέρεται στην μεγάλη επίθεση που έγινε το 19 Δεκέμβρη 2000 στις φυλακές
- υπάρχουν εξωτερικές εικόνες από την φυλακή, τις φωτιές, τους αστυνομικούς και στρατό πάνοπλους, από τα κελιά καμένα ολοσχερώς
- άλλοι τέσσερις άντρες βγαίνουν από το ασθενοφόρο άλλοι με εγκαύματα άλλοι ξυλοκοπημένοι και κάποιος/α νεκρός
- οι ένστολοι μεταφέρουν πολύ βάνουσα γυναίκες και άντρες
- ακούγονται συνθήματα
- σχόλια κλειδωμένα

9)(συνέχεια, 09:16) <http://www.youtube.com/watch?v=XU41NywqYlg> Katliama Sessiz Kalmayin _2 - Halkin Sesi

- μουσική στην αρχή ίδια με του προηγούμενου στην συνέχεια εύθιμη
- Αστυνομικοί μεταφέρουν βάνουσα τραυματισμένους πολιτικούς κρατούμενους και τους βαράν ακόμα και τότε
- πλάνα στοιβαγμένων χτυπημένων πολιτικών κρατούμενων σε ένα χώρο ακόμα και απεργών τους οποίους επιτίθενται με μάνικα
- εικόνες από νεκρό και ένα απανθρακωμένο σώμα στο νοσοκομείο
- σχόλια κλειδωμένα

KlzlLEyLeM: ο χρήστης έχει τα 4 που είναι για τον Επαναστατικό Αγώνα και τη μετάβαση του σε DHKP-C, κανά δυο από πορείες , ένα ή δυο του Dursun Karatas κάποια γενικά για τον κομμουνισμό, του Che και τα υπόλοιπα είναι κυρίως από το γκρουπ Yorum

1)(28/08/2008,09:52') <http://www.youtube.com/watch?v=MaHLzwRC5aE> DHKP/C Kurgu 01 (THKP/C - DEVRİMCİ SOL - DHKP/

- χαρούμενη μουσική
- πλάνα από διάφορες πορείες
- συμπλοκές με αστυνομία
- πλάνα από αντάρτικο στα βουνά
- φωτογραφίες μάλλον νεκρών του αντάρτικου (και γυναίκες μέσα 2ή 3)
- καταλήγει με ύμνο

-σχόλια ανοιχτά

2)(συνέχεια, 08:50') http://www.youtube.com/watch?v=WLxCdgM_K4U DHKP/C Kurgu 02 (THKP/C - DEVRİMCİ SOL - DHKP/C)

-η μουσική είναι συνθήματα τραγουδιστά

-επικεντρώνεται σε εικόνες από το αντάρτικο στα βουνά

-στη συνέχεια εικόνες από το σπίτι που πέθανε η Sebahat Karatas (γυναίκα του Dursun Karatas) και Eda Yuksele στις 16-17 Απριλίου το 1992

-μπαίνει αφηγητής

-εικόνες από μάρτυρες αντάρτικου πόλεων

-σχόλια ανοιχτά

3)(28 Μαρτίου 2009, 03:29'), http://www.youtube.com/watch?v=KBaQu8K_iMg DHKP/C Kurgu 03 (THKP/C - DEVRİMCİ SOL - DHKP/C)

-συνέδριο ή συνέλευση με αφίσες που έχουν τον Καρατάς (άρα πλέον DHKP-C)

-νυχτερινή πορεία, κηδεία μαρτύρων

-γιορτή απεργιών με το τελετουργικό των τραγουδιών

-σχόλια ανοιχτά

4)(08:16) http://www.youtube.com/watch?v=819_nGrCx1w DHKP/C Kurgu 04 (THKP/C - DEVRİMCİ SOL - DHKP/C)

-χαρούμενη μουσική

-πορεία, κηδεία του μάρτυρα

-τελετή με το φέρετρο έξω από το σπίτι με τραγούδι και τον χορό

-ομιλία μιας απεργού

-τελετή έναρξης άλλου απεργού

5)(25 Δεκεμβρίου 2006, 06:50'), <http://www.youtube.com/watch?v=GFsqe1grRss&feature=c4-overview-vl&list=PL9572938ADCA1153B> Olum Orucu Direnisi - Bolum 1 (1996)

-αναφέρεται στις απεργίες πείνας, ξεκινώντας από το 1996

-χαρούμενη μουσική

-ξεκινάει δείχνοντας θεατρικό που παίζεται από μέλη του κόμματος

-εικόνες από τα πρόσωπα πολλών απεργών

-εικόνες από ομαδική τελετή έναρξης

-σχόλια κλειδωμένα

6)(25 Δεκεμβρίου 2006, 01:26)
<http://www.youtube.com/watch?v=0VrzrFQeTwA&list=TLUtrgm4Yhsj0>

Dursun Karatas Savunma Goruntuleri DEV-SOL kizil.net

-πλάνα από τη μαζικότερη δίκη της νεολαίας (DEV GENG) σχεδόν όλα τα μέλη της

-απολογία του Καρατάς

Molotofcucuphe: ο χρήστης αυτός είναι ο πιο κομματικός που έχω συναντήσει (κρίνοντας από το είδος αναρτήσεων) και οι αναρτήσεις του είναι το 2011. Έχει τα 8 πιο ιστορικά βίντεο και άλλα 6 με 8 για τον Καρατάς (κάποια αφορούν την κηδεία του) καθώς και κάποια μουσικά με εικόνες μαρτύρων, αφίσες και εικόνες από τα αντάρτικα

1)(6.01.2011, 08:58) <http://www.youtube.com/watch?v=QZqpwCGTGqk> MAHİR'DEN
DAYI'YA PARTİ-CEPHE 1/8 (THKP-C » DEV-SOL »

-αγωνιστική μουσική

-ο αφηγητής παρεμβάλλεται δεν είναι συνεχής

-εναλλαγή χρόνων

-ξεκινάει με φωτογραφίες ιστορικών κομμουνιστικών ηγετών

-φωτογραφίες του Καρατάς

-παρεμβάλλονται Φώτο από το αντάρτικο

-φωτογραφίες του Καρατάς και μαρτύρων τους (σε αφίσα 5 άντρες 1 γυναίκα)

-ο χρόνος γυρνάει πίσω (πλάνα από πορείες στο παρελθόν)

-παρεμβάλλονται αποκόμματα εφημερίδων

-από την αφήγηση ξεχωρίζουν λέξεις που προσδιορίζουν την ιδεολογία τους αντι-ιμπεριαλισμός, ολιγαρχία

-σχόλια ανοιχτά

2)(συνέχεια, 09:02'), <http://www.youtube.com/watch?v=WBiv49V7nF8> MAHİR'DEN
DAYI'YA PARTİ-CEPHE 2/8 (THKP-C » DEV-SOL » DHKP-C

-εναλλαγή στη μουσική, αρχίζει με πιο παραδοσιακή και καταλήγει πιο αγωνιστική

-εναλλαγή και στο χρόνο αφήγησης

-εναλλαγή και στο στυλ αφήγησης

-στην αρχή υπάρχουν φωτογραφίες αγωνιστών, μαρτύρων

-παρεμβάλλονται κινούμενα πλάνα αστυνομίας

-συνεχίζει με πλάνα από πορείες (ξεκινάει με την Πρωτομαγιά του 1977)

-εικόνες από αντάρτικο

-υπάρχουν και έγχρωμα πλάνα

-χούνται, στρατιωτικό πραξικόπημα και δίκη DEV- GENG

3)(συνέχεια, 07:44') <http://www.youtube.com/watch?v=kf5UAMbo590> MAHİR'DEN DAYI'YA PARTİ-CEPHE 3/8 (THKP-C » DEV-SOL

-εναλλαγή μουσικής, σε πένθιμο τόνο όμως

-εναλλαγή στυλ

-ξεκινάει με κείμενο, συνεχίζει με φωτογραφίες μαρτύρων τους και μετά του Καρατάς

-εισέρχεται αφηγητής, αποκόμματα εφημερίδων και πλάνα κινούμενα από πορείες

-δίκη νεολαίας(DEV-GENG) και ομολογία Καρατάς

-φωτογραφίες μαρτύρων (στους 12 οι 2 γυναίκες)

-σχόλια ανοιχτά

4)(συνέχεια, 06:31') <http://www.youtube.com/watch?v=Lv30jszzBEc> MAHİR'DEN DAYI'YA PARTİ-CEPHE 4/8 (THKP-C » DEV-SOL

-εναλλαγή μουσικής (αρχικά ήρεμη μετά πιο έντονη)

-εναλλαγή στυλ

-έγχρωμες φωτογραφίες από το σπίτι που πέθανε η Sebahat Karatas (γυναίκα του Dursun Karatas) και Eda Yuksel στις 16-17 Απριλίου το 1992

-ασπρόμαυρες φωτογραφίες μαρτύρων

-εισέρχεται αφηγητής

-κινούμενες εικόνες από αντάρτικο στα βουνά

-αποκόμματα εφημερίδων

-σχόλια ανοιχτά

5)(συνέχεια, 07:06') <http://www.youtube.com/watch?v=5T24wGszb7E> MAHİR'DEN DAYI'YA PARTİ-CERHE 5/8 (THKP-C » DEV- SOL

-βλέπουμε κάποιον να δίνει λόγο (ίσως τον Καρατάς)

-στην συνέχεια μπαίνει σε δεύτερο πλάνο και από πάνω του το σήμα (σε κάποιο σημείο κάτω από το σήμα είναι μια φωτογραφία μαρτύρων)

-συνεχίζεται ο λόγος χωρίς το σήμα

-μπαίνει μουσική απαλή

-εισέρχονται ασπρόμαυρες εικόνες από πορείες παλαιότερες

-η μουσική μετατρέπεται σε πιο αγωνιστική και εμφανίζονται φωτογραφίες από τα πρόσωπα μαρτύρων

-σχόλια ανοιχτά

6)(συνέχεια, 07:16') <http://www.youtube.com/watch?v=SQI25rGqWnw> MAHİR'DEN DAYI'YA PARTİ-CERHE 6/8 (THKP-C » DEV SOL

-ξεκινάει με φωτογραφίες από πρόσωπα μιας μάρτυρα

-παράλληλη χρήση αφηγητή και πολεμικής μουσικής (από το Requiem for a dream) η ένταση της οποίας αυξάνεται σταδιακά

-εικόνες από αφίσες και εφημερίδες

-εισέρχονται εναλλασσόμενες εικόνες πορειών, καταδίωξης με την αστυνομία, καταστολής και πρόσωπα μαρτύρων

-εικόνες από το αντάρτικο και πρόσωπα μαρτύρων

-εναλλαγή μουσικής σε στυλ παραδοσιακό και εικόνες απεργών πείνας (1996) και αφηγητή που περιγράφει τελετή έναρξης

-εναλλασσόμενες εικόνες προσώπων απεργών με τα σώματα τους να οδεύουν στο θάνατο (κάνοντας το σήμα της νίκης) και τελικά νεκρών

-η μουσική ξανά αλλάζει και φαίνονται πάλι πρόσωπα μαρτύρων

-σχόλια ανοιχτά

7)(συνέχεια, 06:31') <http://www.youtube.com/watch?v=4TljKM0eols> MAHİR'DEN DAYI'YA PARTİ-CERHE 7/8 (THKP-C » DEV-SOL » DHKP-C

-συχνότερες αλλαγές μουσικής

- αρχίζει με τον λόγο των απεργών σε τελετή έναρξης
 - ακούγονται ιαχές μπαίνει μουσική δυναμική αλλά και χαρούμενη και ακολουθεί η τοποθέτηση των κορδελών
 - συνεχίζει με τελετή κηδείας
 - η μουσική διακόπτεται
 - το θέμα αλλάζει και εισέρχεται η εικόνα με την κρατούμενη με τα εγκαύματα μετά την μεγάλη επίθεση στις φυλακές στις 19 Δεκεμβρίου το 2001
 - η μουσική επανέρχεται και ακολουθούν εναλλασσόμενες εικόνες πλάνων εξωτερικών των φυλακών (κατά την επίθεση), συμπλοκών των οικογενειών με την αστυνομία, δηλώσεων Τούρκων πολιτικών, τραυματιών, φέρετρων, απανθρακωμένων σωμάτων της Hacer (γυναίκας που κάηκε σε σημείο να μην είναι αναγνωρίσιμη)
 - σταματάει η μουσική
 - εισέρχεται αφηγητής και παρατίθενται εικόνες από πορείες κηδείες απεργών, μαρτύρων
 - εικόνες από τους απεργούς κατά τη διάρκεια της απεργίας
 - σχόλια ανοιχτά
- 8)(συνέχεια, 07:17') <http://www.youtube.com/watch?v=ezgxMrpOa1o> MAHİR'DEN DAYI'YA PARTİ-CERHE 8/8 (THKP-C » DEV-SOL
- ξεκινάει με κείμενο και χαρούμενη μουσική
 - εναλλασσόμενες εικόνες από τη ζωή του Dursun Karatas (ξεκινάει με όταν ήταν στη DEV SOL, με τη γυναίκα του, στη δίκη, στην πορεία- κηδεία του
 - εμφανή η παρουσία γυναικών (κρατάνε και το κεντρικό πανό)
 - εισέρχεται αφηγητής παράλληλα με πλάνα από διάφορες στιγμές της πορείας- κηδείας του
 - διακόπτεται ο αφηγητής και όλα τα υπόλοιπα πλάνα της πορείας –κηδείας του συνοδεύονται από μουσική
 - σχόλια ανοιχτά
- 9)(06/02/2011, 08:12') <http://www.youtube.com/watch?v=wFDGZgRxKng> BİZİM DAYIMIZ DURSUN KARATAŞ 1/6
- υπάρχει μουσική με χροιά παραδοσιακή και μπαίνει σε δεύτερο (χαμηλότερο) τόνο όταν εισέρχεται αφηγήτρια
 - εναλλαγή στυλ μεταξύ φωτογραφιών του Καρατάς και κινούμενων στοιχείων (βιντεο)
 - η δίκη της DEV -GENG και η πολιτική τοποθέτηση του Καρατάς

-εναλλάσσονται βίντεο και εικόνες από την τελετουργία της κηδείας του και του σύσσωμου πλήθους που τον περιμένει έξω από το νοσοκομείο

-σχόλια ανοιχτά

10)(συνέχεια, 08:12') <http://www.youtube.com/watch?v=7atHluv0u-M> BİZİM DAYIMIZ DURSUN KARATAŞ 2/6

-η δίκη και δηλώσεις του Καρατάς

-είσοδος μουσικής

-πλάνο από την υποδοχή και μεταφορά της σωρού του

-είσοδος αφηγήτριας που συνοδεύει πλάνο από την πολυπληθή πορεία –κηδεία του

-εναλλασσόμενες φωτογραφίες του εντός και εκτός της φυλακής συνοδευόμενες από αφήγηση

-σχόλια ανοιχτά

11)(συνέχεια, 10:00') <http://www.youtube.com/watch?v=ODhNCK0eZi8> BİZİM DAYIMIZ DURSUN KARATAŞ 3/6

-ζωντανός ήχος συνθημάτων παράλληλα με μουσική

-πλάνο από το σύσσωμο πλήθος της πορείας- κηδείας του

-είσοδος αφήγησης που συνοδεύει την τελετουργία της κηδείας, του πλήθους που τον αποχαιρετά και φωτογραφίες του στο φέρετρο

-δηλώσεις του κόσμου την ώρα που αποχαιρετά τη σωρό

-συνθήματα κατά τη διάρκεια της πορείας- κηδείας του

-σχόλια ανοιχτά

12)(συνέχεια, 09:23') <http://www.youtube.com/watch?v=v1yyA0nSxex> BİZİM DAYIMIZ DURSUN KARATAŞ 4/6

-εναλλαγή μουσικής και παράλληλη ύπαρξη αφήγησης

-εναλλασσόμενες εικόνες από την πορεία της ζωής του Καρατάς, την ομιλία του και πλάνο από την πορεία –κηδεία του (που συνοδεύονται από συνθήματα)

-σχόλια ανοιχτά

13)(συνέχεια, 09:59') <http://www.youtube.com/watch?v=q9w6CTGGhuo> BİZİM DAYIMIZ DURSUN KARATAŞ 5/6

-παράλληλη ύπαρξη συνθημάτων, μουσικής, και αφήγησης

-το βίντεο ακολουθεί όλη την πορεία- κηδεία μέχρι και την απόθεση του φερέτρου στο νεκροταφείο

-στη φωνή της αφηγήτριας στο σημείο που η πομπή φτάνει στο νεκροταφείο μεταβάλλεται και είναι διακριτή η συγκίνηση

-καταλήγει με τη λέξη σε αγαπάμε;

-σχόλια ανοικτά

14)(συνέχεια, 08:36') <http://www.youtube.com/watch?v=NOHZqRvgEf0> BİZİM DAYIMIZ DURSUN KARATAŞ 6/6

-ομιλίες και συνθήματα κατά τη διάρκεια της ταφής του

-ομιλία και τραγούδι από το γκρουπ Yorum

-μελαγχολική μουσική που συνοδεύει πλάνα από τη δίκη, εικόνες από πορείες και του Καρατάς

-σχόλια ανοιχτά

15)(06/02.2011, 0:50') <http://www.youtube.com/watch?v=LUIMJIRvPyl> 16-17 Nisan 1992 Direnişi 'DEV-SOL (DHKP-C)'

-μουσική παράλληλα με πυροβολισμούς

-πολύ ενδιαφέρον στήσιμο του βίντεο

-αναφέρεται στην «αντίσταση τον Απρίλιο του 1992»

-υπάρχουν τρεις εικόνες παράλληλα, αριστερά από το σπίτι που πέθανε η Sebahat Karatas (γυναίκα του Dursun Karatas) και Eda Yuksel στις 16-17 Απριλίου το 1992 με τη σημαία τους κρεμασμένη από το παράθυρο στη μέση η πολυκατοικία που βρισκόταν το σπίτι και δεξιά πρόσωπα μαρτύρων πάνω στον τοίχο του σπιτιού

-εικόνες αστυνομίας και στο τέλος η εικόνα της γυναίκας του Καρατάς

-σχόλια ανοιχτά

16)(09/ μαρτίου/2011, 15:06') <http://www.youtube.com/watch?v=TGf1OulbJUA> Türkiye Devrim Tarihinde Bir Önder DURSUN KARATAŞ ½

-μουσική παράλληλα με αφήγηση

-εικόνες από τη ζωή του Καρατάς

-σχόλια ανοιχτά

17)(συνέχεια, 04:41') <http://www.youtube.com/watch?v=xCalk4MUAIA> Türkiye Devrim Tarihinde Bir Önder DURSUN KARATAŞ 2/2

- εναλλαγή μουσικής και συνθημάτων
- φωτογραφίες του Καρατάς με ήπια μουσική
- αγωνιστική, έντονη μουσική με την πορεία- κηδεία του
- λόγος κατά την ταφή του, σε πολύ δυνατή ένταση και επιβλητικό ύφος
- σχόλια ανοιχτά

ANTINOHOTKINS, ο χρήστης κυρίως ένα χρονικό των θανάτων ομαδικής απεργίας το 1996 και του Orucu Direnişinin

1)(23/11/09, 09:26') <http://www.youtube.com/watch?v=knVeWacSF78> 96 Ölüm Orucu Bölüm 1/6

- τελετή έναρξης ομαδικής απεργίας, φόρεμα κορδελών το 1996 και από άλλα κόμματα
- ένα χρονικό των πρώτων απεργιών του Karatas για τα ρούχα, της δίκης με τα εσώρουχα, από το σπίτι που πέθανε η Sebahat Karatas (γυναίκα του Dursun Karatas) και Eda Yuksel στις 16-17 Απριλίου το 1992 , του πραξικοπήματος
- σχόλια κλειδωμένα

2) (συνέχεια, 09:36') <http://www.youtube.com/watch?v=voLi2NSwmmk> 96 Ölüm Orucu Bölüm 2/6

- σχόλια επίσης κλειδωμένα
- τελετή έναρξης
- θριαμβευτική μουσική κυρίως την ώρα που φοριέται η κορδέλα

3)(συνέχεια 09:26) <http://www.youtube.com/watch?v=Xadu-UH4wpA> 96 Ölüm Orucu Bölüm 3/6

- η πορεία του Orucu προς το θάνατο
- κοντινό στις δυσκολίες του (εμετό)
- η ώρα του θανάτου και το τελετουργικό της προετοιμασία του νεκρού σώματος-μάρτυρα
- ο αποχαιρετισμός των συντρόφων του και των υπόλοιπων απεργών
- σχόλια κλειδωμένα

4)(συνέχεια, 09:06) <http://www.youtube.com/watch?v=wC5xIFTJcww> 96 Ölüm Orucu Bölüm 4/6

-η πορεία προς το θάνατο του επόμενου απεργού από την ομαδική απεργία πείνας

-το τελετουργικό της προετοιμασίας και του αποχαιρετισμού

-“παρουσίαση” των επόμενων

-σχόλια κλειδωμένα

5) (συνέχεια, 09:12') <http://www.youtube.com/watch?v=NwPC59n1So0> 96 Ölüm Orucu Bölüm 5/6

-η ανάληψη και τελετή έναρξης των επόμενων (2 του TIPH και DHKP-C)

-η πορεία του προς το θάνατο

-επικεντρώνεται στο σκελετωμένο σώμα, ο απεργός κάνει το σήμα της νίκης

-σχόλια κλειδωμένα

6)(συνέχεια, 09:54) <http://www.youtube.com/watch?v=5igvNEFNb-k> 96 Ölüm Orucu Bölüm 6/6

-τελετή των επόμενων (TIKH, TKP ML)

-εικόνες από πορείες DHKP-C και συμπλοκές με αστυνομία, συμπλοκές έξω από το σπίτι που πέθανε η Sebahat Karatas (γυναίκα του Dursun Karatas) και Eda Yuksel στις 16-17 Απριλίου το 1992

-σχόλια κλειδωμένα

Mahir Karadeniz: ο χρήστης έχει 1 βίντεο για τις απεργίες πείνας και 2 για τον Καρατάς

1)(24 Απριλίου 2008, 02:48') <http://www.youtube.com/watch?v=jJDYmSPKhCE> umudun adi DHKP-C

-ενιαία ήρεμη και ελαφρώς μελαγχολική μουσική

-έχει ουσιαστικά δύο μέρη

-ξεκινάει με γραπτό κείμενο και σύμβολα (την υδρόγειο, τη σημαία της Αμερικής, της ΕΕ)

-το επόμενο μέρος έχει την σημαία του DHKP-C και εικόνες από το σπίτι που πέθανε η Sebahat Karatas (γυναίκα του Dursun Karatas) και Eda Yuksel στις 16-17 Απριλίου το 1992

-συνεχίζει με εικόνες από την τελετή έναρξης της ομαδικής απεργίας πείνας του 1996

-το υπόλοιπο βίντεο απεικονίζει φωτογραφίες από πρόσωπα μαρτύρων (και γυναίκες)

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν

2) (16/08/2008, 05:25') <http://www.youtube.com/watch?v=abnhc2ojelc> DURSUN KARATAS
ÖLÜMSÜZDÜR!

-εναλλαγή μουσικής

-στην αρχή απαλή σε δεύτερο φόντο παράλληλα με την πολιτική τοποθέτηση του Καρατάς στη δίκη

-στην συνέχεια πιο έντονη και εύθυμη

-εικόνες από τη δίκη και την ζωή του Καρατάς

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν (υπάρχουν και δυο που φαίνονται να έχουν λάβει πολλές αρνητικές ψήφους)

3)(26 Σεπτεμβρίου 2008, 05:36') <http://www.youtube.com/watch?v=e6UK2DadJrg> Yasasin
Önderimiz Dursun Karatas

-χωρίς ήχο

-τα πλάνα έχουν αργό ρυθμό εναλλαγής μεταξύ τους

-αρχίζει με εικόνες από τους πρώτους μάρτυρες (1 γυναίκα)

-εικόνες από την ζωή του Καρατάς και την δίκη

-σχόλια ανοιχτά (υπήρξαν και απαντήσεις σε κάποια)

Adali ozgur: ο χρήστης έχει ανεβάσει 619 βίντεο. Η συντριπτική πλειοψηφία είναι μουσικά, με ιδιαίτερη ποικιλία μάλλον, όπου υπάρχουν αρκετά του γκρουπ Yorum. Το ενδιαφέρον στοιχείο είναι ότι έχει περίπου 4 από τις τελευταίες εξελίξεις στο Gezi, περίπου 7-8 πολιτικά, εκ των οποίων έχει ένα πιο ιστορικό με μάρτυρες, ένα με τη Zehra, ένα με την πρωτομαγιά του 2009 και ένα με την επίθεση στις φυλακές το 2000, τα οποία ενδεχομένως αφορούν το DHKP-C

1)(19 Απριλίου 2013, 05:28') <http://www.youtube.com/watch?v=MYKhpFmDyfl> Onur Akin -
Sedasız (söz İbrahim Karaca ölüm orucu şehitleri Canan ve Zehra için

-είναι το πρώτο βίντεο που έχει αναφορά από κάτω σε τρεις σελίδες του Facebook

-είναι το ίδιο βίντεο με http://www.youtube.com/watch?v=pBm_qxkiPrE Canan ve Zehra -
2 Halkın Sesi Tv, με αλλαγές στη μουσική και την διάρκεια

-έχει πιο έντονη μουσική

-ξεκινάει με αφήγηση παράλληλα με μουσική, η οποία στη πορεία δυναμώνει σε ένταση και μπαίνει και στίχος

- ξεκινάει με πλάνα διαρκείας της Zehra να κάνει εμετό
- αποτυπώνει το γλέντι στις 7/05/2001 χωρίς των φυσικό ήχο των τραγουδιών των απεργών
- απουσιάζουν τα πλάνα της πορείας- κηδείας
- σχόλια ανοιχτά

2)(10 Μαΐου 2013, 04:28') <http://www.youtube.com/watch?v=ygWcs3atgAU> İlkey Akkaya
Bir Gül (Umut Albümünden)

- έχει αναφορά από κάτω σε τρεις σελίδες του Facebook, από μια εκ των οποίων μάλλον προέρχεται
- έντονη μουσική, ίσως είναι μουσικό βίντεο
- ουσιαστικά παρουσιάζεται ως «παζλ» εικόνων χωρίς συγκεκριμένη θεματική
- ιδιαίτερο στυλ απεικόνισης

-κυριαρχούν ασπρόμαυρες φωτογραφίες προσώπων (και του Mahir Cayan), που δεν έχω ξανασυναντήσει, παρεμβάλλονται έγχρωμες φωτογραφίες- εικόνες γενικότερου περιεχομένου και μορφής που αφορούν την καταπίεση και μια αφίσα με πολλούς μάρτυρες του DHKP-C και μερικές φωτογραφίες τους

- τα σχόλια είναι ανοιχτά

3)(30 Μαρτίου 2013, 06:24') <http://www.youtube.com/watch?v=gPxtpkML-Ok> Sevinç Eratalay - Kızıldere Ağidi

- έχει αναφορά από κάτω σε τρεις σελίδες του Facebook, από μια εκ των οποίων μάλλον προέρχεται
- μουσική με πιο παραδοσιακή χροιά
- φωτογραφίες και αφίσες με εικόνες μαρτύρων
- εικόνα του τάφου του Mahir Cayan (1946-1972, ηγέτης του THKP) με ημερομηνία 1946
- εικόνες σπιτιών που ακολουθούνται από εικόνες νεκρών
- σχόλια ανοιχτά

3)(19/02/2013, 04:45') <http://www.youtube.com/watch?v=tKane0EC6nl> Yitip Giden

- έχει αναφορά από κάτω σε τρεις σελίδες του Facebook, από μια εκ των οποίων μάλλον προέρχεται
- έντονη μουσική
- συνδυασμός ασπρόμαυρων (πλειοψηφία) και έγχρωμων εικόνων

-φωτογραφίες του Mahir Cayan, πορειών, ενός χώρου με πλήθος γύρω όπου υπάρχουν συνθήματα γραμμένα στο έδαφος (και το DEV-Sol εμφανίζεται), και του Mahir Cayan μαζί με το σπίτι-κρησφύγετο όπου πέθανε κατά τη διάρκεια απαγωγής προξένου του Ισραήλ

-σχόλια ανοιχτά

4)(23 Ιανουαρίου το 2013, 04: 11') <http://www.youtube.com/watch?v=LYPjL8uS8Og> Kadife Tenli Zamanlara (Seslendiren : Adalı)

-έχει αναφορά από κάτω σε τρεις σελίδες του Facebook, από μια εκ των οποίων μάλλον προέρχεται

-συνδυασμός συνθημάτων, μουσικής και αφήγησης

-συνδυασμός ασπρόμαυρων και έγχρωμων εικόνων

-δεν υπάρχει χρονική γραμμή, οι χρονικές περίοδοι που αναπαριστά εναλλάσσονται συνεχώς

-ξεκινάει με το σπίτι που πέθανε η Sebahat Karatas (γυναίκα του Dursun Karatas) και Eda Yuksel στις 16-17 Απριλίου το 1992, συνεχίζει με DHKP-C και εικόνες του Καρατάς, αφίσσα του DEV-GENG, ένα σημείο όπου υπάρχει ένα κείμενο και στη συνέχεια εναλλάσσονται φωτογραφίες μαρτύρων- του Καρατάς- του σπιτιού

-σχόλια ανοιχτά

5)(09/01/2013, 05:02') <http://www.youtube.com/watch?v=o4-M5M7izPQ> Adalılar - Kar Yağiyor Serpe Serpe

-έχει αναφορά από κάτω σε τρεις σελίδες του Facebook, από μια εκ των οποίων μάλλον προέρχεται

-μουσική και αφήγηση εντός του τραγουδιού

-εναλλαγή ασπρόμαυρων (πλειοψηφία) και έγχρωμων εικόνων

-φωτογραφίες του Mahir Cayan και ατομικές φωτογραφίες- αφίσες με φωτογραφίες των μαρτύρων του 1972

-σχόλια ανοιχτά

6)(18 Δεκεμβρίου 2012, 04:57') <http://www.youtube.com/watch?v=FGJv3rMO4jE> 19 Aralık 2000 __Hayata Dönüş

-έχει αναφορά από κάτω σε τρεις σελίδες του Facebook, από μια εκ των οποίων μάλλον προέρχεται

-αναφέρεται στην επίθεση στις φυλακές στις 19 Δεκεμβρίου το 2000

-μουσική η οποία λίγο πριν τη μέση του βίντεο αποκτά στίχους

-κατά κύριο λόγο το βίντεο αποτελείται από κείμενα και παρεμβαίνουν κάποιες φωτογραφίες, μάλλον για να επαληθεύσουν το λόγο

-οι φωτογραφίες είναι αρκετά σοκαριστικές, είναι εντός (μετά την επίθεση) και εκτός της φυλακής (κατά τη διάρκεια της επίθεσης), αποκομμάτων εφημερίδων με φωτογραφίες θυμάτων, του ασθενοφόρου που εξέρχεται γυναίκα σοβαρά καμένη και της γυναίκας που κάηκε πάρα πολύ σοβαρά

-σχόλια ανοιχτά

Levent saritas: ο χρήστης έχει 25 βίντεο. Είναι αρκετά κομματικός μάλλον καθώς σχεδόν όλα απεικονίζουν παρελάσεις- πορείες και μόνο 2-3 έχουν τίτλο του γκρουπ Yorum

1)(1/01/2013, 03:01') <http://www.youtube.com/watch?v=umDQPjbUF9Y> Grup Yorum PARTİ CEPHE MARŞI

-μουσική έντονη, έχει δύο τραγούδια (το ένα είναι ο ύμνος από το Umudum adi DHKP-C)

-μάλλον ακολουθεί μια χρονική γραμμή

-ξεκινάει από ασπρόμαυρη φωτογραφία από το σπίτι που πέθανε η Sebahat Karatas (γυναίκα του Dursun Karatas) και Eda Yuksel στις 16-17 Απριλίου το 1992

-ακολουθούν έγχρωμα πλάνα από παρελάσεις, πορείες με αφίσες του Καρατάς, πορείες του συλλόγου TAYAD με πλακάτ από φωτογραφίες μαρτύρων και ασπρόμαυρες φωτογραφίες του αντάρτικου

-υπάρχουν φωτογραφίες δυο αντρών μπροστά σε πανό με το σήμα του DHKP-C που κρατάν όπλο

-σχόλια κλειδωμένα

2)(26/08/2013, 03:19') <http://www.youtube.com/watch?v=Ry6gAY9idZI> DEVRİM YÜRÜYÜŞÜ SÜRÜYÖR

-ενδιαφέρουσα εναλλαγή και συνύπαρξη φυσικών ήχων και μουσικής (αρχικά χειροκροτήματα και σφυρίγματα, έντονη τυμπανοκρουσία που οδηγεί σε έντονη- "αγωνιστική" μουσική παράλληλα με ήχους τυμπάνων)

-ύπαρξη μόνο έγχρωμων εικόνων

-εικόνες από παρελάσεις, πορείες του συλλόγου TAYAD με πλακάτ από φωτογραφίες μαρτύρων, πορεία- κηδεία, πορεία και παρέλαση εκτός πόλης καθώς και σε εργασιακό χώρο

-ύπαρξη φωτογραφίας με παιδιά ντυμένα με την στολή της παρέλασης

-σχόλια ανοιχτά

3)(18/06/2013, 05:06') <http://www.youtube.com/watch?v=U7RWC5zvkbY> HALK İÇİN
ÖLENLER

-μουσική που παραπέμπει σε παραδοσιακό (μάλλον έχει ιδιαίτερη σημασία καθώς δεν υπάρχουν εικόνες)

-πολύ ενδιαφέρουσα απουσία εναλλαγής εικόνων

-όλο το βίντεο αποτελείται από μια εικόνα που αναπαριστά μια πολυπληθή βραδινή πορεία

-σχόλια κλειδωμένα

4)(15 Απριλίου 2013, 03:34') <http://www.youtube.com/watch?v=LecBrqrzguc> Evlatları
Katledilen Analarımız

-ύπαρξη μουσικής σε όλο το βίντεο

-απουσία αφήγησης

-ενιαίο στυλ: έγχρωμες εικόνες

-μονοθεματικό βίντεο: απεικονίζει παρελάσεις- πορείες για τον θάνατο μαρτύρων και
κάποια πλάνα συμπλοκών

-ιδιαίτερα ενδιαφέρον είναι ότι εμφανίζονται 3 πλάνα πολύ μικρών παιδιών να είναι
ντυμένα με την ενδυμασία των παρελάσεων και να κρατάν σημαίες

-σχόλια κλειδωμένα

5)(2 Δεκεμβρίου 2012, 08:02') <http://www.youtube.com/watch?v=mscYGyMw--o> GRUP
YORUM Filistin Generalleri

-μουσική του γκρουπ Yorum

-το βίντεο είναι μονοθεματικό

-αφορά συμπλοκές παιδιών με αστυνομία, μάχες παιδιών και θανάτους από την
Παλαιστίνη όμως

-σχόλια ανοιχτά

6)(2 Δεκεμβρίου 2012, 03:49') <http://www.youtube.com/watch?v=tiAnHyK9bgQ> STALİN
DÜNYA HALKLARININ ZAFERİ

-έντονη μουσική και πολύ επιβλητική

-μονοθεματικό ιστορικό βίντεο για τον Στάλιν

-σχόλια ανοιχτά (υπάρχει ένα)

7)(21 Οκτωβρίου 2012, 12:06') <http://www.youtube.com/watch?v=r7TI16X-Vy8> Ölüm Orucu Süreci 2003 Eylemler 1

- απουσία μουσικής
- ζωντανός ήχος συνθημάτων, ιαχών και σφυριγμάτων και σιμπί της αστυνομίας
- πορεία του συλλόγου TAYAD- κηδεία απεργού μέσα από το κέντρο
- σχόλια κλειδωμένα

8)(13 Νοεμβρίου 2012, 04:54') <http://www.youtube.com/watch?v=ilttNoPx0AA> Ölüm Orucu Süreci 2003 Eylemler 2

- από την μέση του βίντεο ζωντανός ήχος (αποχαιρετιστήρια ομιλία μέλους του συλλόγου TAYAD σε κηδεία), συνθήματα και ζωντανά τραγουδάν τον ύμνο
- αναφέρεται σε θάνατο απεργού το 2003
- είναι ζωντανό βίντεο πορειών του συλλόγου TAYAD και παρελάσεων κηδείας
- σχόλια κλειδωμένα

9)(11 Οκτωβρίου 2012, 06:06') http://www.youtube.com/watch?v=_f8Fbrcj8Xo EVLERİMİZİ YIKANLARIN VİLLALARINI YIKARIZ

- απουσία μουσικής
- ζωντανός ήχος συνθημάτων
- παρέμβαση σε γειτονία με μοίρασμα προκηρύξεων και εικόνες συνθημάτων σε τοίχους του Λαϊκού Μετώπου τους (Halk Cepesi)
- σχόλια κλειδωμένα

10)(23 Σεπτεμβρίου 2012, 02:06') <http://www.youtube.com/watch?v=jVSB7SOQVhg> DİRİ DİRİ YAKTILAR

- απουσία μουσικής
- ζωντανός ήχος συνθημάτων και ομιλιών
- νυχτερινή πορεία (με δαυλούς φωτιάς) για μάρτυρες
- φωτογραφίες μαρτύρων σε πλακάτ και σε πανό (το οποίο έχει μάρτυρες και απεργιών και γενικότερα)
- σχόλια κλειδωμένα

11)(23 Σεπτεμβρίου 2012, 00:56') <http://www.youtube.com/watch?v=hEwwf1Fv3ZY> ZAFERİ ŞEHİDLERİMİZLE KAZANACAĞIZ

-συνέχεια προηγούμενου, ίδια στοιχεία, ίδια πρόσωπα, ίδια χρονική στιγμή

-σχόλια κλειδωμένα

12)(23 Σεπτεμβρίου 2012, 04:47') <http://www.youtube.com/watch?v=OgP763hiEVY> 19
ARALIĞIN KIZIL MEŞALELERİ

-απουσία μουσικής

-ζωντανός ήχος ομιλίας που εναλλάσσεται με συνθήματα

-το βίντεο αναφέρεται στην επίθεση της 19 Δεκέμβρη 2000

-ξεκίνα με πορεία

-πολύ ενδιαφέρον στήσιμό: σε πίσω πλάνο βρίσκεται δακρυσμένα μάτια και από πάνω οι πολιτικοί που μιλάνε

-στη συνέχεια το πλάνο χωρίζεται κάθετα στα δύο: από τη μια ένα άγαλμα που μένει σταθερό και από την άλλη εναλλάσσονται εικόνες απεργών, της γυναίκας που βγαίνει από το ασθενοφόρο καμένη και πορειών

-σχόλια κλειδωμένα

13)(23 Σεπτεμβρίου 2012, 03:02') <http://www.youtube.com/watch?v=G-uUwyVK-hY>
Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez

-ύπαρξη μουσικής

-δρώμενο σε πλατεία, μάλλον κατά τη διάρκεια μαθητικού φεστιβάλ, που αναπαριστά την απεργία πείνας, των συντρόφων που προστατεύουν την απεργό, της κηδείας της και ενός μάρτυρα που αυτοπυρπολείται

-σχόλια κλειδωμένα

14)(23/09/2012, 01:05') <http://www.youtube.com/watch?v=aalfCDy5K3E> BIÇAK KEMİKTE
Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez

-απουσία μουσικής

-υπάρχει μόνο ζωντανός ήχος συνθημάτων καθ' όλη τη διάρκεια του βίντεο

-συγκέντρωση μάλλον για κάποιο θάνατο (παρουσία συλλόγου TAYAD)

-κοντινό στα πρόσωπα των συμμετεχόντων

-σχόλια κλειδωμένο

15)(16/09/2012, 04:46') <http://www.youtube.com/watch?v=X588uTURuLg> ŞEHİDİMİZ
İBRAHİM ÇUHADAR UĞURLAR OLA

-η μουσική είναι σχετικά θλιμμένη (μάλλον του γκρουπ YORUM)

-όλο το βίντεο απεικονίζει τον μάρτυρα İBRAHİM ÇUHADAR με στρατιωτική αμφίεση, φορώντας τον μπερέ ο οποίος κρατά ένα όπλο και στέκεται ανάμεσα σε δυο σημαίες του DHKP-C

-αφορά κάποιον θάνατο μέλους του κόμματος

-σχόλια κλειδωμένα

16)(25/07/2012, 03:27') <http://www.youtube.com/watch?v=g-NjorsCMwY> Evlatları Katledilen Analarımız

-μουσική έντονη και δυναμική

-το βίντεο απεικονίζει εικόνες από συγκεντρώσεις και πορείες για τον θάνατο διάφορων μαρτύρων

-τα πλάνα εναλλάσσονται γρήγορα

-υπάρχουν 3 εικόνες με μικρά παιδιά ντυμένα με την στολή του DHKP-C να κάνουν το σήμα της νίκης

-σχόλια κλειδωμένα

17)(13/06/2012, 04:45') <http://www.youtube.com/watch?v=33GG0Fmc99U> ERDAL DALGIÇ GAZİ UĞURLAR OLA

-η μουσική είναι σχετικά θλιμμένη (μάλλον του γκρουπ YORUM)

-όλο το βίντεο απεικονίζει τον μάρτυρα ERDAL DALGIÇ με στρατιωτική αμφίεση, φορώντας τον μπερέ ο οποίος κρατά ένα όπλο και στέκεται ανάμεσα σε δυο σημαίες του DHKP-C

-αφορά κάποιον θάνατο μέλους του κόμματος

-σχόλια κλειδωμένα

18)(29/05/2012, 02:44') <http://www.youtube.com/watch?v=8jLLpUmlGuc> MAZLUM HALKLAR SANCAĞI

-μουσική σχετικά έντονη και χαρούμενη

-γρήγορη εναλλαγή πλάνων

-απεικονίζει εικόνες από πορείες και συγκεντρώσεις

-ο χρόνος αφήγησης εναλλάσσεται, απεικονίζονται στιγμές σε διάφορες χρονικές περιόδους

-ενδιάμεσα εισέρχονται φωτογραφίες από αφίσες και από το αντάρτικο

-σχόλια κλειδωμένα

19)(09/05/2012, 03:28') <http://www.youtube.com/watch?v=tVRlef4ImAI> FAŞİZME KARŞI HALK CEPHESİ 1 MAYIS 2012 FAŞİZME KARŞI

-απουσία μουσικής

-φυσικός ήχος συνθημάτων και ζητωκραυγών

-αφορά την πρωτομαγιά του 2012

-ζωντανό βίντεο που δείχνει τις κινητοποιήσεις

-τα πλάνα είναι από το πλήθος και από το μπλοκ του DHKP-C που κατάφερε να παρελάσει

-σχόλια κλειδωμένα

20)(23/03/2012,03:48') <http://www.youtube.com/watch?v=I27vOugxmn4> SIRA NEFER

-υπάρχει μουσική

-το βίντεο αποτελεί ένα συνονθύλευμα εικόνων από κινητοποιήσεις και πορείες

-ξεχωρίζουν εικόνες από τις κινητοποιήσεις ενάντια στην Αμερική, τον Mahir Cayan, βίαιες συλλήψεις και την φωτογραφία μιας κοπέλας με σπασμένη μύτη

-σχόλια κλειδωμένα

21)(22/03/2012, 04:18') <http://www.youtube.com/watch?v=QfhS9T7IJVg> DEFOL AMERİKA

-έντονη μουσική με επαναλαμβανόμενη φράση DEFOL AMERİKA

-αναπαριστά εικόνες από κινητοποιήσεις ενάντια στην Αμερική

-υπάρχουν κάποιες εικόνες από βίαιες συλλήψεις

-σχόλια κλειδωμένα

Parti Cephce: ο χρήστης έχει αρκετά μουσικά βίντεο, τα περισσότερα του γκρουπ YORUM, και τα υπόλοιπα είναι από κανάλια, κάποια εκ των οποίων είναι πιο ιστορικά και εξιστορούν τη δημιουργία του DHKP-C, και αφορούν κινητοποιήσεις του DHKP-C σε διάφορους χώρους.

1)(24/12/2012, 03:09') <http://www.youtube.com/watch?v=oiks9bf8Emk> Deniz Gezmiş, Mahir Çayan ve İbrahim Kayrakaya'nın hiç yayınlan

-υπάρχει μουσική επιβλητική, αγωνιστική (ο ύμνος τους μάλλον) η οποία διακόπτεται από αφήγηση και από συνέντευξη κάποιου σε κάμερα, στην συνέχεια η μουσική ακούγεται πιο χαμηλά και πάνω της αφήγηση

-ο πληροφορητής δίνει συνέντευξη μάλλον σε κάποιο κανάλι, καθώς από κάτω πέφτει ετικέτα

-μιλάει δείχνοντας μια ασπρόμαυρη φωτογραφία

-στη συνέχεια η συνέντευξη εναλλάσσεται με ασπρόμαυρες εικόνες που εξιστορούν την ιστορία δημιουργίας του DHKP-C, καθώς παράλληλα με τις πιο ιστορικές εικόνες στην αφήγηση γίνεται λόγος για τον Mahir Gayan

-σχόλια ανοιχτά αλλά δεν υπάρχουν

2)(10/12/2012, 02:39') <http://www.youtube.com/watch?v=Da0VozaaiJU> DHKP-C den Karakola Saldiri

-απουσία μουσικής

-φυσικός ήχος που ξεκινάει και περιλαμβάνει δηλώσεις πολύ αγχωμένες από τηλεφωνική επικοινωνία, ήχους ασυρμάτων και σειρήνων και δηλώσεις επισήμων

-το βίντεο είναι από κάποια WEB TV, και το βίντεο είναι ζωντανό

-αφορά μάλλον κάποια επίθεση σε αστυνομικό τμήμα

-δείχνει ένα κτίριο, θραύσματα γυαλιών στο δρόμο, κόσμο να κατευθύνεται προς το κτίριο, ένα αμάξι με σπασμένο τζάμι και επισήμους να κάνουν δηλώσεις

-το ενδιαφέρων είναι ότι πάνω σε όλες τα πλάνα βρίσκεται στο αριστερό κάτω μέρος μια εικόνα ενός τραυματία

3)(10/12/2012, 01:08') <http://www.youtube.com/watch?v=-gDPz-Rmmvg> Adliye Önünde Eylem

-ζωντανή μουσική η οποία εναλλάσσεται με ζωντανό ήχο συνθημάτων και τραγουδιού

-το βίντεο είναι από κάποιο κανάλι και είναι ζωντανό

-είναι μονοθεματικό και αφορά κάποια κινητοποίηση στα δικαστήρια

-δείχνει ζωντανά το πλήθος να χορεύει και να κρατάει πανό και πλακάτ

-σχόλια ανοιχτά αλλά δεν υπάρχουν

4)(10/12/2012, 03:55') <http://www.youtube.com/watch?v=bwYnKSNRhbQ> EFKAN ŞEŞEN SOLUK SOLUĞA GRUP YORUM EV HAPSI EYLE

-ζωντανός ήχος από το γκρουπ YORUM

-συναυλία σε κάποια κινητοποίηση

-το βίντεο εστιάζει στο γκρουπ

-μια στιγμή ανοίγει το πλάνο και φαίνεται το πανό

-σχόλια ανοιχτά

5)(10/12/2012, 05:21') <http://www.youtube.com/watch?v=wh5LPJqlePY> Dersim'de Barajlara Hayir Yürüyüşü ve Kamer Genc'e Tepk

-απουσία μουσικής

-ζωντανός ήχος συνθημάτων και ομιλίες

-ζωντανά πλάνο από κινητοποίηση, το βίντεο ακολουθεί την πορεία, που καταλήγει σε ομιλίες

-ηχητικές αποδοκimasίες ομιλίας

-σχόλια ανοιχτά αλλά δεν υπάρχουν

6)(14/09/2012, 00:40') <http://www.youtube.com/watch?v=Kgr5CNgUZ6I> DHKP-C li Yoldasimiz Ibrahim Cuhadar Ölümsüzdür

-απουσία μουσικής

-ζωντανός ήχος φωνών και κάποιων συνθημάτων από συλληφθέντες

-το βίντεο είναι ζωντανά από κάποιο κανάλι

-αποθανατίζει τη στιγμή δυο βίαιων συλλήψεων από την αστυνομία

-σχόλια ανοιχτά αλλά δεν υπάρχουν

7)(21/01/2011, 03:58') <http://www.youtube.com/watch?v=YK0Hf8GVU0> Grup Yorum 2012 Sinan Cemgil Anisina[HQ]

-απουσία μουσικής

-υπάρχει γυναικεία αφήγηση, η οποία ακούγεται συντετριμμένη

-εναλλαγή ασπρόμαυρων και έγχρωμων εικόνων

-ιστορικό βίντεο

-απεικονίζει μέλη του ΤΗΚΟ

-ασπρόμαυρες φωτογραφίες συλλογικές (υπάρχει μέσα και ο Mahir Cayan)

-απεικονίζονται τάφοι έγχρωμοι του Sinan Gemcil και της Sirin Gemsil

-σχόλια ανοιχτά

8)(15/01/2011, 05:06') <http://www.youtube.com/watch?v=KINu80GoiFo> Grup Özgürlük
Türküsi 2012 - Kata Seri (Zazaca Ağıt) [HQ]

-ζωντανός ήχος, τραγούδι του γκρουπ YORUM

-είναι ένα από τα βίντεο των τραγουδιών του γκρουπ

-όπως και τα υπόλοιπα βίντεο τους αποτελεί ένα πάζλ έγχρωμων και ασπρόμαυρων
εικόνων, οι οποίες περιλαμβάνουν φωτογραφίες μαρτύρων, αφίσες, φωτογραφίες
ιστορικών προσώπων όπως ο Che

-ο χρόνος απεικόνισης μπερδεύεται καθώς οι ασπρόμαυρες εικόνες είναι πιο παλιές και
αφηγούνται την ιστορία της δημιουργίας του κόμματος

-το ιδιαίτερα ενδιαφέρον είναι δυο εικόνες που αποτελούνται από ένωση 5 ή 4 μικρότερων

-η πρώτη αποτελείται από ενωμένες εικόνες του Che, του Mahir Cayan, του Dursun Karatas
με το σήμα του DHKP-C, και τρεις άλλων προσώπων

-η δεύτερη αποτελείται από ενωμένες εικόνες του Che, του Mahir Cayan και των πρώτων
μαρτύρων και γράφει TEK YOL DEVRİM

-σχόλια ανοιχτά

Umutyolcusu16: ο χρήστης έχει μόνο μουσικά βίντεο εκτός από ένα που είναι για την DEV SOL

1)(02/04/2008, 05:50') <http://www.youtube.com/watch?v=R1ML-YLpvrw> dev sol partizan
marsı

-εναλλαγή μουσικής, στην αρχή πολύ έντονη στη συνέχεια πιο ήπια

-το βίντεο αποτελείται από τέσσερις εικόνες, τρεις έγχρωμες και μια ασπρόμαυρη

-αφίσα DEV SOL, DEV YOL, μια ασπρόμαυρη φωτογραφία τεσσάρων αντρών, και μια αφίσα
με φωτογραφία τριών μαρτύρων μάλλον

-σχόλια ανοιχτά

**Mehmet Kutlu: ο χρήστης έχει μόνο τρία βίντεο τα οποία όλα
σχετίζονται με συμπλοκές με την αστυνομία. Μόνο σε ένα
εμφανίζεται σε ένα τοίχο γραμμένο σύνθημα DHKP-C. Ενδεχομένως
τα βίντεο και τα σχόλια να είναι αρνητικά**

1)(21/12/2013, 01:05') <http://www.youtube.com/watch?v=BT4E0p-2fS4> DHKP-C ODTÜ KAPISINDA

- απουσία μουσικής
- φυσικός ήχος φωνών, κροτίδων
- μονοθεματικό αφορά συμπλοκές με αστυνομικούς (μολότοφ, κροτίδες, πέτρες) έξω από το τεχνικό πανεπιστήμιο Άγκυρας στις 19/09/2013
- από την ταράτσα του πανεπιστημίου σηκώνεται κόκκινη σημαία
- στο τοίχο του πανεπιστημίου είναι γραμμένο το DHKP-C
- σχόλια ανοιχτά (υπάρχουν 3 μάλλον αρνητικά)

2)(10/12/2013, 00:13') <http://www.youtube.com/watch?v=JKF1HkUbo6M> AHMET ATAKAN DÜŞME ANI

- το βίντεο είναι από κάποιο κανάλι
- δείχνει φωτιές στο δρόμο
- δεν υπάρχει κάποιο εμφανές διακριτικό ότι σχετίζεται με το DHKP-C
- σχόλια ανοιχτά

3)(14/06/2013, 01:12') <http://www.youtube.com/watch?v=-A55N-9pi3w> Dolmabahçe'de Gözü Dönmüş Vandallar

- το βίντεο ενδεχομένως είναι αρνητικό καθώς στον τίτλο υπάρχει η λέξη βάνδαλοι
- δείχνει καταστροφές του δημόσιου χώρου μετά από συμπλοκές
- δεν υπάρχει κάποιο εμφανές διακριτικό ότι σχετίζεται με το DHKP-C
- σχόλια ανοιχτά

Devrim karasansar: ο χρήστης έχει πέντε βίντεο εκ των οποίων είναι το μόνο σχετικό

1)(15/11/2011, 01:27') <http://www.youtube.com/watch?v=0mnZGhZfFt8> zehra kulaksız

Ibrahim Aygün: είναι το μοναδικό βίντεο που έχει ανεβάσει ο χρήστης

1)(16/03/2011, 06:45') http://www.youtube.com/watch?v=u8_01H2U99g ferhat tunc - zehra kız canan kız

- υπάρχει μουσική, ένα τραγούδι, δυναμικό αλλά θλιμμένο
- το βίντεο αφορά την απεργία πείνας της Zehra και της Canan

-αποτελείται από πέντε εικόνες μια των δυο αδερφών μαζί, της Zehra σε φόντο μιας αφίσας που έχει γραμμένο ένα κείμενο, της Canan δυο με την κορδέλα και των τάφων τους

-σχόλια ανοιχτά αλλά δεν υπάρχει

Chuckeraga: ο χρήστης ενδεχομένως είναι κάποιο μέσο, στο προφίλ γράφεται chuckeraga canali, και από το εφτά βίντεο που έχει αναρτήσει είναι το μόνο σχετικό

1)(1/05/2012, 02:44') <http://www.youtube.com/watch?v=qwqiTsFa7-Y> 1 Mayıs 2012 Taksim (Halk Cephesi)

-φυσικός ήχος συνθημάτων και σφυριγμάτων επιδοκιμασίας και σε πολύ χαμηλότερο τόνο (ουσιαστικά κάτω από τα συνθήματα) ακούγεται μουσική

-αφορά την πρωτομαγιά του 2012 στην Ταξιμ και το Λαϊκό Μέτωπο που έχει φτιάξει το DHKP-C

-σχόλια ανοιχτά

Mucadele Cagrisi: ο χρήστης έχει 22 βίντεο τα οποία αφορούν είτε το πιο ιστορικό κομμάτι της δημιουργίας του DHKP-C, είτε μάρτυρες απεργιών πείνας. Γεγονός που τον καθιστά από τους πιο κομματικούς σε συνδυασμό με το ότι φωτογραφία προφίλ έχει τον Mahir Cayan και τους πρώτους μάρτυρες

1)(26/07/2013, 05: 50') <http://www.youtube.com/watch?v=JydPts8alFM> Idil Destani 1

-μουσική ήρεμη στην αρχή που εξελίσσεται σε πιο παραδοσιακής χροιάς και μετά εύθυμου ρυθμού (η ίδια μελωδία)

-αφορά μια αγωνίστρια την Ayce Idil Erkme η οποία το 1996 έπεσε μάρτυρας απεργίας πείνας

-συνδυάζει ασπρόμαυρες και έγχρωμες φωτογραφίες

-ακολουθεί μια χρονική γραμμή, ξεκινάει με τις ασπρόμαυρες που είναι πιο παλιές

-αρχίζει με φωτογραφίες από τη παιδική της ηλικία, την υπόλοιπη ζωή της και την δείχνει νεκρή με την κόκκινη κορδέλα

-ενδιάμεσα και παράλληλα με τις φωτογραφίες εισέρχονται λεζάντες ή γραπτά κείμενα

-σχόλια ανοιχτά αλλά δεν υπάρχουν

2)(συνέχεια, 06: 42') <http://www.youtube.com/watch?v=w5fD0fe3XTU> Idil Destani 2

-μουσική ήρεμη στην αρχή που εξελίσσεται σε πιο παραδοσιακής χροιάς και μετά εύθυμου ρυθμού (η ίδια μελωδία)

-συνδυάζει ασπρόμαυρες και έγχρωμες εικόνες, φωτογραφίες από τη ζωή της

-δεν ακολουθητέε χρονική γραμμή

-οι εικόνες εμφανίζονται μέσα από άλλες εικόνες

-έχει φωτογραφίες της όντας απεργός, όταν έπεσε μάρτυρας και του τάφου της

-σχόλια ανοιχτά αλλά δεν υπάρχουν

3)(28/12/2012, 04:04') <http://www.youtube.com/watch?v=W-0wXFdfyYg> ŞİMŞEK OLUP KARANLIĞI YAKANLARA-1/3

-εναλλαγή μουσική, αρχικά αγωνιστικό αλλά ήπιο τραγούδι μετά με πιο μελαγχολική, παραδοσιακή χροιά και στίχους

-ένα στυλ αναπαράστασης (έγχρωμες εικόνες)

-η θεματική είναι ενιαία και υπάρχει χρονική ακολουθία

-το βίντεο αναφέρεται στον θάνατο των μαρτύρων Erdal Dalgic και Engin Ceber

-αρχίζει με φωτογραφίες του Erdal Dalgic με όπλο και μπιρέ μπροστά στις σημαίες τους κόμματος, πλάνο αστυνομίας σε γειτονία, φωτογραφία του Engin Ceber, ευανάγνωστες προκηρύξεις και συνεχίζει και τελειώνει με τις πορείες- κηδείες τους

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν

4)(συνέχεια, 06:04') <http://www.youtube.com/watch?v=bCRFu5Yjs1s> ŞİMŞEK OLUP KARANLIĞI YAKANLARA-2/3

-εναλλαγή μουσικής, αρχίζει με τη μελωδία του ύμνου, παρεμβάλλεται ζωντανός ήχος γυναίκας που μιλάει και συνεχίζει με πιο έντονη μουσική

-χρονικά τοποθετείται 1 μήνα μετά το πρώτο

-έγχρωμες εικόνες

-ξεκινάει με ένα αμάξι (ίσως ταξί) τρακαρισμένο, τραυματίες 2 γυναίκες σε φορεία (η μια εκ των οποίων μιλάει, ευδιάκριτο του Dursun Karatas)

-ενδιάμεσα υπάρχουν γραπτά και φωτογραφίες μίας γυναίκας και ενός άντρα

-εικόνες και φωτογραφίες από συγκεντρώσεις (με πλακάτ του Mahir Cayan) και πορείες του DHKP-C για τον θάνατο ενός μάρτυρα του Hasan Selim Gonen και τελειώνει με εικόνες από φωτιές και συγκρούσεις στις 23/07/2012

-σχόλια ανοιχτά

5)(συνέχεια, 07:52') <http://www.youtube.com/watch?v=tdV09IywSSU> ŞİMŞEK OLUP KARANLIĞI YAKANLARA-3/3

-ενδιαφέρουσα εναλλαγή μουσικής, αρχίζει με ήρεμη που παραπέμπει σε κάτι παραδοσιακό, εισάγεται μουσική που συνοδεύει στιγμές δράσης και ακολουθεί μουσική του γκρουπ Yorum

-ενιαίο στυλ αναπαράστασης με έγχρωμες εικόνες

-δυο θεματικές

-τοποθετείται στις 30/08/2012

-ξεκινάει με τον Ibrahim Cuhadar με στρατιωτική αμφίεση, μπερέ, όπλο και ζώνη με σφαίρες μπροστά στις σημαίες του κόμματος και φωτογραφία του Καρατάς

-εικόνες από δημόσιο κτίριο μάλλον (υπάρχουν τούρκικες σημαίες σε στύλο) χτυπημένο

-εικόνες από βίαιες συλλήψεις και εικόνες από χτυπημένη γυναίκα

-καταλήγει με κινητοποιήσεις, πορείες- κηδείες

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν

6)(30/10/2012. 04:49') <http://www.youtube.com/watch?v=Ye8kfiWkUqw> Grup Yorum-Ölümsüz

-μουσική γκρουπ Yorum

-το βίντεο είναι για τραγούδι του γκρουπ Yorum και όπως όλα τους αποτελεί ένα πάζλ εικόνων και στυλ

-αφορά τους μάρτυρες – αθάνατους

-ξεκινάει από πιο ιστορικά πρόσωπα Che και Ho Chi Minh με ασπρόμαυρες εικόνες

-και συνεχίζει με μάρτυρες δικούς τους (αρχίζοντας από τους πρώτους και καταλήγοντας στη Zehra) με έγχρωμες εικόνες

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν

7)(20/10/2012, 04:13') <http://www.youtube.com/watch?v=QpRzorbyWo8> Yoldaslari Anlatiyor

-αγωνιστική μουσική που παραπέμπει σε παραδοσιακή χροιά

-είναι ένα βίντεο που έχει μόνο κείμενα, εκτός από την αρχή που έχει ένα σκίτσο τελετής έναρξης απεργίας πείνας και τη φωτογραφία ενός άντρα

-σχόλια ανοιχτά αλλά δεν υπάρχουν

8)(12/07/2012, 05:26') <http://www.youtube.com/watch?v=l-fFkgMdHcw> Yoldaşlar Bizi Aşın !

-μουσική αρχικά σιγανή που πάνω της ακούγεται ομιλία, στην αρχή πιο έντονη και στο τέλος πάλι πιο σιγανή με την συνέχεια της ομιλίας πάνω της

-πολύ ενδιαφέρον στήσιμο βίντεο: αρχίζει και τελειώνει με τον ίδιο τρόπο (ίδιες εικόνες, ίδια μουσική)

-εναλλασσόμενο στυλ αναπαράστασης: ασπρόμαυρες και έγχρωμες εικόνες, αποκόμματα εφημερίδων μαζί με εικόνες από αφίσες

-αναφέρεται στο θάνατο μαρτύρων σε διαφορετικές χρονικές στιγμές

-σχόλια ανοιχτά αλλά δεν υπάρχουν

9)(09/07/2012, 01:24') <http://www.youtube.com/watch?v=S6DxH8m0wgE> DEVRİM KÜŞAĞININ KAHRAMANLARINA

-μουσική αγωνιστική η οποία σταματάει όταν εισέρχονται ομιλίες με ζωντανό ήχο

-το βίντεο σχετίζεται με απεργίες πείνας

-το πολύ ενδιαφέρον στοιχείο του στησίματος, είναι ότι όταν στο πλάνο μπαίνουν οι ατομικές φωτογραφίες του κάθε απεργού συνοδεύονται από την ομιλία του εκάστοτε στην τελετή έναρξης

-το βίντεο ξεκινάει με μια φωτογραφία τη στιγμή που φοριέται η κορδέλα και συνεχίζει με φωτογραφίες από ομαδική τελετή έναρξης. Στη συνέχεια ακολουθούν οι φωτογραφίες του κάθε απεργού που συνοδεύονται από το λόγο του και καταλήγει με μια αφίσα που έχει τους μάρτυρες και μια φωτογραφία αποχαιρετισμού ενός μάρτυρα

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχει μόνο 1

10)(30/04/2012, 07:47') <http://www.youtube.com/watch?v=mGjK9FVAfHA> YASASIN BİR MAYIS !

-εναλλαγή μουσικής

-πολύ ενδιαφέρουσα η μουσική επένδυση της αρχής του βίντεο, ξεκινάει με πλάνο από παρέλαση και κάνει κοντινό στο βηματισμό. Τα πλάνο αυτά συνοδεύονται από τον ύμνο με στίχο παράλληλα με τον ήχο του βηματισμού πολύ έντονα και κλείνει με ζωντανό ήχο συνθήματος

-στη συνέχεια η μουσική αλλάζει και συνοδεύει την φωτογραφία ενός νεαρού που μπαίνει σαν επένδυση πάνω σε σημαίες

-ακολουθούν φωτογραφίες από συγκρούσεις στο δρόμο και ενός που είναι στο δρόμο με ανοιγμένο κεφάλι

-αλλαγή μουσικής με εικόνες από κινητοποιήσεις πρωτομαγιάς και παρελάσεις

-σχόλια ανοιχτά αλλά δεν υπάρχουν

11)(15/04/2012, 04:32') <http://www.youtube.com/watch?v=xMUAM9QSbWA> SEN DEGIL BEN DIM VURULAN

-μουσική απαλή με χροιά μελαγχολική που σε σημεία παραπέμπει σε μια παραδοσιακή ατμόσφαιρα

-το βίντεο περιλαμβάνει τρεις εικόνες μιας νεαρής χαμογελαστής αγωνίστριας- μάρτυρα (η μια εκ των οποίων επενδύεται με γαρίφαλα)

-σχόλια ανοιχτά αλλά δεν υπάρχουν

12)(30/03/2012. 03:23') <http://www.youtube.com/watch?v=Y-zVgLLZgcM> SELAM OLSUN

-μουσική αγωνιστική

-το βίντεο έχει μια πιο ιστορική χροιά και δεν ακολουθεί μια ενιαία χρονική γραμμή αφήγησης

-είναι πολυθεματικό και περιέχει και διάφορα στυλ αναπαράστασης (έγχρωμες στην πλειοψηφία εικόνες, αφίσες, φωτογραφίες)

-ξεκινάει με το σπίτι που πέθανε η Sebahat Karatas (γυναίκα του Dursun Karatas) και Eda Yuksele στις 16-17 Απριλίου το 1992, συνεχίζει με εικόνες και αφίσες των πρώτων μαρτύρων, του Καρατάς, φωτογραφίες του αντάρτικου με σημαίες του DHKP-C, των μεταγενέστερων μαρτύρων, κινητοποιήσεων, παρελάσεων και κηδειών

-σχόλια ανοιχτά υπάρχει 1

13)(30/03/2012, 04:37') <http://www.youtube.com/watch?v=tA-A1qh5xJM> KIZILDERE 40. YILINDA !

-ξεκινάει με αφήγηση και στην συνέχεια μπαίνει μουσική με χροιά πιο παραδοσιακή

-το βίντεο είναι ιστορικό και δεν ακολουθεί μια ενιαία χρονική γραμμή αφήγησης

-είναι πολυθεματικό και περιέχει και διάφορα στυλ αναπαράστασης (έγχρωμες στην πλειοψηφία εικόνες, σκίτσα, αφίσες, φωτογραφίες)

-ξεκινάει με τους μάρτυρες στις 30 Μαρτίου του 1972, εικόνες από κινητοποιήσεις και φτωχογειτονίες, συμπλοκές έξω από σπίτια και σωρούς πτωμάτων, φωτογραφίες των πρώτων μαρτύρων με τα ονόματα Mahir Cayan, Ahmet Atasoy, Ertan Saruhan, Hudai Arucan, Nihat Yilmaz, Saffet Alp, Sebahatin Kur, Sinan Kazim Ozudogru, Omer Ayna, Cinan Alp Tekin, εικόνες από κινητοποιήσεις και από όλους τους μάρτυρες μαζί

-σχόλια κλειδωμένα αλλά δεν υπάρχουν

14)(24/03/2012, 04:54') <http://www.youtube.com/watch?v=DEhloeeOcPg> ÖNDER YOLDAŞIMIZ

- μουσική αγωνιστική αλλά ήπια και με χροιά παραδοσιακή
- το βίντεο είναι ιστορικό για τη δημιουργία του DHKP-C και μονοθεματικό
- έχει ασπρόμαυρες και έγχρωμες εικόνες από τη ζωή του Καρατάς
- στην αρχή έχει φωτογραφίες από όταν ήταν στην DEV- GENG μαζί με άλλους συντρόφους
- στην συνέχεια έχει εικόνες από τη ζωή του, την φυλάκιση του, την δίκη της DEV- GENG και αφίσες του κόμματος με τον Καρατάς
- σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν 2

15)(11/03/2012, 03:24') http://www.youtube.com/watch?v=sYoe7edBT_A YASASIN GAZI DIRENISIMIZ !

- μουσική αγωνιστική
- το βίντεο είναι μονοθεματικό και αφορά πολύμαζες κινητοποιήσεις στην γειτονία GAZI στις 12/03/1995
- το βίντεο δείχνει ζωντανά τις κινητοποιήσεις και τις μαζικές συμπλοκές με την αστυνομία
- φαίνονται 4 φωτογραφίες και τα ονόματα των ανθρώπων που έπεσαν νεκροί (3 άντρες και μια γυναίκα) και ένας νεκρός πάνω σε φορείο
- σχόλια ανοιχτά αλλά δεν υπάρχουν

16)(06/01/2012, 04:44') <http://www.youtube.com/watch?v=R300hsZTOSA> Abdullah Bozdog nin yasami (Ozel Istek uzerine yapilmistir

- μουσική αγωνιστική
- μονοθεματικό βίντεο
- ενιαίο στυλ
- το βίντεο είναι αφιερωμένο στον μάρτυρα Abdullah Bozdog που πέθανε το 2001
- όλο το βίντεο αποτελείται από κείμενο και τέσσερις φωτογραφίες του Abdullah Bozdog (στην μια εκ των οποίων φοράει την κορδέλα)
- σχόλια ανοιχτά αλλά δεν υπάρχουν

17)(29/ 08/2011, 03:11') <http://www.youtube.com/watch?v=vBPWa1SYjkc> Sevdaniza and olsun -Abdullah Bozdog anisina (Ozel istek)

- ζωντανή μουσική του γκρουπ Yorum αγωνιστική αλλά ιδιαίτερη
- διάφορα στυλ αναπαράστασης (ασπρόμαυρες ζωντανές εικόνες, έγχρωμες, φωτογραφίες, αφίσες)

- μονοθεματικό βίντεο, είναι αφιερωμένο στη μνήμη του Abdullah Bozdogan και Sevdaniza
- αρχίζει με ζωντανό βίντεο δύο απεργών στα κρεβάτια τους συνεχίζει με φωτογραφίες τους και γραπτά που πέφτουν πάνω στις φωτογραφίες, αφίσα με τις φωτογραφίες 12 μαρτύρων, εικόνα των πρώτων μαρτύρων, και της απεργού Sevgi Erdogan
- το ιδιαίτερα ενδιαφέρον στοιχείο είναι ότι το ζωντανό πλάνο των απεργών είναι ασπρόμαυρα και σε ένα από αυτά υπάρχει πάνω στην απεργό ένα κόκκινο γαρύφαλλο
- επίσης πολύ ενδιαφέρον είναι ότι ενώ το βίντεο αφορά απεργούς- μάρτυρες, έχει σχόλια ανοιχτά
- σχόλια ανοιχτά και υπάρχει ένα

18)(29/08/2011, 05:49') <http://www.youtube.com/watch?v=wb86nW39hvA> DAYI'A OZEL !

- εναλλαγή ζωντανού ήχου από τη πολιτική τοποθέτηση του Καρατάς στη δίκη της DEV - GENG με αγωνιστική μουσική
- εναλλαγή στυλ αναπαράστασης (ασπρόμαυρες και έγχρωμες εικόνες, φωτογραφίες, αφίσες, σημαίες του DHKP-C, σκίτσο)
- το βίντεο είναι ιστορικό και αφορά την πορεία δημιουργίας του DHKP-C
- ξεκινάει από τον Mahir Cayan και τη DEV-SOL, την πολιτική τοποθέτηση του Καρατάς στη δίκη της DEVRIMCI COL, εικόνες από τη δίκη, αφίσες με τον Καρατάς και άλλους συντρόφους, εικόνες από τη ζωή του Καρατάς και της Sebahat Karatas, φωτογραφίες από κινητοποιήσεις, και από την κηδεία του Καρατάς, τελειώνει με το λογότυπο του DHKP-C
- σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν

19)(29/07/2011, 02:32') <http://www.youtube.com/watch?v=nOeZBdB8fDw> UMUDUN ADI-PARTI-CEPHE

- μουσική αγωνιστική, ο ύμνος τους
- το βίντεο είναι σχετικά ιστορικό αλλά δεν ακολουθεί έναν χρονικό άξονα
- το στυλ αναπαράστασης δεν είναι ενιαίο: έγχρωμες εικόνες και κάποιες σε μορφή αφίσας, σκίτσα, φωτογραφίες ασπρόμαυρες
- ξεκινάει με Mahir Cayan και Dursun Karatas, δείχνει εικόνες από παρελάσεις (μία είναι και με στρατιωτική στολή), Sabahat Karatas (Sabo), το σπίτι που πέθανε η Sebahat Karatas (γυναίκα του Dursun Karatas) και Eda Yuksel στις 16-17 Απριλίου το 1992, εικόνες από αντάρτικο, από κηδεία μάρτυρα, κινητοποιήσεις φωτογραφίες δυο γυναικών μαρτύρων, τελειώνει με το σήμα του DHKP-C
- σχόλια ανοιχτά αλλά δεν υπάρχουν

20)(29/07/2011, 04:35') <http://www.youtube.com/watch?v=wtKN1JqJg5w> GRUP YORUM - HALKIMIZIN GELINI -AYCE-IDIL ERKMEN ANISI

-ζωντανή μουσική πιο παραδοσιακή του γκρουπ YORUM, διακόπτεται από ήχο ζωντανού βίντεο και συνεχίζει

-το βίντεο είναι μονοθεματικό και αφορά τις απεργίες πείνας και τους μάρτυρες (κυρίως αναφέρεται στην AYCE-IDIL ERKMEN αλλά περιλαμβάνει και άλλους μάρτυρες)

-το στυλ αναπαράστασης ποικίλει, περιλαμβάνει εικόνες, φωτογραφίες, ζωντανό βίντεο, αποκόμματα εφημερίδων, αφίσες, σχέδια

-κυρίως είναι η μάρτυρας AYCE-IDIL ERKMEN σε φωτογραφίες, αφίσες, ζωντανό βίντεο και σελίδα εφημερίδας, η κορδέλα των απεργών, ένας απεργός ξαπλωμένος, το χέρι με τη χένα και το σήμα του DHKP-C, αφίσα με τους πρώτους μάρτυρες και τελειώνει με το DHKP-C

- το πολύ ενδιαφέρον στοιχείο είναι ότι ενώ αφορά τις απεργίες πείνας, τα σχόλια ανοιχτά και υπάρχει ένα

21(29/07/2011, 02:44') <http://www.youtube.com/watch?v=0vc6gFfRPuI> BIR GORUS KABININDE

-ζωντανή μουσική πιο παραδοσιακή του γκρουπ YORUM, διακόπτεται από ήχο ζωντανού βίντεο και συνεχίζει

-το βίντεο είναι μονοθεματικό και αφορά τις απεργίες πείνας και τους μάρτυρες (κυρίως αναφέρεται στην AYCE-IDIL ERKMEN αλλά περιλαμβάνει και άλλους μάρτυρες)

-το στυλ αναπαράστασης ποικίλει, περιλαμβάνει εικόνες, φωτογραφίες, ζωντανό βίντεο, αποκόμματα εφημερίδων, αφίσες, σχέδια

-ξεκινάει με την μεγάλη απεργία πείνας του 1996, το θεατρικό της AYCE-IDIL ERKMEN, ζωντανό βίντεο από άλλους μάρτυρες στα κρεβάτια με την κορδέλα, αφίσες και φωτογραφίες των μαρτύρων από τους πρώτους και φτάνει στους πιο πρόσφατους, φωτογραφίες της AYCE-IDIL ERKMEN και από τον τάφο της και από πορείες-κηδείες

- το πολύ ενδιαφέρον στοιχείο είναι ότι ενώ αφορά τις απεργίες πείνας, τα σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν δύο

22)(30/04/2011, 04:36') http://www.youtube.com/watch?v=kqpr_OqOcyg HALKIMIZIN GELINI !

-ζωντανή μουσική πιο παραδοσιακή του γκρουπ YORUM

-το βίντεο είναι μονοθεματικό ονομάζεται νύφες του λαού μας και αφορά τις απεργίες πείνας και τις γυναίκες μάρτυρες

-το στυλ αναπαράστασης ποικίλει, περιλαμβάνει εικόνες, φωτογραφίες, ζωντανό βίντεο, αποκόμματα εφημερίδων, αφίσες, σχέδια

-έχει φωτογραφίες από τη ζωή της AYCE IDIL ERKMEN και της PERVIN MEHMED, αφίσες και αποκόμματα από εφημερίδες με τις φωτογραφίες τους και καταλήγει με γραπτό κείμενο

- το πολύ ενδιαφέρον στοιχείο είναι ότι ενώ αφορά τις απεργίες πείνας, τα σχόλια ανοιχτά αλλά δεν υπάρχουν

COZUM100: τα βίντεο που έχει ανεβάσει ο δράστης είναι λίγα (6) και εκτός από ένα αφορούν κινητοποιήσεις. Δυο εκ των οποίων τιτλοφορούνται με την ονομασία του λαϊκού μετώπου που έχει το DHKP-C, Halk Cephesi

1)(16/03/2010, 04:58') <http://www.youtube.com/watch?v=DwNkiuoKXo8> Halk Cephesi

-υπάρχει ζωντανός ήχος συνθημάτων και επιδοκίμασιών και ακολουθείται από αγωνιστική μουσική (τον ύμνο μάλλον) παράλληλα με ήχο συνθημάτων

-το βίντεο είναι ζωντανό και μονοθεματικό, αφορά μια πορεία του λαϊκού μετώπου

-τα πλάνα ακολουθούν την πορεία και δείχνουν όλα τα μπλοκ με πρώτο του συλλόγου TAYAD που κρατάει πανό με τις φωτογραφίες των μαρτύρων και μπλοκ του Halk Cephesi

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν

2)(συνέχεια, 01:38') <http://www.youtube.com/watch?v=x3of8cafdcM> Halk Cephesi 2

-ζωντανός ήχος συνθημάτων, ομιλιών, χειροκροτημάτων και ήχων από πορεία

-το βίντεο είναι ζωντανό και μονοθεματικό, αφορά την συνέχεια της πορείας

-τα πλάνα ακολουθούν την πορεία και δείχνουν τα μπλόκα που ακολουθούν με το πρώτο να κρατάει φωτογραφίες μαρτύρων

-τα σχόλια είναι ανοιχτά και υπάρχουν

3)(17/03/2010, 02:38') <http://www.youtube.com/watch?v=s7dmyDQvVRQ> Beyazit'ta gergin anlar

-ζωντανός ήχος συνθημάτων, τραγουδιών

-το βίντεο είναι ζωντανό και μονοθεματικό αφορά κινητοποίηση και συγκρούσεις με αστυνομία

-το πλήθος είναι κατά κύριο λόγο νεολαία, έξω από ένα κτίριο (ίσως κάποια σχολή) και από τα συνθήματα που φωνάζουν ξεχωρίζει η λέξη φασίστα

-τα σχόλια είναι ανοιχτά και υπάρχουν

4)(28/06/2009, 09:20') http://www.youtube.com/watch?v=Ft_TXix6Avg 16 Mart 1978 Beyazit Katliamı!

-μουσική ήρεμη η οποία διακόπτεται από ζωντανό ήχο καθώς ακολουθούν συνεντεύξεις και δηλώσεις και μετατρέπεται σε αρκετά αγωνιστική και έντονη

-το βίντεο είναι ιστορικό και αφορά την “σφαγή” (όπως τιτλοφορείται) στις 16 Μαρτίου 1978 στο Beyazit

-το στυλ αναπαράστασης ποικίλει, ασπρόμαυρες και έγχρωμες εικόνες, πανό με φωτογραφίες μαρτύρων μια κοπέλα από το DEV-GENG, ζωντανές συνεντεύξεις, φωτογραφίες από πορείες και φωτογραφία του Mahir Cayan

-σχόλια ανοιχτά υπάρχουν

5)(07/10/2009,02:58') <http://www.youtube.com/watch?v=SuR-NXXorrU> imf
protestolari,taksim direnisi,devrimciler

-ζωντανός ήχος συνθημάτων, φωνών, ήχων πορειών και ήχων μάνικας

-το βίντεο είναι από κανάλι, ζωντανό και μονοθεματικό αφορά κινητοποιήσεις (ενάντια στο ΔΝΤ μάλλον)

-δείχνει την κινητοποίηση, άγριες συμπλοκές με την αστυνομία, χρήση μάνικας και συλλήψεις

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχει ένα

Boby S: ο χρήστης έχει 15 βίντεο. Όλα σχετίζονται με κινητοποιήσεις, με πιο ιστορικά (για τη DEV-GENG) και για απεργίες πείνας, οπότε μάλλον είναι έντονα κομματική η ταυτότητα του προφίλ του

1)(24/06/2009, 06:02') <http://www.youtube.com/watch?v=4vgk9WBlqcA> dhkp-c dhkc 39 yıl
yürüyüşümüz sürüyor parti-cephe

-εναλλαγή μουσικής: ξεκινάει με ήρεμη μουσική, διακόπτεται από την πολιτική τοποθέτηση του Dursun Karatas στη δίκη της DEV-GENG, συνεχίζει με τον ύμνο του DHKP-C

-το βίντεο είναι ιστορικό της δημιουργίας του DHKP-C και των 39 χρόνων του (1970-2009) και δεν ακολουθεί μια ενιαία ιστορική γραμμή

-το στυλ αναπαράστασης ποικίλει: ασπρόμαυρες και έγχρωμες εικόνες, φωτογραφίες, αφίσες, γραπτό κείμενο

-έχει εικόνες του Mahir Cayan, Dursun Karatas, το σπίτι που πέθανε η Sebahat Karatas (γυναίκα του Dursun Karatas) και Eda Yüksel στις 16-17 Απριλίου το 1992, το Καρατάς στη δίκη της DEV-GENG, κινητοποιήσεις και πορείες, εικόνες από το αντάρτικο, παρελάσεις, συγκρούσεις, σύλλογο TAYAD, εικόνες από μικρά παιδιά με το σήμα του DHKP-C, μάρτυρα με τη σημαία, φωτογραφία με απεργούς με κορδέλες και πορεία με φέρετρα

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν

2)(09/01/2010, 05:28') <http://www.youtube.com/watch?v=YAEHPSZjLcM> Edirne Faşizme Mezar Olacak

-ζωντανός ήχος βίντεο από συνθήματα, φωνές, τσακωμούς

-το βίντεο είναι από κανάλι, μονοθεματικό αφορά παρέμβαση- κινητοποίηση για την Αμερική

-το ενδιαφέρον είναι ότι πολύς κόσμος με πολιτικά τραμπουκίζει, ξυλοκοπά άσχημα και τρέπει σε φυγή τους διαδηλωτές και μάλιστα βάζει φωτιά στις σημαίες τους και τα μαντήλια τους

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν

3)(08/01/2010, 01:32') <http://www.youtube.com/watch?v=vh7ogxmdZlk> amerika defol

-ζωντανοί ήχοι από βομβαρδισμό και εκρήξεις και θλιμμένη μουσική

-το βίντεο είναι μονοθεματικό με διεθνιστικό περιεχόμενο, καθώς ενώ τιτλοφορείται στα τουρκικά κάτω η Αμερική αφορά μάλλον βομβαρδισμό σε περιοχή στο Βιετνάμ

-εικόνες και πλάνα από τους βομβαρδισμούς- εκρήξεις και τον κόσμο που προσπαθεί να διαφύγει

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν

4)(06/11/2009, 01:12') <http://www.youtube.com/watch?v=IY11Px58VMc> DEV-GENC GENCLİK FEDERASYONU Ankara 2009

-ζωντανός ήχος συνθημάτων και ήχων πορείας

-το βίντεο είναι μονοθεματικό αφορά κινητοποίηση, πορεία της DEV-GENG («ομοσπονδία» νεολαίας) το 2009 στην Ανκαρα

-δείχνει την πορεία και την σύγκρουση με την αστυνομία

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχει ένα

5)(07/11/2009, 05:40') <http://www.youtube.com/watch?v=SERW0-ABEIs> DEV-GENC GENCLİK FEDERASYONU ANKARA 2009

-ζωντανός ήχος από περιγραφές του παρουσιαστή και συνθήματα και ομιλίες από τον χώρο της πορείας

-το βίντεο είναι από κανάλι (ρεπορτάζ) και ο ρεπόρτερ περιγράφει με ζωντανό ήχο ενώ παράλληλα δείχνουν πλάνα από τη αφορά κινητοποίηση, πορεία της DEV-GENG («ομοσπονδία» νεολαίας) το 2009 στην Ανκαρα και την σύγκρουση με την αστυνομία

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν

6)(31/08/2009, 04:53') <http://www.youtube.com/watch?v=xkUJRPh7mo8> Grup Özgürlük-Özgürlüğe (Büyü Yavrum) umudun çocuklarına

-ζωντανή μουσική θλιμμένη και με χροιά παραδοσιακή (στην αρχή και προς το τέλος παρεμβάλλονται λόγια)

-το βίντεο είναι μονοθεματικό αφορά τις απεργίες πείνας και τους μάρτυρες

-το στυλ αναπαράστασης είναι σχετικά ενιαίο: ξεκινάει με έγχρωμες εικόνες, οι απεργοί είναι σε ασπρόμαυρα πλάνα και κλείνει πάλι με έγχρωμες (ενδιαφέρον ότι είναι κυκλικό, ξεκινάει και τελειώνει με τον ίδιο τρόπο και τις ίδιες εικόνες, καθώς και το ότι έγχρωμες είναι σύλλογος TAYAD και αλληλέγγυα άτομα ενώ ασπρόμαυρα οι απεργοί)

-πλάνα αλληλέγγυων ατόμων και συλλόγου TAYAD στην αρχή και το τέλος, ενδιάμεσα πλάνα απεργών στο κρεβάτι (οι περισσότεροι αρκετό καιρό κρίνοντας από το σώμα τους)

-πολύ ενδιαφέρον ότι ενώ το βίντεο αφορά απεργούς πείνας τα σχόλια είναι ανοιχτά και υπάρχουν δύο

7)(20/08/2009, 04:08') <http://www.youtube.com/watch?v=Flsl4X4vS3A> Devrimci Basın Mevzisinde 23 Yıl-Yürüyüş 5.yılında Grup Yorum – UMUT

-μουσική γκρουπ YORUM, χωρίς λόγια

-το στυλ αναπαράστασης είναι ιδιαίτερο: αφίσες, αποκόμματα εφημερίδων, γραπτά κείμενα, έγχρωμες εικόνες και φωτογραφίες μαρτύρων

-ξεκινάει με αφίσες Mahir Cayan, DEV SOL, DEV-GENG και αποκόμματα εφημερίδων DHKP-C, εικόνες από κινητοποιήσεις, γραπτό κείμενο, εικόνες από μάρτυρες δυο εκ των οποίων είναι νέα παιδιά, πορείες- κηδείες τους, φωτογραφία από το φέρετρο και από μια παρέλαση

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχει ένα

8)(19/07/2009, 07:10') <http://www.youtube.com/watch?v=ICsbXqeJvfw> DİRİ DİRİ YAKTILAR Belgeseli (Grup Yorum -Diri Diri Yaktılar)

-αρχικά υπάρχει δρών υποκείμενο που μιλάει ζωντανά, αφηγήτρια και μετά μουσική από γκρουπ YORUM και στο τέλος πάλι μιλάει ζωντανά δρών υποκείμενο

-το βίντεο είναι μονοθεματικό και αφορά την επίθεση «Επιστροφή στη ζωή» που έγινε στις φυλακές 19 Δεκεμβρίου 2000

-το στυλ αναπαράστασης δεν είναι ενιαίο: υπάρχουν έγχρωμες και ασπρόμαυρες εικόνες, αποσπάσματα από ζωντανό βίντεο, φωτογραφίες

-το πάρα πολύ ενδιαφέρον σε αυτό το βίντεο είναι ότι είναι το μοναδικό (μέχρι στιγμής) που αυτά που λένε οι γυναίκες βγαίνοντας από τα ασθενοφόρα και κατά τη διάρκεια των μεταγωγών τους καθώς και η αφηγήτρια μεταφράζονται στα αγγλικά

-δείχνει ζωντανά την γυναίκα με τα σοβαρά εγκαύματα να βγαίνει από τα ασθενοφόρα και να φωνάζει «έξι γυναίκες πέθαναν από τι φωτιά που βάλανε. Έξι γυναίκες τις κάψανε ζωντανές... τις κάψανε ζωντανές» η δεύτερη φωνάζει «έξι γυναίκες δολοφονήθηκαν τους βάλανε φωτιά» η αφηγήτρια λέει «έξι από τους φίλους μας έπαθαν ασφυξία από τον καπνό, κάηκαν και έχασαν τη ζωή τους... Οι στρατιώτες και οι χωροφύλακες το έβλεπαν όλο αυτό και γελούσαν... αυτοί που τάχα ήρθαν για “επιστροφή στη ζωή” έκαναν την πραγματική τους πρόθεση πολύ καθαρή... ήρθαν να σκοτώσουν και να μας να κάνουν να παραδοθούμε... το κράτος κατάσφαξε πολλούς από τους συντρόφους μας με το πρόσχημα “invention to Fast Death”», ζωντανά πλάνια βίαιων μεταγωγών (στην ουσία τους σέρνουνε) και μια γυναίκα φωνάζει «θασανιστές, δολοφόνοι», πλάνια μέσα από τις φυλακές μετά την επίθεση, πλάνια από μεταφορά σοβαρά καμένων και τραυματισμένων, φωτογραφίες των έξι μαρτύρων, φωτογραφίες όλων των μαρτύρων και φωτογραφίες της κάθε μάρτυρα ξεχωριστά (η μια εκ των οποίων φοράει κορδέλα)

-το επίσης ενδιαφέρον στοιχείο είναι ότι τα σχόλια είναι ανοιχτά και υπάρχουν έντεκα

9)(20/06/2009, 05:50') <http://www.youtube.com/watch?v=pWwATEniorE> Yaşasın 19 Aralık Direnişimiz,Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez

-μουσική έντονη

-το βίντεο είναι μονοθεματικό και αφορά την επίθεση «Επιστροφή στη ζωή» που έγινε στις φυλακές 19 Δεκεμβρίου 2000

-το στυλ αναπαράστασης ποικίλει: έγχρωμες φωτογραφίες, ασπρόμαυρες εικόνες, γραπτό κείμενο, σκίτσα, αφίσες, εικόνες από κινητοποιήσεις

-ξεκινάει με γραπτό κείμενο, και παραθέτει έγχρωμες φωτογραφίες των βαριά τραυματισμένων και μαρτύρων της επίθεσης, εξωτερικές φωτογραφίες από τη φυλακή που καίγεται, την γυναίκα που βγαίνει από το ασθενοφόρο με σοβαρά εγκαύματα, σκίτσα και αφίσες με όλους τους τραυματισμένους και μάρτυρες, φωτογραφίες από σοβαρά τραυματισμένες φυλακισμένες, εικόνες από κινητοποιήσεις- πορείες και εικόνες-φωτογραφίες-σκίτσα από τους μάρτυρες της επίθεσης και τους μάρτυρες συνολικά με το σήμα της νίκης ανάμεσα

-σχόλια ανοιχτά αλλά δεν υπάρχουν

10)(15/07/2009, 03:51') <http://www.youtube.com/watch?v=Uk2kzvUieGs> Kürt Kızı Sabo Devrimci Sol Merkez komite üyesi Sabahat Karataş

-εναλλαγή μουσικής: στην αρχή ακούγεται σιγά μουσική και πάνω της φυσικός ήχος από πυροβολισμούς, διακόπτεται από αφηγητή και στην συνέχεια η μουσική γίνεται πολύ έντονη, δυνατή, ζωηρή και με λόγια

-το βίντεο είναι μονοθεματικό (μάλλον από κανάλι) και αφορά τη Sabahat Karatas (Sabo) και Eda Yuksel και συγκεκριμένα την ημέρα που έπεσαν μάρτυρες

-το στυλ ποικίλει έχει ασπρόμαυρες εικόνες, έγχρωμες, ζωντανό ήχο και αφίσες

-ξεκινάει με το σπίτι που πέθανε η Sebahat Karatas (γυναίκα του Dursun Karatas) και Eda Yuksel στις 16-17 Απριλίου το 1992, εικόνες από αστυνομία κρυμμένη παντού ταυτόχρονα με το ηχητικό των πυροβολισμών, φωτογραφίες της Sebahat Karatas, Eda Yuksel, Taskin Usta (μάλλον ήταν μαζί τους στο σπίτι, τη σημαία του DHKP-C, μετά ξεχωριστά την φωτογραφία του εκάστοτε μάρτυρα και την ιστορία του να γράφεται πάνω, και καταλήγει με μια εικόνα με 11 μάρτυρες

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν

11)(28/06/2009, 01:56') http://www.youtube.com/watch?v=lKXM_nWUSRk DHKP-C DHKC GERİLLA BU ATES HIC SONMEYECE

-ζωντανός ήχος τραγουδιού και συνέντευξης- δηλώσεων

-το βίντεο είναι μονοθεματικό (μάλλον από κανάλι), ζωντανό και αφορά το αντάρτικο

-ζωντανό βίντεο που ξεκινάει με γραπτό λόγο και δείχνει αντάρτες στα βουνά σε διάφορες στιγμές της μέρας τους, τραγουδάνε και δύο από αυτούς μιλάνε και κάνουν δηλώσεις, ακολουθούν γραπτά κείμενα και φωτογραφίες του Mahir Cayan και Dursun Karatas

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν δύο

CepheliGerilla: ο χρήστης δεν έχει πάρα πολλά βίντεο (10) και κάποια είναι κινηματικά. Τα μισά τιτλοφορούνται με το DHKP-C, παρ' όλα αυτά το προφίλ δεν είναι ακριβώς προσδιορισμό καθώς έχει ένα ειρωνικό πολύ και διάφορα μουσικά ή άσχετα.

1)(25/03/2009, 01:56') http://www.youtube.com/watch?v=o_EKuFWUPYM CeM Karaca-Eşşeği SaLLdim Çayıra (Tayyibi SaLdim ÇayıRa)

-έντονη μουσική

-το στυλ είναι πολύ ιδιαίτερο: έχει γελοιογραφικό χαρακτήρα και τα περισσότερα πλάνα αποτελούνται από σκίτσα

-είναι ειρωνικό βίντεο αλλά δεν καταλαβαίνω προς ποια κατεύθυνση

-έχει σκίτσα γελοιογραφικά του Ερντογαν και κάποια στιγμή εμφανίζεται ένα σκίτσο με πολλά φέρετρα παρατεταγμένα με την τουρκική σημαία πάνω

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν πάρα πολλά

2)(08/ 12/2008, 04:59') Titre Oligarşi Parti-Cephe Geliyor / DHKP-C 1 Mayıs Yürüyüşü

-μουσική παρόμοια με τον ύμνο που πάνω της υπάρχει ζωντανός ήχος συνθημάτων, χειροκροτημάτων και ήχων πορείας

-είναι ζωντανό βίντεο μονοθεματικό και αφορά την πρωτομαγιά

-ξεκινάει με το Umudun adı DHKP-V, και τα υπόλοιπα ζωντανά πλάνα είναι από την παρέλαση της πρωτομαγιάς

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν

3)(08/12/2008, 05:01') <http://www.youtube.com/watch?v=mVcWHgyDp18> DHKP-C Mücadele Tarihi 1

-εναλλαγή μουσικής: αρχίζει με μουσική δράσης, ο ύμνος παράλληλα με ζωντανό ήχο συνθημάτων και ήχων πορείας, η μουσική αλλάζει, ζωντανός ήχος πυροβολισμών και εισέρχεται αφηγητής

-ζωντανό βίντεο είναι ιστορικό αλλά συγκόλληση δυο βίντεο μάλλον

-το στυλ ενιαίο, έγχρωμα παλιά ζωντανά βίντεο

-αρχίζει με βίντεο πορείας (πρωτομαγιά) που δεν φοράν την στολή όμως, συνεχίζει με βίντεο συγκρούσεων με αστυνομία στο Gezi, τελειώνει με DHKP-C

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν

4)(συνέχεια, 08:50') <http://www.youtube.com/watch?v=O3fNTZDMgjo> DHKP-C Mücadele Tarihi 2

-εναλλαγή μουσικής: ξεκινάει με τον ύμνο, αφήγηση, πολιτική τοποθέτηση- ομιλία, τραγούδι ζωντανά

-το στυλ ποικίλει έγχρωμες και ασπρόμαυρες εικόνες, φωτογραφίες και ζωντανά βίντεο

-είναι βίντεο με ιστορική χροιά και ποικιλία θεμάτων

-ξεκινάει με σημαίες DHKP-C, φωτογραφίες μαρτύρων, εικόνες από αντάρτικο, εικόνες από σπίτι που καίγεται ταυτόχρονα με φωτογραφία μάρτυρα, ζωντανό χορό σε προαύλιο φυλακών, εικόνες από διαπραγματεύσεις της αστυνομίας έξω από σπίτι και επιχειρήσεις της αστυνομίας- συμπλοκές, φωτογραφίες μαρτύρων του 1991, το σπίτι που πέθανε η Sebahat Karatas (γυναίκα του Dursun Karatas) και Eda Yuksel στις 16-17 Απριλίου το 1992, επιχειρήσεις της αστυνομίας σε σπίτι το 1993 και φωτογραφίες των μαρτύρων, εικόνες

μέσα από το σπίτι με σημάδια από σφαίρες στους τοίχους και γραμμένο DEVRIMCI- SOL, ζωντανά πλάνα από πορείες- κηδείες

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν

5)(07/12/2008, 02:12') http://www.youtube.com/watch?v=gc_iAca8Oc DHKP-C GeriLLa Devrim SosYalizm

-μουσική έντονη που δεν σχετίζεται ούτε με τουρκική μουσική αλλά ούτε και με τη μουσική που συνηθίζουν

-το στυλ ποικίλει: έγχρωμες και ασπρόμαυρες φωτογραφίες, εικόνες, αφίσες, φωτογραφίες από πανό,

-εικόνες από Mahir Cayan, αντάρτικο, παρελάσεις, σύλλογο TAYAD, μάρτυρα σε φέρετρο, πορείες- κηδείες, κινητοποιήσεις, παρελάσεις και καταλήγει με πορείες και πανό DHKP-C

-σχόλια ανοιχτά και υπάρχουν